

DE NAMEN VAN DE BOTEN VAN ROEIVERENIGING RIJNLAND

Van Ade tot Zanzibar

Inleiding

De roeivereniging Rijnland werd opgericht op 3 juli 1965. Er was nog geen gebouw en er waren nog geen boten. De leden vonden onderdak bij LR&ZV Die Leythe en mochten in de boten van deze vereniging roeien. Maar al een jaar later in juni 1966 werd de eerste paal geslagen en in januari 1967 was de vereniging in het bezit van twee overnaadse skiffs, één single wherry, één dubbel wherry en twee tubwherry's. Uiteraard werden deze boten feestelijk gedoopt en kregen ze een mooie naam.

Van 2011 tot 2015 heb ik samen met Jan van Blankenstein het archief van de vereniging op orde gebracht. Het leek mij leuk om deze schat aan informatie te gebruiken om de betekenis te achterhalen van de namen van de boten die de Roeivereniging Rijnland gedurende haar bestaan heeft gebruikt.

Tot medio 2020 heeft de vereniging honderdachtennegentig boten aangeschaft, overgenomen of gekregen. De eersten kwamen in januari 1967 in de vaart en de laatste drie waarvan de naam is beschreven in januari 2020. Van die 198 boten zijn er nu 96 in de vaart. De namen van de door leden aangeschafte privéskiffs zijn niet beschreven.

Al vanaf het begin werd een zekere systematiek voor de naamgeving gebruikt. Skiffs werden genoemd naar bekende roeiers als Tom Neumeijer en Jan Wiennesse. Veel skiffs kregen ook de naam van een water in de buurt van Vliet tot Herensingel, van Does tot 't Joppe. Ook de C1-boten kregen de naam van een water zoals de Rotte en de Meije. Voor de naamgeving van wherry's ontstond al snel de traditie een naam te kiezen van een molen in de omgeving zoals de Salamander of De Hoop doet Leven.

Achten werden genoemd naar drie hoogheemraadschappen in Zuid- Holland: Rijnland, Delfland en Schieland. Deze traditie was zo sterk dat we nu al in onze derde Rijnlandacht varen. Maar omdat achten ook wel regelmatig met een flinke bijdrage van een ploeg werden aangeschaft verschenen er ook namen als Lapland en Pinewood.

Gladde vieren en tweeën en ook de C2-boten en een paar C4-en zijn genoemd naar een (voormalig) kasteel, buitenplaats of boerderij of ook wel naar een wijk in Voorschoten. Namen als Duivenvoorde of Ter Wadding zijn meerdere malen gebruikt. C2-en zijn de laatste jaren ook wel genoemd naar wateren in of in de buurt van Leiden. De naamgeving van C4-en is weinig consistent. De namen verwijzen naar een voormalige buitenplaats, een dorp of een streek of ze kregen een alleen voor Rijnlandroeiers te begrijpen naam als Verse Eieren. En dan de C3-en. Na Het Haagsche Schouw leek met Drievliet en Oostvliet een lijn ingezet om de naam op vliet te laten eindigen. Maar de laatste C3 werd Cronesteyn genoemd. Tot 1994 had de vereniging ook jeugdboten in gebruik. Deze werden vooral naar vissen en ander zeedieren genoemd.

De namen van onze boten laten de verbondenheid van onze vereniging met de geschiedenis van onze omgeving en met ons mooie roeiwater zien.

Na de beschrijving van de namen op blz. 3 t/m 66 is een index opgenomen waar per bootnaam staat aangegeven op welke pagina de informatie te vinden is. Verder is er een overzicht van dopers en een totaal overzicht van de aangeschafte boten opgenomen. In drie bijlagen wordt ingegaan op de Kagerplassen, Holland beker en de Gouden Riem omdat daar in de tekst een paar keer naar wordt verwezen.

Elly Tolman, Voorschoten, april 2020

1967

SKIFFS

De Tom Neumeijer I

De Tom Neumeijer werd gedoopt door zijn naamgever.

Tom Neumeijer (1921 – 1991) was lid van RV Willem III en won acht keer de Hollandbeker¹. De eerste keer in 1947 en vervolgens in alle daarop volgende jaren tot en met 1954. Tijdens de Spelen van 1948 in Londen maakte hij op 27-jarige leeftijd zijn Olympisch debuut. Hij nam met zijn roeipartner Henk van der Meer deel in een dubbel-twee. De wedstrijden werden gehouden op de Thames. Zij behaalden geen medaille.

In 1970 werd al weer de Neumeijer II gedoopt dus het is aannemelijk dat de Neumeijer I toen uit de vaart is geraakt.

De Jan Wiennesse

De Jan Wiennesse werd gedoopt door zijn naamgever.

Jan Wiennesse (1942) was lid van R&ZV De Amstel. Hij won de Hollandbeker in 1965 en 1966². Hij is de enige Nederlandse roeier die in de skiff een gouden medaille won op de Olympische Spelen. Hij deed dit tijdens de Spelen van 1968 in Mexico-Stad.

Het is niet bekend wanneer deze boot uit de vaart is genomen.

De Dop Logger

De Dop Logger werd gedoopt door zijn naamgever.

Dop Logger (1915 – 2005) is op zijn zestiende gaan roeien. Hij was lid van de joodse R&ZV Poseidon in Amsterdam. Daarvoor had hij al gevoetbald, wedstrijd gezwommen, geturnd en gebokst. Dop Logger won als eerste de Skiffhead, een roeiwedstrijd voor skiffeurs. De Skiffhead is afgeleid van de Head of the River en wordt vanaf 1951 jaarlijks geroeid op de Amstel.

Dop Logger was ook een botenbouwer en/of -handelaar. De vereniging kocht o.a. een tubwherry bij hem.

Het is niet bekend wanneer de Dop Logger uit de vaart is genomen.

TWEËEN EN VIEREN

De Rijnenburg

Het is niet bekend wie de Rijnenburg (2+) heeft gedoopt. De boot is in 1984 total loss gevaren.

De naam Rijnenburg verwijst mogelijk naar kasteel Rijnenburg dat aan het eind van de 13^e eeuw werd gebouwd in Hazerswoude. Het kasteel werd in 1420 verwoest en niet meer herbouwd. Wel werd door de toenmalige eigenaren de families Oudshoorn en Aarlanderveen een bescheiden herenhuis gebouwd. Dit is omstreeks 1700 vervallen en sindsdien is er op deze plaats een boerderij.

De naam is nog terug te vinden in de Rijnenburgerpolder, een waterschap in de gemeente Alphen aan de Rijn. Het waterschap was verantwoordelijk voor de drooglegging en later de waterhuishouding in de polder. Van 1722 tot 1965 werd de polder bemalen door de molen De Rijnenburger in Hazerswoude-Rijndijk.

¹ Toelichting Hollandbeker zie bijlage

² idem

Ook in Utrecht is een poldergebied Rijnenburg. Dit gebied is vernoemd naar het voormalige Kasteel Rijnenburg bij Jutfaas.

De Berbice

De Berbice, (4+) werd gedoopt door de heer Daan Ferman (1909 – 1969). Ferman maakte in 1928 zijn Olympisch debuut in een acht met stuurman. De roeiwedstrijden vonden plaats op de ringvaart bij Sloten omdat de Amstel was afgekeurd door de Internationale Roeibond FISA. De acht werd in de tweede ronde uitgeschakeld. In zijn actieve tijd was Ferman lid van DRSV Laga in Delft. Later was hij voorzitter van de KNRB.

De naam Berbice verwijst naar een buitenplaats uit de zeventiende eeuw in Voorschoten. De buitenplaats was eerst een boerderij: Allemansgeest. Via de Amsterdamse families de Graeff en Bicker kwam de weilanden en de boerderij in handen van raadspensionaris Johan de Witt. In 1662 werd de boerderij verkocht aan Allard Poelaert, een vermogend lakenkoopman uit Leiden. Hij breidde zijn grondgebied verder uit

en liet een vaarsloot aanleggen die in directe verbinding stond met de Vliet.

Vervolgens verwierf de Leidse lakenkoopman en tuinspecialist Pieter de la Court van der Voort de buitenplaats. Hij ontwierp en bouwde in 1696 de oranjerie die mogelijk de oudste is van Nederland. In 1785 werd het hoofdhuis van binnen en van buiten verbouwd en verfraaid met een borstwering en een volledig nieuw dubbel zadeldak met 'lantaarn'.

Landschapsarchitect Jan David Zocher sr. kreeg in 1803 de opdracht om de parkaanleg te herzien. Hij creëerde een nieuwe, landschappelijke tuinaanleg. Over de vijver ontwierp hij een brug die voor die tijd heel bijzonder was.

In 1822 gaf de toenmalige eigenaar Hendrik Staal de buitenplaats de naam Berbice naar de kolonie die in 1796 door de Engelsen was veroverd en daarna definitief voor Nederland verloren was gegaan.

Nadat Johannes Mattheus van Kempen, eigenaar van het naastgelegen Beresteyn in 1856 Berbice verwierf, liet hij op de aangekochte gronden een zilverfabriek bouwen. Het hoofdhuis heeft van 1926-1936 dienst gedaan als showroom voor de N.V. Koninklijke Edelmetaalbedrijven Van Kempen, Begeer en Vos. Berbice werd bezocht door een keur aan buitenlandse gasten.

Vanaf 1936 woonde Begeer op de buitenplaats. Zijn dochter Mejuffrouw Begeer was de laatste eigenaresse. Zij ontwierp in 1968 een rozentuin die zij liet aanleggen als verweer tegen de door haar zo verfoeide aanleg van rijksweg N11 west (nu de Rijnlandroute).

Mejuffrouw R.J.M. Begeer was de laatste bewoonster, zij heeft de buitenplaats nagelaten aan de stichting.

C-BOTEN

De Lex Redelé

De Lex Redelé (C1x) werd gedoopt door zijn naamgever.

Lex Redelé (1939 – 2013) won als lid van de Koninklijke Dortsche R&ZV in 1957 en 1958 de Hollandbeker³. In 1960 maakt hij op 21-jarige leeftijd zijn Olympisch debuut op de Spelen

³ Toelichting Holland Beker zie bijlage

van Rome. Hij kwam uit op het onderdeel skiff maar behaalde geen medaille. De roeiwedstrijden vonden plaats op het Meer van Albano. Lex Redelé is lange tijd lid geweest van onze roeivereniging.

De Lex Redelé is in 2016 geschonken aan RV Iris in Lisse.

De Duivenvoorde I

De Duivenvoorde I (C4x+) werd gedoopt door dhr. Ursone, lid van het comité van aanbeveling bij de oprichting van de vereniging.

De boot bleef tot 2016 in de vaart en werd toen geschonken aan Roeivereniging Iris in Lisse.

De naam verwijst naar het landgoed en het kasteel Duivenvoorde in de gemeente Voorschoten. Duivenvoorde ontleent zijn naam waarschijnlijk aan twee vroegere waterlopen, genaamd de 'Duve' en de 'Voor'. In 1226 wordt al melding gemaakt van 'Duvenvoirt'. Het woonhuis was toen nog een eenvoudige woontoren, een donjon. In de latere middeleeuwen groeide de behoefte aan woonruimte en werden er aan de toren vleugels gebouwd. Later werd het kasteel onder leiding van Johan van

Wassenaer (1577-1645) grondig verbouwd en in 1717 werd de zuidvleugel nagenoeg identiek gemaakt aan de noordvleugel. Ook binnen in het kasteel werd er veel verbouwd en gemoderniseerd.

Bij volgende verbouwingen in de negentiende eeuw werden een terras met twee bruggen voor het kasteel aangelegd.

Bij de laatste restauratie (1958 -1963) werd Duivenvoorde waar mogelijk en aanvaardbaar, teruggebracht naar de toestand van 1717.

Acht eeuwen lang was Duivenvoorde via vererving in eigendom van de families Van Wassenaer, Steengracht en Schimmelpenninck van der Oye. Hun bewonersgeschiedenis is nog tastbaar aanwezig. De laatste eigenares, Ludolphine Henriette barones Schimmelpenninck van der Oye, bracht Duivenvoorde in 1960 onder in een stichting. Sinds 1963 is het kasteel opengesteld voor het publiek.

Van oudsher is er een aantal boerderijen verbonden aan het landgoed. De oudste boerderij die nog als zodanig functioneert, is de Kasteelhoeve uit ca. 1575.

In het begin van de achttiende eeuw liet Arent IX van Wassenaer (1669-1721) Franse baroktuinen aanleggen met strakke zichtlijnen, symmetrische perkjes en vierkante waterpartijen. Halverwege de negentiende eeuw maakte de baroktuin plaats voor een Engelse landschapstuin, aangelegd door Jan David Zocher jr. Hij verwerkte slingerpaden, vijvers, bruggetjes, romantische bospartijen en mooie vergezichten in de nieuwe aanleg. Toen na ruim 150 jaar het Engelse landschapspark veel aan natuurlijke vitaliteit had verloren, kreeg landschapsarchitect Michael van Gessel (broer van ons lid Peter van Gessel) in 2007 de opdracht het park te herstellen. Oude zichtlijnen, boomgroepen, lanen, wandelpaden, gras- en waterpartijen kregen de vloeiende contouren uit de tijd van Zocher terug.

Wherry's

De Knipmolen

De Knipmolen (W2x) werd gedoopt door mevrouw Louise Visser en bleef tot 1984 in de vaart.

De naam Knipmolen verwijst naar de molen met dezelfde naam in de Knippolder, recht tegenover kasteel Duivenvoorde. De molen staat aan de Vliet en dateert uit 1814 en is sinds de jaren zestig van de twintigste eeuw eigendom van de gemeente Voorschoten. Het is een conisch gemetselde poldermolen met een met riet gedekte kap en met een buitenscheprad. De Kniplaan, de Knippolder en de Knipmolen zijn vernoemd naar een voormalige hoefsmederij annex herberg aan de Vliet nabij een zogenaamde 'knijp', een vernauwing in de Vliet met op deze plaats een wad of doorwaadbare plaats. Op een gegeven moment is op die plek een 'gantel' dat wil zeggen een kwakkel(brug) geplaatst. Zo'n oversteekplaats is een logische plek voor een herberg want bij hoog water moest men wachten om te

kunnen oversteken. De polder is sinds 1979 in beheer bij het hoogheemraadschap Rijnland.

De Windlust I

De Windlust I (W2x) was een scheehouten wherry die werd gedoopt door dhr. Wolfsbergen die de boot op een kienavond heeft gewonnen en aan de vereniging cadeau heeft gedaan.

Er zijn in de omgeving van de roeivereniging meerdere molens die Windlust heten maar het is aannemelijk dat de naam verwijst naar de korenmolen in het centrum van Wassenaar. De eerste vermelding van een windkorenmolen in Wassenaar dateert van 1406. Op een kaart uit 1550 is te zien dat in de onmiddellijke omgeving van de huidige molen een standerdmolen stond. In 1668 kreeg de molenaar Van Wouw toestemming van de baron van Wassenaar om een nieuwe molen te bouwen. De onderbouw van de molen dateert nog uit die tijd. Het is een ronde stenen stellingmolen op een achtkantige onderbouw.

In de periode 1821-1961 waren vier generaties van de familie Mansvelt eigenaar en molenaar. Begin 1962 is de molen voor een vriendenprijs aan de gemeente Wassenaar verkocht. Daarna heeft in 1963-1964 een grote restauratie van de molen plaatsgevonden en in 1998-1999 is de molenwoning gerestaureerd.

De Mallegatsluis I

De Mallegatsluis I (W2x voor drie personen) werd gedoopt door Thijs d'Artillac Brill.

De boot werd gekocht van Keizer uit Oudekerk aan de Amstel en werd door Jaap Peters en leden van zijn ploeg via het Woerdens Verlaat overgeroeid naar de vereniging.

De naam van de boot verwijst naar de Mallegatsluis in Gouda die de verbinding vormde tussen de Hollandse IJssel in het zuiden en de Gouwe in het noorden. De sluis is in de loop der eeuwen diverse malen verplaatst en vernieuwd.

Op de plek van de huidige sluis was in 1398 al een schutsluis. Maar deze mocht alleen met speciale toestemming van het stadsbestuur worden gebruikt. Schippers die handelswaren vervoerden tussen Amsterdam en Dordrecht en Antwerpen waren verplicht door de Havensluis of ook wel IJsselhavensluis genaamd de stad door voeren. Het was dan wel een veel langere route naar de Gouwe maar dat bracht opbrengsten voor de winkels en

bedrijven. Een andere noord-zuid vaarweg is heel lange tijd tegen gehouden en heeft zelfs nog tot enige schermutselingen geleid bij de rivier de Rotte.

Ongeveer 50 meter ten westen van de huidige sluis werd in 1576 op bevel van prins Willem van Oranje een nieuwe en grotere sluis gebouwd, de Statensluis, waar alleen oorlogsschepen doormochten. Prins Willem van Oranje had deze sluis laten maken omdat hij zich had geërgerd aan het oponthoud die zijn oorlogsschepen hadden ondervonden tijdens hun doorvaart door de stad. Hij meende dat het ontzet van Leiden hierdoor langer had geduurd dan noodzakelijk was. Deze sluis, de Statensluis werd in 1765 afgebroken terwijl op de huidige plaats alweer een nieuwe Mallegatsluis was aangelegd. Ook deze mocht van de stad alleen door oorlogsschepen worden gebruikt.

Later kregen grotere vrachtschepen wel het recht van de Mallegatsluis gebruik te maken, maar dan moesten ze eerst drie dagen voor de stad aan wal hebben gelegen. En tegen betaling moest een consent op het stadhuis worden opgehaald. In latere tijd was dit niet meer vol te houden en mocht door de Mallegatsluis geschut worden.

De Mallegatsluis is tot het in gebruik nemen van de Julianasluis in 1936 een van de drukste sluisen van Nederland geweest. Nu wordt de sluis vrijwel alleen nog gebruikt door pleziervaart en voor schepen die in het Binnenhavenmuseum liggen.

Een mallegat is een water waar wel in maar niet door gevaren kan worden. In dit geval was dit ten gevolge van een stedelijk voorschrift. In het Middel-Nederlands betekent mallen tijd verbeuzelen.

De Zelden van Passe

Over de doop van de Zelden van Passe, een overnaadse wherry is niets bekend. 1985 werd de boot verkocht aan de zeevaartschool in Vlissingen.

De naam verwijst naar de poldermolen Zelden van Passe, iets ten westen van Zoeterwoude-Dorp, langs de A4. De molen dateert uit 1642 en is gebouwd om de Grootte Westeindsche Polder te bemalen op de boezem, de Meerburgerwating. Tot 1952 bemaalde de Zelden van Passe de polder. De molen is sinds 1962 in het bezit van de Rijnlandse Molenstichting en is weer maalvaardig maar bemaalt alleen nog op vrijwillige basis. In de molen bevindt zich een ijzeren scheprad met een doorsnede van 5,90 m.

De molen heeft, volgens overlevering, zijn naam te danken aan het peil van de polder. De boeren in de omgeving waren voor hun vervoer afhankelijk van het peil in de poldersloten. Het peil mocht nooit te laag worden, want de boeren moesten met de boot gebruik kunnen blijven maken van de sloten. Je kon het iedereen maar 'zelden van pas' maken. De Zelden van Passe fungeerde als seinmolen voor de molens die de polders in de omgeving bemaalden. In 2005 zijn in de directe nabijheid van deze molen een tweetal grote windturbines geplaatst ten behoeve van het opwekken van energie. Deze molens zijn weer verplaatst voor de aanleg van de Rijnlandroute maar de Zelden van Passe is blijven staan.

De Lobsluis

De Lobsluis (W2x voor drie personen) werd gedoopt door Piet Schierbeek. Piet Schierbeek was op Rijnland en ook op landelijk niveau belangrijke inspiratiebron voor het toerroeien. Hij schreef daarover samen met Rob Davilar het standaardwerk *Toerroeien door Nederland*. Piet Schierbeek was zeer strijdbaar als het om toermateriaal ging en hij zette zich ook daadwerkelijk voor het onderhoud. Piet Schierbeek en Rob Davilar waren lid van onze vereniging, Piet Schierbeek werd in 1986 erelid.

Over de oorsprong van de naam Lobsluis is niets bekend.

De Salamander I

De Salamander I (W1x) werd gedoopt door Marten Fortuijn, jeuglid en zoon van een van de oprichters Jan Fortuijn.

De naam verwijst naar de houtzaagmolen De Salamander in Leidschendam. De molen heeft een bewogen geschiedenis. Brand, verval en herrijzenis, De Salamander heeft het allemaal meegemaakt. De Salamander heeft een voorganger gehad, gebouwd in 1643. In 1773/1774 is deze molen, samen met buurmolen De Hoop, grotendeels door brand verwoest. De molens werden in 1777 herbouwd in opdracht van Arnoldus Theodorus Zodaar, eigenaar van de verbrande molens. De Hoop, die iets noordelijker stond, was geheel identiek aan De Salamander. Beide molens behoorden tot het bedrijf Windlust. Tijdens een hevige onweersbuit op 25 juli 1894 verbrandde molen De Hoop tijdens en werd niet meer herbouwd.

Eind 19e eeuw werd De Salamander gemoderniseerd en voorzien van vier zaagramen. Om ook bij windstilte te kunnen zagen, werd een stoommachine geplaatst.

De molen raakte aan het begin van de 20ste eeuw in verval maar werd later in opdracht van de nieuwe eigenaar (Fijnhouthandel en Zagerij J. Koerts N.V.) weer hersteld. De stoommachine bleef het meeste werk doen. Pas als de molen harder kon draaien dan de machine, werd gebruik gemaakt van windkracht. In de praktijk draaide de molen (met het volle zeil) pas bij windkracht 4.

In 1953 werd De Salamander stilgezet. De molen werd in 1971 aangewezen als beschermd monument begin jaren tachtig van de twintigste eeuw was het nog slechts een bouwval. Er werd een paar keer een sloopvergunning verleend maar tot afbraak kwam het niet. Door monumenteninstanties werd namelijk geëist, dat de sloop door een erkende molenmaker moest worden verricht, en dat was duur. Vermoedelijk heeft die bepaling de molen van de definitieve ondergang gered. Uiteindelijk is de molen 50 meter richting de Vliet opnieuw opgebouwd. Houtzaagmolen De Salamander is nog altijd vol in bedrijf is.

De David Vlugh

De David Vlugh (W1x) was een privébezit van Piet de Lint die ook de naamgever was. Hij heeft de boot aan de vereniging aangeboden. Piet de Lint was een spraakmakend lid van de vereniging. Was Piet de Lint een leerling van de Kweekschool voor de Zeevaart in Amsterdam of kwam hij uit Enkhuizen? Dat zou de naam kunnen verklaren.

Het is niet bekend waarom de boot David Vlugh werd genoemd maar het is goed mogelijk dat er via de scheepvaartschool een relatie is aan te wijzen met de historische David Vlugh die vermoedelijk uit Enkhuizen kwam. Deze David Vlugh was een Nederlandse schout-bij-nacht uit de 17e eeuw. Tijdens de Slag bij Duijns in 1639 werd hij benoemd tot luitenant ter zee bij de Admiraliteit van het Noorderkwartier. Daarna maakte hij in de jaren 1640, 1641 en 1642 deel uit van de jaarlijkse blokkadevloot van luitenant-admiraal Maarten Tromp voor de rede van Duinkerke tegen de Duinkerker kapers. In die tijd werd de vloot steeds sterker verwaarloosd en Vlugh ging zijn heil zoeken bij de koopvaardij die ook veel beter betaalde. In 1658 ging Vlugh toch weer indirect voor de marine werken want hij deed als schipper van een transportschip mee aan de Slag in de Sont tegen de Zweden. In 1659 werkte hij zo onder vice-admiraal Michiel de Ruyter mee aan de bevrijding van de Deense eilanden.

In 1665 leed de Republiek in het begin van de Tweede Engels-Nederlandse Oorlog een zware nederlaag in de Slag bij Lowestoft. Vlugh vocht daarna als kapitein van Het Wapen van Nassau en behoorde tot het groepje kapiteins dat stug de Britten bleef afslaan totdat de vloot zich over de Vlaamse ondiepten in veiligheid wist te brengen. Hij werd daarvoor op 24 augustus 1666 bevorderd tot schout-bij-nacht als opvolger van de in die slag gesneuvelde Govert 't Hoen. Tijdens de Tocht naar Chatham in 1667 had hij op zijn vlaggenschip Het Wapen van Utrecht het bevel over de zwaardere schepen in zijn eskader. Dit smaldeel moest de Engelse batterijen in de forten bestoken. Voor zijn aandeel kreeg hij van de Staten-Generaal een gouden ereketen.

Tijdens de Derde Engels-Nederlands Oorlog in 1672 deed hij mee aan de Slag bij Solebay met het vlaggenschip Het Wapen van Enkhuizen. In 1673 sneuvelde hij in de Eerste Slag bij het Schooneveld als commandant van een smaldeel van het derde eskader. Hij ligt begraven in de Westerkerk van Enkhuizen.

JEUGDBOTEN

De Persijn.

De jeugdboot de Persijn (04+) was een overnaadse gestuurde oarsvier. Deze boot werd beschikbaar gesteld door de KNRB en voor in gebruik name gelakt door de joodse RZV Posseidon in Amsterdam. In april werd de boot overgerooid.

De boot bleef tot 1986 in de vaart en werd toen doorverkocht aan de zeevaartschool in Vlissingen.

De naam Persijn verwijst naar het voormalige kasteel Persijn, een zestiende-eeuws kasteel in Wassenaar dat lag halverwege de Haagse wijk Marlot en de Wassenaarse wijk Kerkehout. Het omvatte een landgoed met daarop enkele boerderijen. Het kasteel behoorde aan de Heren van Persijn die een belangrijke rol speelden in het graafschap Holland. Zij lieten het kasteel tussen 1544 en 1550 bouwen. Het werd in het eerste decennium van de 19e eeuw afgebroken. In de 20e eeuw werden er nog enkele boerderijen gebouwd op het landgoed. Kasteelboerderij Groot Persijn werd in 1944 bij een V2-inslag zwaar beschadigd en kort daarop afgebroken.

Het geslacht Persijn is een van oorsprong Kennemer geslacht. In de dertiende eeuw behoorden de heren van Waterland en Amsterdam tot een tak van de familie Persijn. Joost van den Vondel verwijst in de Gijsbrecht van Aemstel naar dit geslacht: *“Wat riemen voert of zeil heeft d'amirael Persijn”*.

De Pan van Persijn was ooit het jachtgebied van de Heren van Persijn. Vanaf 1900 werd het jachtterrein ook gebruikt als weide- en teelgrond. In de Tweede Wereldoorlog maakte het gebied onderdeel uit van de Atlantikwall waarvan nog steeds overblijfselen zijn te zien. De Pan van Persijn, in de volksmond Panbos, is nu een recreatiegebied en maakt deel uit van het natuurgebied Berkheide in de gemeenten Katwijk en Wassenaar.

De Bellestein

de Bellestein (JOC4) was een jeugdboot die werd gedoopt door de heer J. Gijsman, toenmalig voorzitter van de KNRB.

Het is niet bekend tot wanneer de boot in de vloot is gebleven.

De naam verwijst mogelijk naar de zeventiende-eeuwse boerderij Bellesteyn in Wassenaar. Het jaartal 1806 op de gevelsteen kan wijzen op een verbouwing in dit jaar. Oorspronkelijk stond op deze plaats van 1205 tot 1600 het adellijk huis Bellesteyn. Bellesteyn is waarschijnlijk genoemd naar de vermoedelijke stichter van het huis, Jacob Bossairt van

Belle. Het huis werd bewoond door Jacob van Kijfhok, heer van Landskroon en Amelis van Bouckhorst, heer van Wimmemum. Ook in andere provincie kwam de naam Bellestein voor een kasteel of buitenplaats voor.

1968

SKIFFS

De Frits Eijken

De Frits Eijken werd gedoopt door zijn naamgever.

Frits Eijken (1893 – 1978) was lid van DSRV Laga. Op de Spelen in Antwerpen in 1920 maakte hij op 26-jarige leeftijd als skiffeur zijn Olympisch debuut. De roeiwedstrijden vonden plaats op het kanaal van Willebroek, vlak bij Brussel. Hij won de tweede serie en hij plaatste zich voor de halve finale. Hier verloor hij van de Britse roeier Jack Beresford die later zilver won. Hij veroverde wel het brons omdat zijn tijd in de halve finale beter was dan de tijd van de Nieuw-Zeelander Darcy Hadfield in de andere halve finale.

Een jaar later haalde Eijken zijn revanche op Beresford. Op de Henley Royal Regatta won hij de Diamond Sculls. Na dit succes kreeg hij van de vorige Nederlandse winnaar, Janus Ooms, de Gouden Riem⁴. Frits Eijken won ook driemaal de Holland Beker⁵ in 1919, 1920 en 1921.

Het is niet bekend wanneer deze boot uit de vaart is genomen.

10

TWEEËN EN VIEREN

De Paauw I

De Paauw (2-) werd gedoopt door dhr. E.J.M. Kolfshoten, burgemeester van Leidschendam van 1965 tot 1980.

Het is niet bekend wanneer de boot uit de vaart werd genomen. In 2018 werd De Paauw II gedoopt.

Het landhuis De Paauw waarnaar de boot is vernoemd begon zijn geschiedenis als een buitenhuis. In 1556 liet Cornelis Arentsz. van der Dussen een huis bouwen dat hij Te Pau noemde. In 1770 verwierf Adriaan Pieter van Twent het landgoed. Onder koning Lodewijk Napoleon was hij opgeklommen tot directeur van Waterstaat. Twent liet in deze streek belangrijke waterwerken aanleggen die moesten voorkomen dat het gebied iedere winter onder water liep. Ook zorgde hij voor de aanleg van de Rijksstraatweg van Wassenaar naar Den Haag.

Twent liet het oude huis afbreken en er een modern landhuis voor in de plaats bouwen. Na zijn overlijden omstreeks 1838 verkochten zijn erfgenamen het landgoed, samen met onder meer de landgoederen De Raephorst en Ter Horst aan Prins Frederik der Nederlanden. De prins liet het huis na aankoop verbouwen waarbij onder meer de balzaal, de huidige raadzaal, ontstond en hij noemde het landgoed De Paauw.

Landschapsarchitect Edward Petzold kreeg opdracht het park en de tuinen van zowel De Paauw als De Horsten aan de overzijde van de Rijksstraatweg harmonisch tot een groot geheel in te richten. De beplanting is zodanig aangebracht dat er voor De Paauw een zichtas

⁴ Toelichting Gouden Riem zie bijlage

⁵ Toelichting Holland Beker zie bijlage

is ontstaan die overgaat in het huidige landgoed De Horsten. Nog steeds is daardoor De Paauw vanaf de Rijksstraatweg goed te zien. Na de dood van Prins Frederik ging het landgoed over op zijn dochter Marie die gehuwd was met de prins van Wied. In 1925 werd de gemeente Wassenaar eigenares van De Paauw en een gedeelte van de gronden. De gemeente ging De Paauw als raadhuis gebruiken en dat is het nu nog steeds.

ACHTEN

In 1968 kwamen ook al de eerste achten de vereniging binnen. De aanschaf had in het bestuur tot felle discussies geleid: te duur, te hoog gegrepen, niet voldoende rekening houdend met de verschillende belangen. Als compromis werden twee achten aangeschaft, de Rijnland voor de wedstrijdroeiers en de Delfland voor het recreatieroeien.

De Rijnland was een Stämpfliboot. Stämpfli is opgericht in 1896 door Johann August Stämpfli. Het bedrijf was oorspronkelijk gevestigd in Zürich en begon daar met de bouw van vissersboten en zeiljachten. In 1898 werd de eerste roeiboot gebouwd. Stämpfli was en is actief op het gebied van technologie en innovatie van wedstrijdboten. Rond 1950 werd geëxperimenteerd met het ontwerp van een U-vormige romp in plaats van de gebruikelijke halve cirkel vorm. De boten werden steeds meer gebruikt; op de Olympische Spelen en wereldkampioenschappen voeren de boten vooraan. Rond 1980 ging Alfred Stämpfli, de zoon van Johann Stämpfli met pensioen en nam Melchior Burgin het over. Hij startte met het maken van de composietboten naast de al bestaande houten boten. Om de toenemende vraag van composietboten aan te kunnen ging Melchior Burgin samenwerken met Bob Janousek van het beroemde Janousek Racing Boats in Groot-Brittannië. Samen maakten ze de meest succesvolle composietboten van de wereld. Vanaf toen werden de boten in Zürich en in Surrey gemaakt. Het gezamenlijke productie systeem was een groot succes. In 1991 werd Stämpfli Racing Boats overgenomen door Janousek Racing Boats en Stämpfli International Ltd. werd opgericht. De productie werd verplaatst naar Groot-Brittannië. De Stämpfli boten behoorden tot de meest gewilde boten ter wereld.

De Rijnland I

De Rijnland I werd gedoopt door dhr. F.M.A. Schokking, van 1957 tot 1974 dijkgraaf van het Hoogheemraadschap Rijnland. De boot werd overgenomen van de Antwerp Sculling Club. In 1976 werd de boot door Frits Remmelts omgedoopt tot Schieland II. De Bruyning-achtploeg heeft in deze boot in 1985 hun eerste Head of the River gevaren. Daarna is de boot verkocht aan de BWV De Eem. Deze vereniging voer bij de Head van 1986 de Bruyningploeg die in de Delfland III roeide, vlak voor de Berlagebrug voorbij.

De boot is genoemd naar Hoogheemraadschap van Rijnland, het eerste officiële waterschap in Nederland. De oudste vermelding van Rijnland dateert uit 1255. Graaf Willem II van Holland verleende op 11 oktober van dat jaar een charter aan de heemraden met de strekking dat voorgenomen waterwerken in de wijde omgeving eerst aan hen moeten worden voorgelegd. De dubbele adelaar met op de borst de Hollandse leeuw in het oorspronkelijke wapen van het hoogheemraadschap zijn de symbolen in het wapen van Willem II.

Het Hoogheemraadschap van Rijnland ontleent zijn bestaan aan de afwateringsproblematiek van het gebied langs de Oude Rijn. Na het dichtslibben van de Rijnmond bij Katwijk in de twaalfde eeuw werd gezocht naar alternatieve afwateringsmogelijkheden. Deze werden gevonden door afwateringen naar het noorden te graven, waaronder de Heimanswetering, de Does en de Zijl, zodat het water uit de veengebieden in de omgeving van Leiden naar het noorden, via het Leidsche Meer en het Oude Haarlemmermeer kon worden afgevoerd. Via

uitwateringssluizen van het Spaarne bij Spaarndam stroomde het water in het IJ. In de negentiende eeuw kwamen er ook uitwateringen bij Katwijk en Gouda. Bij de uitwateringssluizen verrezen stoomgemalen om de afwatering te verbeteren. Het Haarlemmermeer, drooggemaakt in 1852, vormde het hart van het boezemgebied van Rijnland.

De westelijke grens van het Hoogheemraadschap wordt gevormd door de Noordzee. De noordkant grenst aan het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, het noordoosten aan het Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht en het zuidoosten tot aan Bodegraven aan het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden. Al vanaf de 14e eeuw wordt de zuidgrens met het Hoogheemraadschap van Delfland gevormd door de Landscheidingsweg. Deze weg is aangelegd over de Landscheidingsdijk die noodzakelijk is omdat het waterpeil in Rijnland verschilt van dat in Delfland.

De Delfland I

De Delfland I is gedoopt door de jeugdleden. De boot was bedoeld voor jeugdleden en recreatieroeiers. De boot werd overgenomen van D.R.S.V. Laga waar hij onder de naam Koos Schouwenaar een succesvolle wedstrijdboot was. Koos Schouwenaar, stuurman bij Laga, heeft in de Tweede Wereldoorlog samen met Bert Sloth Blaauwboer een vergeefse poging gedaan met een kano naar Engeland te varen. Hoewel de zee dagenlang kalm was, is van beide nooit meer iets vernomen.

In 1972 is de boot door R.S.V.U. Okeanos total loss gevaren.

De naam verwijst naar het Hoogheemraadschap van Delfland. Dit Hoogheemraadschap is in 1289 ontstaan uit de waterschappen de Zeven Ambachten bestaande uit Vlaardingerambacht en Schipluiden, Maasland, Hof van Delft, Vrijenban, Pijnacker, Kethel en Berkel en de Geestambachten Monster, Naaldwijk, Rijswijk, Voorburg en Wateringen. Vlaardingerambacht en Schipluiden werden samen als een ambacht beschouwd.

Het wapen van het Hoogheemraadschap is sinds de zestiende eeuw in gebruik. Het is afgeleid van het wapen van Hertog Albrecht van Beieren, die van 1358-1404 graaf van Holland en Zeeland was. Het wapen toont een gevierendeeld schild met in I en IV de ruiten van Beieren en in II en III de gevierendeelde Hollandse en Henegouwse leeuwen. Men koos voor dit oude wapen omdat graaf Albrecht het hoogheemraadschap privileges heeft toegekend, maar ook omdat het voeren van een oud wapen statusverhogend was. Tot de invoering van een eigen wapen was het voor waterschappen gebruikelijk om familiewapens van de bestuurders te voeren. Deze wapens zijn vaak nog zichtbaar op gedenkstenen die in sluizen, gemalen e.d. zijn ingemetseld.

Het gebied waarbinnen Delfland zijn taken uitoefent, wordt begrensd door de Noordzee, de Nieuwe Waterweg en de lijn Berkel en Rodenrijs, Zoetermeer en Wassenaar.

1969

TWEEËN EN VIEREN

De Adegeest I

De Adegeest I (2-) werd gedoopt door Edo Scheyde, één van de tien oprichters van de vereniging en commissaris materiaal van 1968 tot 1969.

Al in 1980 werd de boot weer afgevoerd.

De naam verwijst naar een boerderij de Hof Adegeest die in de middeleeuwen waarschijnlijk in het bezit was van het geslacht Adegeest. De naam verwijst ook naar de geestgronden waarop Voorschoten is gebouwd.

Het geslacht Adegeest is al in 1220 uitgestorven waarna de boerderij in het bezit kwam van de Van Wassenaers. In 1394 werd het een leengoed van de graaf van Holland. Tijdens het beleg van Leiden werd het gebouw beschadigd maar vanaf 1581

werd Adegeest opnieuw als hofstede vermeld. In de loop van de achttiende eeuw werd het een omvangrijk bezit en groeide het uit tot een buitenplaats. Eind negentiende eeuw is het huis weer verbouwd tot boerderij. In de jaren zestig en zeventig van de twintigste eeuw werd op het terrein de woonwijk Adegeest gebouwd. Van het oorspronkelijke park resteert een openbaar park et rosarium.

De Clingendael I

Het is niet bekend wie de Clingendael (2-) heeft gedoopt. In 1999 is de Clingendael II (C4x+) gedoopt. We mogen aannemen dat de eerste Clingendael toen uit de vaart was.

De naam verwijst naar het landgoed Clingendael in Wassenaar. In de 16de eeuw stond er een boerderij in de clinge (duinvallei) waar nu Clingendael ligt. In 1591 kocht Philips Doubleth de landerijen. Zijn kleinzoon brak de boerderij af, bouwde er een landhuis en legde onder invloed van de Franse classisistische tuinarchitectuur een tuin in barokstijl aan met veel buxushagen en symmetrische patronen. Het huis werd een centrum van kunst en cultuur. Zijn vrouw Geertruid en zijn schoonvader Constantijn Huygens speelden daarbij een belangrijke rol.

In 1804 kwam het landgoed Clingendael in handen van W.J. baron van Brienens van de Groote Lindt. Zijn zoon Arnoud kocht het naastgelegen Landgoed Oosterbeek. David Zocher paste in 1818 de tuinen van beide landgoederen aan de eisen van zijn tijd aan. Vervolgens woonde zijn achterkleindochter, Marguérite baronesse van Brienens, bijgenaamd Freule Daisy (1871- 1939), tot haar overlijden op Clingendael. Na een bezoek aan Japan liet zij op het landgoed een Japanse tuin aanleggen.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het huis bewoond door Rijkscommissaris Arthur Seyss-Inquart. Na de oorlog betrok Edgar baron Michiels van Verduynen, een neef van Marguérite het huis. In 1953, een jaar na het overlijden van de baron werden de tuinen en het park van Clingendael-Oosterbeek verkocht aan de gemeente Den Haag en voor het publiek opengesteld. Huys Clingendael werd in 1982 grondig verbouwd. Sindsdien is het bekende Instituut Clingendael gehuisvest.

ACHTEN

De Schieland I

De Schieland I was bestemd voor het recreatieroeien. Het is niet bekend wie de boot heeft gedoopt. De boot was met een aankoopbedrag van 700 gulden een koopje. Maar het was een miskoop. De boot was vaak in reparatie en werd soms beschreven als een wrak. We mogen aannemen dat de boot niet langer in de vaart is gebleven dan tot 1976 toen de Rijnland I werd omgedoopt tot Schieland II.

Ook deze acht werd genoemd naar een hoogheemraadschap. Het hoogheemraadschap van Schieland is ontstaan in 1273, toen het op 14 mei door Floris V met een privilege werd bekrachtigd. De in 1273 grotendeels al ingedijkte gebiedjes werden door Floris V daarmee samengevoegd en onder één gezag gesteld. De gebieden waren op dat moment nog lang niet geheel ontwaterd en droog. De bescherming tegen het water van buiten was één zaak, maar de zorg voor het afvloeien van het overtollige water van de velden en akkers was een tweede. Het doel van het verleende privilege was om de dijkplicht van de inwoners te controleren en zo nodig af te kunnen dwingen. Deze werd na verkoop van stukken gebied nogal eens verwaarloosd. Het gebied stond rond 1273, bekend als 'liggende tussen Schie en Gouwe'. Pas later na ontginning kreeg het de aanduiding van 'land' en werd het bekend als Schieland. In 2005 is het waterschap Krimpenerwaard met Schieland samengevoegd.

WHERRY'S

De Valk I

De Valk I (W1x) kwam in 1969 in de vloot en werd gedoopt door Frans Klaassen van de jachtwerf Klaassen bij wie de vereniging de grond en het verenigingsgebouw huurde. De boot werd in 1988 verkocht aan de RV Scaldis in Goes.

De naam verwijst naar de stellingmolen De Valk aan de Lammermarkt in Leiden. Ooit stonden er negentien windmolens op de wallen van Leiden. Daarvan is alleen De Valk nog over. De huidige stenen stellingmolen heeft twee voorgangers gehad. In 1611 werd op het Valkenburger bolwerk de standerdmolen De Valck gebouwd, die in 1667 plaats moest maken voor een houten stellingmolen. In 1743 werd een hogere stenen stellingmolen gebouwd. De Valk was oorspronkelijk uitgerust met zes koppels stenen. In de molen bevonden zich twee woningen, aanvankelijk voor beide eigenaren, naderhand voor de molenaar en zijn knecht. Stichter in 1743 was Adrianus van Deventer en zijn zoon Pieter plaatste de eerste steen. Sinds 2

juni 1966 is de molen in gebruik als gemeentelijk molenmuseum en sinds 2000 is De Valk weer maalvaardig.

JEUGDBOTEN

De Goudvis en de Rijnvis

De vloot werd in 1969 uitgebreid met twee jeugdboten (j1x) de Goudvis en de Rijnvis. Deze boten waren KNRB-boten en al gedoopt door respectievelijk André Wegener Sleeswijk en Marius van der Flier. André Wegener Sleeswijk nam in een acht deel aan de Olympische Spelen in München in 1972.

Het is niet bekend wanneer de boten uit de vaart zijn genomen.

De namen van de boten verwijzen naar vissen.

De oorspronkelijke goudvis had een goudachtige kleur terwijl de huidige egaal oranje tot rood van kleur is. Hij heeft metaalglanzende schubben en een enkele staart-en aarsvin. De goudvis is familie van de karper en komt oorspronkelijk uit Azië waar hij al 4000 jaar geleden als siervis werd gekweekt. In de achttiende eeuw werd de vis voor het eerst in vijvers in Nederland gekweekt. Goudvissen worden ook weleens gedumpt in natuurgebieden. Dit is

niet in het belang van de natuur en ook niet in het belang van de goudvis. De goudvis is een alleseter, hij eet zowel dierlijk voedsel als plantaardig.
De Rhijnvis lijkt een fantasienaam die verwijst naar vissen die leven in de grote rivieren zoals de Rijn.

1970

SKIFFS

De Tom Neumeijer II

De Tom Neumeijer II werd gedoopt door de eerste bootsman van de vereniging W.J. van der Laan die vanaf 1967 zeven jaar lang parttime in dienst was van de vereniging.

Het is niet bekend wanneer deze boot uit de vaart is genomen.

Zie voor de toelichting op de naam de Tom Neumeijer in 1967.

De Meike de Vlas

De Meike de Vlas werd gedoopt door zijn naamgever.

Meike de Vlas won een zilveren medaille in de skiff tijdens de Europese kampioenschappen in 1964 op de Bosbaan. Zij deed in 1963 mee aan de elfstedentocht.

Het is niet bekend wanneer deze boot uit de vaart is genomen.

De Rob Groen

De Rob Groen werd gedoopt door zijn naamgever.

Rob Groen nam in 1964 deel aan de Olympische Spelen in Tokio op het onderdeel skiff maar won daarbij geen medaille. In de eliminaties werd hij derde en doordat hij bij de herkansing opnieuw als derde eindigde, plaatste hij zich niet voor de finale. Hij mocht wel deelnemen aan de kleine finale die hij won en hiermee behaalde hij een zevende plaats overall. Rob Groen was lid van G.S.R. Aegir in Groningen.

De Rob Groen is tot 1980 in de vaart gebleven.

1971

TWEEËN EN VIEREN

De Veur

De Veur (4x+) werd gedoopt door Altie Waal. Zij is één van de oprichters van de vereniging en zij werd in 1984 erelid.

Het is niet bekend wanneer de boot uit de vaart werd genomen.

De naam verwijst naar het dorp Veur dat in de middeleeuwen behoorde tot de bezittingen van de heren van Duivenvoorde en Wassenaer. In 1645 werd Veur een aparte heerlijkheid. Tot dat moment maakte het dorp deel uit van de heerlijkheid Voorschoten. De dorpen Veur en Stompwijk lagen tegenover elkaar aan weerszijden van de Vliet, ter hoogte van sluis van Leidschendam en hadden al sinds 1850 een gemeenschappelijke burgemeester. Vanaf 1882 reed de stoomtramlijn Den Haag - Leiden door Veur. Deze werd in 1924 opgevolgd door de elektrische Blauwe Tram van de tramlijn Scheveningen – Den Haag – Leiden, die bijdroeg aan de ontwikkeling van Veur tot forensendorp. Veur hield in 1938 op te bestaan, het werd toen het samen met het dorp Stompwijk de gemeente Leidschendam.

JEUGDBOTEN

Het Sprotje

Het Sprotje (J1x) was een jeugdboot die de vereniging had gewonnen. De boot bleef tot 1980 in de vaart.

Het sprotje is een visje uit de haringfamilie. Hij zwemt in grote scholen in de kustwateren, van het noorden van Noorwegen tot aan de Middellandse Zee. In de zomer zit sprot in ondiep kustwater, in de winter trekt hij naar dieper water. Sprot kan ook overleven in water met een laag zoutgehalte, zoals de Oostzee. Sprot is een snelle groeier die hooguit vier jaar leeft. Hij blijft klein met een maximale lengte van 16 cm. Sprot is belangrijk voedsel voor roofvissen.

De Karper

De Karper was een KNRB-boot (J2x). De boot bleef tot 1980 in de vaart.

De Europese karper, ook wel gewoon karper, is een beervis uit de orde van karperachtigen. De vis kan tot 120 cm lang worden. De karper is herkenbaar aan zijn 4 baarddraden, twee korte op de bovenlip, twee lange in de mondhoeken en de lange rugvin met zeer sterke eerste vinstralen. In de natuur kan hij 30 tot 40 jaar worden.

1972

SKIFFS

De Harry Droog

De Harry Droog werd gedoopt door zijn naamgever.

Harry Droog maakte in 1968 zijn Olympisch debuut op de Spelen in Mexico-Stad bij het onderdeel dubbel twee. De Nederlandse twee werd tweede achter de Sovjet-Unie maar bleef de Verenigde Staten voor. Harry Droog was lid van de studentenroeivereniging D.S.R. Proteus-Eretes in Delft.

16

ACHTEN

De Delfland II

De Delfland II die werd gedoopt door de De Lintploeg.

De Delfland II was tweedehands gekocht in Bremen met de verzekeringspenningen van de Delfland I die total loss was gevaren. De boot werd net als de Delfland I gebruikt voor het recreatieroeien. De boot werd verkocht maar toen de vereniging die de boot kocht deze wilde overvaren zakte men al door de bodem van de boot. Daarna is de boot verzaagd. Voor de toelichting op de naam zie Delfland I 1968.

C-BOTEN

De Beresteijn

De Beresteijn (C2x+) werd gedoopt door dhr. J. Van der Haar, toenmalig burgemeester Voorschoten.

In 2020 is de Beresteijn nog steeds in de vaart.

De boot is genoemd naar het landgoed Beresteijn dat is gelegen naast het landgoed Berbice. Beresteijn werd in 1833 aangelegd door Jonkheer Hugo van Beresteijn. Daarna ging het landgoed door verschillende handen tot het in 1870 in handen kwam van de familie Van Kempen die ook Berbice bezat. Aan het einde van de negentiende eeuw werd Beresteijn niet meer particulier bewoond maar werd het achtereenvolgens gebruikt als kostschool, internaat en seminarie. In het park zijn elementen van de geschiedenis van de oorspronkelijke bewoners en van de jongensschool en de paters behouden gebleven. Er is nog een slingervijver, een cirkel van bomen rondom de voormalige Kruisvijver en een Folly-onderdoorgang, een negentiende-eeuws grappig, maar verder nutteloos bouwwerkje. Het Zuid-Hollands Landschap beheert het groen van de buitenplaats en maakt de waardevolle delen van het park beter zichtbaar.

JEUGDBOTEN

De Snoeck I

De Snoeck I (j2-) was een KNRB-boot. Het is aannemelijk dat deze boot in ieder geval uit de vaart was toen in 1985 een nieuwe Snoeck (W1x) werd gedoopt. Het is mogelijk dat de naam verwijst naar de snoek omdat andere KNRB-boten ook vissennamen droegen. Maar met de c in de naam wordt mogelijk verwezen naar een uit Gorinchem afkomstig geslacht waarvan leden sinds 1839 tot de Nederlandse adel behoren. De stamreeks begint met Jacob Snoeck die secretaris was van Gorinchem, wordt vermeld als laagdijk-heemraad van het Land van Arkel en in 1466 overleed. Bij Koninklijk Besluit werd in 1839 een nazaat verheven in de Nederlandse adel.

17

1973

SKIFFS

De Jaap Peters I.

De Jaap Peters I werd gedoopt door zijn naamgever.

Jaap Peters (1931-2019) was één van de oprichters van de vereniging. Jaap Peters was van 1965 – 1969 penningmeester, van 1969 tot 1971 vicevoorzitter en van 1971 – 1975 voorzitter van de vereniging. Hij was erelid. Hij was later voorzitter van de Stichting Aangepast Roeien. In 1980 werd de Jaap Peters II gedoopt.

De Van der Laan

De Van der Laan werd gedoopt door Jannes Nijhof. Jannes Nijhof was lang lid van de vereniging en zette zich onder meer in voor het jeugdroeien.

De boot is genoemd naar W.J. van der Laan, de eerste (parttime) bootsman van de vereniging.

De Ingrid Dusseldorp

De Ingrid Dusseldorp werd gedoopt door Fokkelien Hazelbag. Zij roeide zich als jeugdlid van de vereniging in de prijzen.

De boot is genoemd naar Ingrid Munneke-Dusseldorp. Zij boekte haar eerste succes in 1972 door in Kopenhagen bij de Europese kampioenschappen een gouden medaille te winnen op het onderdeel skiff. Bij de Nederlandse kampioenschappen in 1974 roeide zij als lid van de GSR Aegir succesvol in maar liefs vier nummers: de skiff, de ongestuurde dubbel twee, de vier met en de acht waarvan drie met goud werden bekroond.

Twee jaar later maakte ze op dertigjarige leeftijd haar Olympisch debuut bij de Olympische Spelen van 1976 in Montreal. Daar behaalde ze een vijfde plaats. Na deze prestatie zette ze een punt achter haar topsportcarrière. Ze werd benoemd tot Commissaris Toproeien bij de KNRB en zette zich vanuit deze functie in voor het toproeien binnen Nederland.

JEUGDBOTEN

De Inktvis

De Inktvis (J4x) werd gedoopt door Albertjan Sijthoff.

Het is niet bekend wanneer de boot uit de vaart werd genomen.

De Inktvis past in het rijtje vissennamen die eerdere jeugdboten kregen. De inktvissen vormen een klasse dieren behorend tot de weekdieren (Mollusca). De wetenschappelijke naam, Cephalopoda, is afgeleid van het Grieks en betekent letterlijk koptotigen. Deze naam is zo gekozen omdat de op armen gelijkende tentakels zich in een kring rond de mond van het dier bevinden. Inktvissen danken hun naam aan het feit dat ze in staat zijn inkt te spuiten om zo een tegenstander het zicht te ontnemen.

Inktvissen komen alleen in zout water voor en leven in alle wereldzeeën. Ze zijn in staat om van kleur te veranderen. De meeste inktvissen groeien snel en hebben een kort leven, meestal leven ze maar een tot twee jaar met als uitzondering verschillende diepzee- en poolsoorten en de nautilussen, die veel ouder kunnen worden. Ze bewegen zich voort door water in hun mantel te pompen en dat ze er door een sifon krachtig weer uit te persen. Alle inktvissen zijn carnivoren. Het voedsel bestaat voornamelijk uit vis, krabben, kreeften en weekdieren die ze met de zuignappen op hun grijpparmen vangen.

1974

SKIFFS

De Paul Veenemans

De Paul Veenemans werd gedoopt door Henk van der Meer naar wie in 1975 ook een skiff is vernoemd. In 1980 werd de skiff al weer afgevoerd.

Paul Veenemans maakte in 1972 als roeier op vijftwintigjarige leeftijd zijn Olympisch debuut op de Spelen in München. Samen met zijn landgenoot Jan Bruyn nam hij deel in de dubbeltwee. In zijn actieve tijd was hij als student aangesloten bij ASR Nereus. Paul Veenemans blonk ook uit in fietsen, schaatsen en hardlopen. Op 6 februari 1973 overleed hij onverwacht aan de gevolgen van een auto-ongeluk. De toenmalige penningmeester van de KNRB, Jan Fortuin, stelde een wisselprijs ter beschikking voor een wedstrijd die roeien, wielrennen, schaatsen en hardlopen combineerde, de Paul Veenemans Prijs, kortweg PVP. De wedstrijd werd in 1975 voor het eerst door ASR Nereus georganiseerd. Het karakter van de wedstrijd is door de jaren heen onveranderd gebleven: de beste allround atleet en atlete winnen de prijs. Jaarlijks wordt de PVP door een andere vereniging georganiseerd.

De Jan Bruyn

De Jan Bruyn werd gedoopt door zijn naamgever. In 1980 werd de skiff al weer afgevoerd. Jan Bruyn maakte op 23-jarige leeftijd zijn Olympisch debuut op de Spelen van 1972 in München. Samen met zijn landgenoot Paul Veenemans nam hij deel in de dubbeltwee. In zijn actieve tijd was hij lid van de ARSR Skadi.

TWEEËN EN VIEREN

De Hofwijck I

De Hofwijck I (4x) werd gedoopt door Wiebe de Jong. Hij was actief als jeugdcoach. We mogen aannemen dat de Hofwijck I bij de doop van de nieuwe Hofwijck in 2002 uit de vaart was.

De Hofwijck is genoemd naar de buitenplaats Hofwijck aan de Vliet in Voorburg. Het huis en de bijbehorende tuin zijn door Constantijn Huygens en Jacob van Campen ontworpen. De verhoudingen tussen de afmetingen zijn hierbij zeer bewust gekozen. De tuin was gebaseerd op het menselijk lichaam waarbij het huis het hoofd vormde. Dit was gebaseerd op het harmoniemodel van Vitruvius, een Romeins architect uit de klassieke oudheid.

De bouw stond vanaf 1639 onder leiding van Pieter Post. Hofwijck werd in 1642 feestelijk ingewijd. In 1653 beschreef Huygens zijn buitenplaats in het hofdicht Hofwijck.

In 1870 werd een deel van de tuin aan noordzijde

doorsneden door de spoorlijn van Den Haag naar Gouda. Station Voorburg ligt nu letterlijk op grondgebied van Hofwijck. Hierdoor zijn de oorspronkelijke verhoudingen in de vorm van een mens niet meer volledig aanwezig. Het 'rechterbeen' is nu een parkeergelegenheid onder het huidige station. Later werd naast de spoorlijn ook de rijksweg Den Haag-Utrecht over het oorspronkelijke landgoed aangelegd. In 1914 kwam het buiten in bezit van een Vereniging Hofwijck die er een museum vestigde gewijd aan leven en werk van de oorspronkelijke bewoner en diens zoon Christiaan Huygens. Tussen 1995 en 2005 werden huis en tuin in oude luister hersteld.

1975

SKIFFS

De Henk van der Meer

De Henk van der Meer werd gedoopt door Hein Diebels. Hein Diebels was wedstrijdcommissaris van 1970 – 1974 en werd in 1990 erelid van de vereniging. Henk van der Meer maakte op 32-jarige leeftijd zijn Olympisch debuut bij de Spelen van 1948 in Londen maar won bij die gelegenheid geen medaille. Hij deed met zijn roeipartner Tom Neumeijer mee in de dubbel-twee. De wedstrijden werden gehouden op de Thames. Hij was lid van de roeivereniging Willem III in Amsterdam.

TWEEËN EN VIERN

De Boschgeest

De Boschgeest (2x) werd gedoopt door mw. Ir. N.C. De Ruiter, wethouder sport in Voorschoten. De boot werd in 1984 verkocht aan de RV Alphen in Alphen aan de Rijn. Boschgeest is een wijk in Voorschoten. De wijk wordt aan de noordkant begrensd door de Bloemwijk, aan de oostkant door de Veurseweg en aan de westkant door de spoorlijn Leiden – Den Haag. Boschgeest heeft de oudste sporen van bewoning in Voorschoten. Bodemvondsten tonen aan dat reeds 2000 jaar v.C. hier een nederzetting bestond van veehoudende vissers en jagers. De huidige wijk werd aangelegd in de jaren vijftig, zestig en zeventig van de twintigste eeuw.

De Haaswijk

De Haaswijk (2-) werd gedoopt door Hans van Willigenburg, wedstrijdcommissaris van 1977 tot 1979 en commissaris materiaal van 1991 tot 1996. Hij werd in 2011 lid van verdienste. Haaswijk is de naam van een monumentale boerderij in Oegstgeest en van een wijk aldaar die in jaren tachtig van de twintigste eeuw werd gebouwd. De naoorlogse wijken van Oegstgeest zijn bijna allemaal gebouwd op veenweiden. Veenweiden vormden het typische Hollandse landschap met zijn dijken, sloten, vaarten, windmolens, koeien en weidevogels. Veel sloten en stroompjes van dit oude veenweidegebied zijn in stand gehouden. De boerderij Haaswijk is een rijks monument.

C-BOTEN

De Allemansgeest

De Allemansgeest (C2x-) was een lustrumcadeau en werd gebouwd door de bootsman van RIC. RIC (Roeivereniging Ignatius College) is een roeivereniging in Amsterdam. De club ligt aan de Amstel, vlakbij het Amstelstation. Iedereen kan lid worden: alle niveaus, alle leeftijden. De boot is in 2019 geschonken aan de RV Neptunus in Delfzijl.

De naam Allemansgeest verwijst naar een boerderij die later uitgroeide tot de buitenplaats Berbice. Allemansgeest is nu een wijk in Voorschoten. Het woord geest verwijst naar de grondsoort geestgrond. In het noorden van het gebied staat aan de Vliet het restaurant Allemansgeest.

WHERRY'S

De Vlieger

De Vlieger (W2x) is onder een andere naam binnengekomen en herdoopt. In 1988 is de boot verkocht aan RV Scaldis in Goes.

De wherry is vernoemd naar molen De Vlieger in Voorburg.

Molen De Vlieger heeft een lange voorgeschiedenis. In 1446 is aan de Haagsche Vliet de Veenmolen gebouwd die het uitgestrekte gebied op de grens van het Voorburgse en Haagse Ambacht moest bemalen. Omdat één molen niet genoeg was voor het gehele poldergebied kwam er in 1461 een tweede molen bij en werd het gebied verdeeld in twee polders, te weten de Veenpolder die door de Veenmolen werd bemalen en de Binckhorstpolder die werd bemalen door de Binckhorstmolen.

In het begin van de zeventiende eeuw bleek dat de Binckhorstmolen onvoldoende functioneerde. In 1620 besloot het polderbestuur deze te vervangen door een nieuwe molen in het midden van de polder. Deze molen was met een ongeveer honderd meter lange molensloot of voorboezem met de Broeksloot verbonden.

De molen werd in 1621 gebouwd en was oorspronkelijk een binnenkruier, maar is later omgebouwd tot een bovenkruier. In de achttiende eeuw werd de naam van de molen gewijzigd van Binckhorstmolen in De Vlieger, ook wel Vliegermolen genoemd naar molenaar Arij de Vlieger.

De Vlieger werd op 12 december 1952 eigendom van de gemeente Voorburg. Dankzij een actie van de Stichting Mooi Voorburg werd de molen in 1959 van de ondergang gered. Toen het gebied rond de molen een nieuwe bestemming kreeg werd de molen verplaatst naar de polder Essesteijn. De spectaculaire verplaatsing in oktober 1989, waarbij de molenromp over de spoorlijn moesten worden getild, kreeg veel aandacht in de pers en op de televisie. Nu wordt met molen De Vlieger de herinnering aan de Veen- en Binckhorstpolder levend gehouden.

JEUGDBOTEN

De Libra

De Libra (J4x) was een KNRB-boot en is na een bruikleenperiode aangeschaft en in 1984 doorverkocht aan A.G.S.R. Gyas in Groningen.

Libra kan verwijzen naar het sterrenbeeld weegschaal, een Franse munt die gebruikt werd van de middeleeuwen tot Franse revolutie of naar een vlindergeslacht.

21

1976

ACHTEN

De Rijnland II

De Rijnland II werd gedoopt door Jaap Peters. Voor een toelichting op de dooper zie 1973, de doop van de Jaap Peters I.

De boot werd gekocht bij Gehrmann en was bestemd voor het wedstrijdroeien. Met de babyveteranen werden successen geboekt bij de Heineken, de Head en de Ringvaartregatta. Het is niet bekend tot wanneer de boot in de vaart is gebleven. In 2000 werd er nog in gevaren maar in 2004 werd de Rijnland III gedoopt.

Voor de toelichting op de naam zie Rijnland I 1968.

De Schieland II

De Rijnland I werd omgedoopt tot Schieland II (zie 1968).

De Lapland I

Deze boot was ter gelegenheid van het tweede lustrum Bij elkaar 'gelapt' door de leden op initiatief van Wim Blaisse. De boot werd gedoopt door Piet de Lint.

De naam heeft dus niets te maken met Lapland in het hoge noorden. In zijn toespraak zei Piet de Lint o.a. het volgende: *“naar hij had vernomen dat men een boot niet mag vernoemen naar een bevriende mogendheid zonder voorafgaand overleg had ingenieur de Lint de gezant van Lapland opgezocht wiens ambtswoning hij na enige moeite in zijn woonplaats Wassenaar – waar om de andere villa een ambassade is – in een stille lommerijke laan achter de Kievit vond. Een sombere Lap in livrei deed hem open en leidde hem naar de gezant dr. Elandströnt die hij aantrof in een smoorhete dampende sauna. Na zich ontkleed te hebben nam ir. de Lint op de houten bank naast de gezant plaats en deelde hem het doel van zijn komst mede. Dr. Elandströnt bleek bijzonder enthousiast, vooral toen hij vernam dat de Lapland geen wedstrijdboot zou worden maar uitsluitend bestemd zou zijn voor veteranen”.* (Rijnland katern november 1976)

Het schip is later verkocht aan het restaurant 'Thank God it's Friday' in Rotterdam.

C-BOTEN

De Dobbe

De Dobbe (C1x) werd gedoopt door jeugdlid Marjolein Hazelbag.

In Voorschoten kennen we de Dobbewetering in de veenzijdse polder tussen Voorschoten en Wassenaar en de Dobbewijk aan de westkant van Voorschoten.

Een dobbe is een natuurlijke of een gegraven poel zonder aan- of afvoer. In of bij nederzettingen waren het vaak bluswatervijvers. Vaak waren het ook drink- of wasplaatsen voor het vee.

De Schenk

De Schenk (C1x) gedoopt door jeugdlid Bart Grundeken.
Ook de Schenk is een water in de veenzijdepolder.

1977

C-BOTEN

De Poelgeest

Van de Poelgeest (C2x-) is de doper niet bekend.

De boot is in 2019 geschonken aan KZ&RV Neptunus in Delfzijl.

De naam verwijst naar het gebied Poelgeest bij Oegstgeest. Het beslaat de Veerpolder, de Klaas Hennepoelpolder en een gedeelte van de Broek- en Simontjespolder. Het ligt ongeveer tussen de spoorlijn van Leiden naar Haarlem/Amsterdam en de Haarlemmertrekvaart. In het gebied is een woonwijk en een natuurgebied met grote vogelrijkdom ontwikkeld.

De naam Poelgeest verwijst ook naar het kasteel Oud-Poelgeest. Hoewel in 1996 ook een boot Oud-Poelgeest werd genoemd is dit een betere plek om iets over Oud-Poelgeest te

vertellen temeer daar ook de naam Aernsteyn (zie hieronder) naar de naam Oud-Poelgeest verwijst.

Kasteel Oud-Poelgeest ontstond kort na 1300 als een versterkt huis op een strandwal, een geest, in een gebied 'omzoomd door moerassen en poelen'. Verschillende geslachten hebben het huis bewoond waaronder het geslacht Alkemade. Na het beleg van Leiden waarbij het kasteel werd verwoest, werd het kasteel rond 1660 in sobere stijl herbouwd. Het kasteel ligt op een landgoed van ruim 10 ha. met loofbos en vijver en waterlopen waarop ook een koetshuis uit de negentiende eeuw, een kapel, een

tuinmanswoning en een waterput te vinden zijn.

Het kasteel heeft vele eigenaren gekend. Een beroemde bewoner van het kasteel was de Leidse professor Herman Boerhave. Hij plantte bijzondere bomen en gewassen op het landgoed en legde er een kruidentuin aan.

De uivormige torens dateren van de negentiende eeuw.

In 1940 kwam het kasteel in handen van de gemeente Oegstgeest. Het beheer van het landgoed, het kasteel, het koetshuis en de overige op het terrein gelegen monumenten is door de gemeente in 1988 toevertrouwd aan de Stichting Erfgoed Oud-Poelgeest.

Als je bij een roeitocht of de Rijnlandmarathon over de Haarlemmertrekvaart richting Warmond roeit, kun je even voorbij de ijsbaan aan bakboord een sloot inroeien. Je vindt dan een leuke plek voor een koffiepauze in het park met uitzicht op het kasteel.

De Aernsteyn

De Aernsteyn (C2x+) is gedoopt door Piet Versteeg.

In deze boot werd met veel plezier gevaren tot de boot na de ringvaartregatta in 2015 van de botenwagen viel. Onderdelen van de boot zijn tijdens het lustrum van dat jaar per opbod verkocht.

De naam Aernsteyn werd gebruikt als synoniem voor de heerlijkheid Alkemade en het latere Oud-Poelgeest.

WHERRY'S

De Vrouw Vennemolen

De Vrouw Vennemolen werd gedoopt door de molenaar A.A. van Zeggelen.

Het is niet bekend wanneer de Vrouw Vennemolen uit de vaart werd genomen maar in 2003 werd weer een wherry gedoopt met de naam Vrouw Venner.

De Vrouw Vennemolen is een van de mooiste wipmolens van Rijnland. Hij is gelegen aan de Oude Ade waarop hij uitmaalt. De molen is van oorsprong vroeg zeventiende-eeuws. Hij komt als 'Vennemolen' voor op de kaarten uit 1618. De molen is in 1835 grotendeels vernieuwd waarbij in het bovenhuis een voor kenners opvallende constructiefout werd gemaakt; de schoren of windbanden in de zijanten zijn 'trekkend' in plaats van 'stekend'

geplaatst. In 1935 werd de molen grotendeels vernieuwd door de molenmakers Gerrit van

Heteren uit Hoogmade en Gerrit van Geer uit Woubrugge. Het bestek maakte molenmaker Jan Melman uit Warmond.

Tijdens de Duitse bezetting luisterden buurtbewoners 's avonds in de molen naar Radio Oranje. De molenwieken dreven de dynamo aan die de accu van het radiotoestel voedde.

In 1954 brak de koningsspil en werd een elektrisch hulpgemaal geplaatst wat het einde betekende van de windbemaling. De molen werd in 1963 en 1996-1998 gerestaureerd. In 2009 werden opnieuw diverse onderhoudswerkzaamheden uitgevoerd.

De molen is gelegen nabij het dorpje Oud-Ade in de Vrouw Vennepolder. De in de Vrouw Vennepolder gelegen gronden behoorden in het verleden toe aan de Vrouwenabdij van

Rijnsburg. Het gebied viel onder het burgerlijk rechtsgebied van Rijnsburg.

Het landschap is onderdeel van het typisch Hollandse veenweidelandschap dat vanaf de elfde eeuw is ontstaan door het ontginnen van grote veenmoerassen. Dit leidde tot een onregelmatig stelsel van sloten en boerenland. Dit ontginningspatroon is in de Vrouw Vennepolder nog terug te vinden.

De Munnikenmolen

De Munnikenmolen is gedoopt door Rik Hofsté en in 1985 al weer verkocht.

Ook de Munnikenmolen is een wipmolen. Er is al een eerste vermelding van een Munnikemolen in 1486. In 1566 werd een nieuwe Munnikenmolen op een andere plaats aan de rand van de Munnikenpolder gebouwd. In 1834 werd een nieuwe wipmolen gebouwd die al in 1890 weer werd vervangen omdat de molen door nalatigheid van de molenaar was afgebrand. Deze molen heeft dienstgedaan tot in 1958 een gemaal de bemaling overnam. In 1964 heeft de gemeente Leiderdorp de molen gekocht. De locatie van de molen nabij een snelweg en tegen de een woonwijk met hoogbouw was ongunstig geworden zodat in 2009 de gemeente Leiderdorp besloot de molen te verplaatsen naar de Munnikenpolder. Dit leidde tot fel protest van de omwonenden. De molen staat nu aan de rand van Leiderdorp, langs de Dwarswetering. De molen is inmiddels weer maalvaardig.

De Hoop doet leven

De Hoop doet Leven is gedoopt door Ank van Lokhuizen, de notaris die heeft meegewerkt aan het opstellen van de statuten van onze vereniging.

De Hoop doet Leven is een poldermolen in Voorhout. Oorspronkelijk stond deze grondzeiler in Rijnsburg waar hij werd gebouwd ten behoeve van de bemaling van de polder Kamphuizen. De molen heeft een half overkapt ijzeren scheprad buiten de molen,.

Door uitbreiding van de bloemenveiling Flora was er voor de molen geen ruimte meer. In 1999 is de molen verplaatst naar de polder Elsgeest waar hij op 11 november 2000 in bedrijf werd gesteld. Vrijwilligers bemalen met deze molen de polder Elsgeest. De Hoop doet Leven werd op het moment dat de molen een halve meter boven de grond hing eigendom van de Rijnlandse Molenstichting. De molen was toen geen onroerend goed meer en viel daarmee onder een gunstiger belastingtarief.

1978

SKIFFS

De Harald Punt

De Harald Punt werd gedoopt door zijn naamgever. Harald Punt behaalde bij de wereldkampioenschappen van 1974, 1978 en 1979 driemaal een zilveren medaille als skiffeur en in de dubbel twee. Punt roeide bij de K.S.R.V. Njord in Leiden. Hij heeft na zijn wedstrijdcarrière gewerkt als coach. Hij is tevens bouwer van roeiboten.

TWEËEN EN VIEREN

De Middelgeest I.

Het is niet bekend wie de Middelgeest I (2x-) heeft gedoopt. Al in 1980 werd de boot weer uit de vaart genomen, mogelijk omdat hij was overvaren.

De naam verwijst naar het verdwenen kasteel Middelgeest in Voorschoten dat in 1574, tijdens de tachtigjarige oorlog werd verwoest en in 1586 werd herbouwd. Dit kasteel werd ook wel Roucoop of Rouwkoop genoemd. Het kasteel stond aan de Vliet, de in de middeleeuwen gegraven verbinding tussen de Oude Rijn en de Schie. Jan van Goyen (1596-1656) maakte in 1642 een schilderij van het kasteel. Toen hij het gebied bij Voorschoten bezocht, stond het kasteel er nog prachtig bij. Het 'Landschap met gezicht op Huys Roucoop' uit 1642 is een topstuk uit de collectie van Museum De Lakenhal in Leiden. Men neemt aan dat Van Goyen het werk in opdracht van de bewoner Cornelis van der Nath, schilderde. In 1725 maakte de dichter en tekenaar Abraham de Haen een tekening van het kasteel. Het was destijds een gebouw met twee delen dat aan de voorzijde was voorzien van een klein torentje. Kasteel Middelgeest werd in de negentiende eeuw afgebroken. Een eenvoudiger huis draagt nu de naam Roucoop. In Voorschoten herinneren verder de Roucooplaan en de Middelgeestlaan nog aan dit kasteel.

De Hammestein I

Het is niet bekend wie de Hammestein (2x-) heeft gedoopt. Het is mogelijk dat niet de Middelgeest maar de Hammestein I in 1980 werd overvaren.

De naam verwijst naar de lage gepleisterde hofstede Hammestein met een rechte kroonlijst uit de 18e eeuw. De boerderij maakte deel uit van de buitenplaats Schakenbosch. De boerderij staat aan de Veursestraatweg.

De Haagwijck

Het is niet bekend wie de Haagwijck (4x) heeft gedoopt. De naam verwijst naar de buitenplaats Haagwijck dat een deel vormde van landgoed Duivenvoorde en gelegen was aan de Vliet. Het is nu onderdeel van 'De Duivenvoordecorridor'. Dit is een uniek gebied met hoge cultuur- en natuurwaarden. Samen met het koninklijk landgoed De Horsten verbindt dit gebied de groene waterrijke polders met de duinen, het strand en de zee.

1979

SKIFFS

De Wim Waal

De Wim Waal werd gedoopt door zijn naamgever. Wim Waal één van de oprichters van de vereniging en van 1965 tot 1971 voorzitter. Wim Waal werd in 1981 erelid van de vereniging. De Wim Waal is in 2020 nog steeds in de vaart.

TWEËN EN VIEREN

De Starrenburg I

De Starrenburg I (2-) werd gedoopt door Dick van Lidt, penningmeester van 1975 tot 1979. In 2004 is de Starrenburg II gedoopt. We mogen aannemen dat de eerste Starrenburg toen uit de vaart was.

De naam slaat terug op het kasteel Starrenburgh of Sterrenborch dat in 1260 door Aegilius van Vorscoth in Overschie werd gebouwd. Het kasteel is waarschijnlijk tijdens een Boerenopstand in de veertiende eeuw geheel verwoest en later weer opgebouwd. In 1426 ten tijde van de Hoekse en Kabeljauwse twisten, ging het slot Starrenburgh in vlammen op maar al in 1446 werd het kasteel weer in zijn oude luister hersteld. Toen in 1488 de Jonkerfransenoorlog woedde, is er bij het kasteel op de Starrenburgerdijk behoorlijk gevochten waarbij er grote schade aan het kasteel is toegebracht. In 1574 werd het weer verwoest door de Watergeuzen om te verhinderen dat de Spanjaarden er forten van zouden maken. Toch is het weer opgebouwd maar niet meer in de oude vorm. Het nieuwe gebouw was half kasteel, half boerenhoeve. Het heeft met het oorspronkelijke kasteel in geen enkel opzicht nog iets te maken.

De wijk Starrenburg in Voorschoten is een herinnering aan het kasteel. Het mogelijke verband is met Voorschoten is de naam van de eerste eigenaar die 'van Vorscot' kwam.

26

1980

SKIFFS

De 1965

De 1965 werd gedoopt door Jaap van Santen. Het is niet bekend wanneer de boot uit de vaart is genomen. 1965 is het 'geboortjaar' van de vereniging.

De 1980

De 1980 werd gedoopt door Dorien van Willigenburg. Het is niet bekend wanneer de boot uit de vaart is genomen.

TWEËN EN VIEREN

De Hoornwijck

De Hoornwijck (4x-) werd gedoopt door dhr. Van Riel, de beheerder van de werf Klaassen. De boot werd aangeboden door de ereleden en is in 1987 omgebouwd tot een gestuurde vier.

De Hoornwijck is genoemd naar een buitenplaats in Rijswijk. In 1712 werd de buitenplaats Hoornwijck al afgebeeld op een kaart van Nicolaus Cruquius. De naam kan worden verklaard uit het feit dat de eigenaar van het huis Gabriël de la Faille uit Hoorn afkomstig was. De twee zijvleugels van het huis, waarvan er nu nog een bestaat, werden vermoedelijk door zijn zonen toegevoegd. In 1773 werd Hoornwijck verkocht en kreeg het de naam Molenwijk, wellicht naar de achternaam van de nieuwe eigenaar Du Moulin maar het kan ook zijn dat de korenmolen aan de overkant van de Vliet als inspiratie werd gebruikt.

Hoornwijck kende diverse eigenaren waaronder dominee Jacobus Groeneveld en Johannes Anthonie Pietermaats, oud-schepen van Leiden. De laatste veranderde de naam terug in Hoornwijck en woonde er tot 1837. Daarna was het huis weer in verschillende handen. In de tussentijd moest voor de verbreding van de Vliet een gedeelte van het voorterrein worden afgestaan.

In de Tweede Wereldoorlog werden de gebouwen gebruikt door de Duitse bezetter met als gevolg dat de conditie na de oorlog was verslechterd. Na de oorlog werd op het terrein het textielbedrijf van H.P. Beens gevestigd en door verbreding van de Vlietweg en bebouwing van de omliggende terreinen raakte Hoornwijck in het gedrang. Het hoofdgebouw raakte in een vervallen staat en het werd in 1980 door de gemeente Rijswijk opgekocht. In samenwerking met de Rijksdienst voor de Monumentenzorg werd het uiterlijk weer in de oude staat hersteld. Het gehandhaafde wapenschild boven de ingang toont het jaartal 1784. Het huis Hoornwijck is op dit moment een fraai voorbeeld van de vele herenhuizen die Rijswijk ooit bezat.

De Woelwijk I

De Woelwijk I (4+) werd gedoopt door Jan Fortuin. Jan Fortuin was één van de oprichters van de vereniging en van 1965 tot 1969 vicevoorzitter. Jan Fortuin was erelid en vanaf 1970 penningmeester van de KNRB. Na het overlijden van Paul Veenemans stelde hij de wisselbeker als Paul Veenemansprijs in.

De boot had een stuurman voorin en werd (daarom?) al weer snel verkocht aan Roeivereniging De Zwolsche R&ZV.

De naam van de Woelwijk verwijst naar Woelwijk of Oud Woelwijck, twee historische boerderijen in Voorschoten. Oud Woelwijck was waarschijnlijk een vroeg zestiende-eeuwse boerderij, gebouwd op een oude strandwal en grenzend aan de polder. De strandwal bood gelegenheid tot akkerbouw en de polder tot veeteelt. De boerderij ligt aan het einde van een sfeervolle oprijlaan, de tegenwoordige Essenlaan, die is omzoomd door houtwallen. Deze waren vanouds

bestemd voor het leveren van geriefhout. De boerderij is gesitueerd tegenover het sinds het begin van de negentiende eeuw verdwenen kasteel Roucoop. Volgens de overlevering fungeerde het oorspronkelijk als een bij het kasteel behorende dienstwoning. Met haar gewitte muren en rieten dak en met een interessante tuin die zich langs de oprijlaan uitstrekt, vormt de boerderij met zijn omgeving ook nu een schilderachtig geheel.

Er is ook een boerderij Woelwijk. Deze ligt aan de Woelwijklaan, in het verlengde van de Essenlaan. De oudste vermelding van deze boerderij dateert van de transportregisters uit 1738

C-BOTEN

De Ter Horst I

De Ter Horst I (C4x+) werd gedoopt door toenmalig burgemeester Cannegieter van Voorschoten. Het was een lustrumcadeau van de leden. De boot bleef in de vaart tot 2006.

De naam verwijst naar het landgoed Ter Horst bij Wassenaar dat deel uit maakt van Landgoed De Horsten. De eerste bebouwing betrof een soort kasteel waarvan weleens verondersteld is dat het rond 1200 gebouwd zou zijn door Philips van Wassenaar. In 1393 is dit complex verwoest, daarna herbouwd en in 1420 nogmaals verwoest. Hierna volgde een eenvoudige herbouw. Rond 1635 is het gebouw door Reynier Pauw (1591–1676) verbouwd tot een groots buitenhuis in Hollandse renaissancestijl omringd door een geometrisch aangelegd park. Latere eigenaren breidden de parkaanleg uit. Frederik Sluysken bouwde in 1701 het koetshuis en Iman Cau voegde in 1767 de oranjerie toe. De erfgenamen Cau

verkochten het complex in 1838 aan prins Frederik der Nederlanden. Prins Frederik (1797 – 1881) liet het oude gebouw tussen 1863 en 1876 herbouwen als neogotisch jachthuis naar ontwerp van J.W.F. Mouton.

Ter Horst, Eikenhorst en Raaphorst zijn drie historische buitenplaatsen die samen De Horsten vormen. Op haar beurt waren de Horsten samen met de buitenplaatsen De Paauw, Backershagen en Groot Haesebroek onderdeel van een groter landgoed van prins Frederik

1981

TWEËN EN VIERN

De Hammestein II

Al drie jaar na de doop van de eerste Hammestein werd de Hammestein II (2x-) gedoopt door Laurence Ford.

Zie voor de toelichting op de naam Hammestein 1978.

De Vronestein I

De Vronestein I (2x-) werd gedoopt door Menno Horning. De boot bleef tot 2017 in de vaart en werd toen verkocht aan een particulier.

Aan het Oosteinde in Voorburg waar nu Park Vronesteyn is, was in de 18e eeuw een warmoezeniershof met ongeveer 3 ha teelland. Na diverse verkopen wordt het pand in 1825 bij de verkoop aan Joost Vrijdag omschreven als een herenhuis, koetshuis, tuinmanhuis en een koepel. Later verwierd Johannes Cool het huis toen hij president was van het college van notabelen van de Hervormde Kerk in Voorburg. Zijn erfgenamen verkochten de buitenplaats aan Adrianus Johannes

Baesjou van Vronesteyn. Hij was ambachtsheer van Vronesteyn gelegen bij Jutphaas en gaf de buitenplaats in Voorburg de naam Nieuw Vronesteyn. Omstreeks 1930 is huize Nieuw Vronesteyn afgebroken. De grond is verkaveld en geleidelijk verkocht ten behoeve van de bouw van ruime herenhuizen in de stijl van de Haagse school. Het adres van de huizen werd

Park Vronesteyn. Het huis op nummer 14 werd bezit van de Stichting Vronesteyn en het werd achtereenvolgens gebruikt voor de Verpleegstersopleiding Vronesteyn en een priester- en diakenopleiding van het bisdom Rotterdam.

1982

ACHTEN

De Delfland III

De Delfland III was een Gehrmanboot bestemd voor wedstrijdroeiers. De boot werd gedoopt door Jan Roest, drager van de Gouden Speld. Voor de toelichting op de naam zie Delfland I 1968

1983

SKIFFS

De Jan Fortuin

De Jan Fortuin werd gedoopt door zijn naamgever. Jan Fortuin was één van de oprichters van de vereniging en van 1965 tot 1969 vicevoorzitter. Jan Fortuin was erelid en vanaf 1970 penningmeester van de KNRB. Na het overlijden van Paul Veenemans stelde hij de wisselbeker als Paul Veenemansprijs in. In 1980 doopte Jan Fortuin ook de Woelwijck (4+).

29

TWEËEN EN VIËREN

De Ter Wadding I

De Ter Wadding I (4x+) werd gedoopt door Trui Visser.

De naam Ter Wadding is reeds voor het jaar 1000 bekend; hier was een doorwaadbare plaats door de Rijn. Het terrein waarop Ter Wadding is gebouwd maakte deel uit van een groter gebied dat een achterleen was van Kasteel De Werve te Voorburg. In de veilingvoorwaarden uit 1729 zijn berichten over het huis en de tuinen te vinden. Het huis werd na het overlijden van de toenmalige eigenaar Pieter van Hoorn als volgt omschreven: *Een zeer vermaackelyke en zeer welgelege hofstede genaamt Ter Wadding gelegen onder de vrije heerlijkheit van Voorschoten aan de Voorschoter en Delftse wege, tussen het Haagseschouw ende de stadt Leyden.*

Het huidige Ter Wadding werd omstreeks 1770 gebouwd in opdracht van Willem van Noort uit Leiden, lakenverver van beroep. In 1860 werd op het dak van Ter Wadding het klokkentorentje geplaatst. Vanaf 1964 heeft Ter Wadding leeg gestaan en in 1970 werd het huis aan de provincie Zuid-Holland verkocht. De provincie heeft het gebouw grondig gerestaureerd en als kantoorpand in gebruik genomen. Eind 2005 is Ter Wadding aan de gemeente Voorschoten verkocht. De gemeente heeft Ter Wadding inclusief 1 ha grond direct daarna doorverkocht aan een projectontwikkelaar. De gemeente

Voorschoten behield het achter Ter Wadding gelegen 2,5 ha grootte bos dat zijn openbare functie heeft behouden. Sinds 2 november 2010 is het LUMC met een poli cardiologie gehuisvest in Huis Ter Wadding. Ook de stichting MS Research heeft er een onderkomen gevonden.

1984

SKIFFS

De Altie Waal

De Altie Waal werd gedoopt door zijn naamgever. Altie Waal was één van de oprichters van de vereniging en voorzitter van 1975 tot 1979 en van 1981 tot 1984. Zij was erelid.

TWEËEN EN VIEREN

De Berenburg.

De Berenburg (2x) werd gedoopt door Joop Brouwerens. De naam verwijst naar de drank Beerenburg die begin zeventiende eeuw werd gemaakt door Amsterdamse jeneverstokers die een geheim kruidenmengsel van de kruidenhandelaar Hendrik Beerenburg gebruikten. Deze kruidenpakketjes werden vooral erg populair onder schippers die een heilzame werking toedichtten aan het uit de kruiden gebrouwen drankje. Al snel ontstonden er plaatselijke varianten op Beerenburg die deze naam niet mochten gebruiken. Vandaar dat er diverse spellingsvarianties op de naam Beerenburg zijn ontstaan zoals Berenburg en Berenburger. Weduwe Joustra claimt momenteel het alleenrecht op de naam Beerenburg te hebben. Zij heeft dit gekregen van de nazaten van Hendrik Beerenburg. Bij iedere botendoop wordt op de vereniging een glaasje Berenburg geschonken. Het is niet bekend wanneer de boot uit de vaart is genomen.

30

WHERRY'S

De Knipmolen II

Het is niet bekend wie de Knipmolen II heeft gedoopt.
Voor de toelichting op de naam zie De Knipmolen 1967.
Het is niet bekend wanneer de Knipmolen uit de vaart is genomen.

1985

ACHTEN

De Vlietland

De Vlietland werd gedoopt door Cas d' Artillac Brill. Ook deze acht werd gekocht bij Gehrman. Het is de laatste houten acht die de vereniging binnenkwam. De boot was bestemd voor recreatieroeien maar werd ook gebruikt voor wedstrijden.

De boot is genoemd naar 'ons' roeigebied Vlietland, in de volksmond ook wel de Vlietlanden genoemd. Het gebied behoort tot het noordelijke grondgebied van de gemeente

Leidschendam-Voorburg en ligt tussen de Vliet en de rijksweg A4 ingeklemd. In het noordoosten vormt de Leidse Oostvlietpolder de grens.

Het recreatiegebied is ontstaan als gevolg van zandwinning die in 1968 werd gestart en in 2001 werd beëindigd. Voor de ontzanding lagen er polders met weilanden zoals de Meeslouwerpolder, de Rietpolder, de Spekpolder en de Hofpolder. Tijdens de ontzanding ontstond een afwisselend milieu met een bijzondere

vogelrijkdom die weer vrijwel verdween bij voltooiing van het recreatiegebied. De vogelplas Starrevaart naast Vlietland werd een nieuw toevluchtsoord voor het vogelleven.

Vlietland heeft een omvang van ongeveer 300 hectare, bij een lengte van drie kilometer en een breedte van een kilometer. De kern van het gebied is een zandgat van 130 hectare. Het terrein omvat vaarwater, zwemplassen, bossen en beboste eilandjes, moerassen met riet en lisdodden, parkeerplaatsen, jachthavens en horeca. Vanaf 2011 wordt gewerkt aan de verontdieping van de zuidelijke Meeslouwerplas ter voorkoming van verdere afkalving van oevers en ter verhoging van de natuurwaarden.

C-BOTEN

De Knip

De Knip (C4x+) is een lustrumcadeau van de leden. De boot is gedoopt door Socrates Huisman en Boud Vogelesang, één van de oprichters van de vereniging. De boot was na een grote onderhoudsbeurt in 2010 tot in 2019 in de vaart. Na een grote schade is de toekomst van De Knip binnen de vereniging ongewis.

De naam verwijst naar de bijdragen van de leden, geld uit de knip (portemonnaie).

Maar er is ook een andere verklaring mogelijk. Knip is een zeer zware kleisoort. De oude zeeklei werd afgezet vanaf het Vroeg-Holoceen toen de zeespiegel sterk steeg door het smelten van het ijs. Langs de kust in west en noord Nederland lagen niet gesloten strandwallen met daar achter een ondiepe lagune, vergelijkbaar met de huidige Waddenzee. Doordat de

zee sediment bleef aanvoeren, kon gedurende een periode van een sterk stijgende zeespiegel het waddenmilieu in stand blijven. Uiteindelijk werd zo een dik pakket oude zeeklei gevormd. Het gebied ten oosten van de Vliet tussen Voorschoten en Leidschendam is zo'n gebied. Zware zeeklei zoals knipklei is minder geschikt voor akkerbouw en wordt veelal als grasland gebruikt. In Nederland vindt men zeeklei in Groningen, Friesland, Flevoland, Overijssel, Noord- en Zuid-Holland en Zeeland.

Het is waarschijnlijk dat de namen Kniplaan, Knipbrug en Knipmolen daar naar verwijzen. Bij de beschrijving van de Knipmolen (1967) wordt ook nog een andere mogelijke verklaring gegeven.

WHERRY'S

De Snoeck II

De Snoeck II (W1x) werd gedoopt door Leontien Bakker. De boot is in 2015 grondig opgeknapt en is in 2020 nog in de vaart.

Voor de toelichting op de naam zie de Snoeck (jeugdboot) 1972.

1986

SKIFFS

De Piet Schierbeek

De Piet Schierbeek werd gedoopt door zijn naamgever. Piet Schierbeek was erelid. Hij was bij de vereniging en op landelijk niveau een belangrijke inspiratiebron voor het toerroeien.

Samen met Rob Davilar schreef hij het standaardwerk *Toerroeien door Nederland*. Piet Schierbeek doopte al in 1967 de wherry de Lobsluit.

TWEEEN EN VIEREN

De Wittenburg

De Wittenburg (2x) werd gedoopt door dhr. Noordanus, beheerder van de Wittenburg.

De Wittenburg is in 2020 nog in de vaart.

De Wittenburg is een buitenplaats met een 'imitatiekasteel' in Wassenaar. Rond 1600 was hier een monumentale boerderij, Groot Hoefijzer. Tijdens de tweede helft van de achttiende eeuw groeide deze uit tot een buitenplaats. In de negentiende eeuw werd het huis grondig verbouwd. De nieuwe eigenaar steenfabrikant C. Schiffer van Bleyswijk vernoemde het huis naar zijn echtgenote, Suzanna de Wildt: De Wiltenburg. Dit werd later het kasteel De Wittenburg met poortgebouw, portierswoning en een ijskelder dat Jhr. Helenus Marinus Speelman eind negentiende eeuw hier liet bouwen. Daarbij werd ook een toren bovenop de heuvel bij de vijver gebouwd. De architect was Johannes van Nieukerken van het gelijknamige architectenbureau.

In de jaren zestig van de twintigste eeuw is de toren afgebroken. Het park werd in 1901 aangelegd door architect Mondt en zijn opzichter De Clerck. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het kasteel door de Duitsers gebruikt, en na hun vertrek door de Canadezen.

Op 1 juli 1955 besloot de gemeente Wassenaar de buitenplaats met het uitgewoonde kasteel te kopen. Het kasteel wordt nu verhuurd aan de Vereniging Internationaal Ontvangstcentrum van het Bedrijfsleven de Wittenburg die het gebruikt voor ontvangsten van de koninklijke familie en de Nederlandse overheid, voor staatsbezoeken en door de vele buitenlandse diplomatieke vertegenwoordigingen.

Enkele jaren geleden werd de Wittenburg opengesteld voor het publiek. Op de oprijlaan van het landgoed is een paal teruggeplaatst met de initialen H(elenus) M(artinus) S(peelman) die voorheen elders in Wassenaar de grens van het landgoed markeerde.

1987

SKIFFS

De Karske

Het is niet bekend wie de Karske heeft gedoopt.

De naam verwijst naar de oude naam van een getijderek in Wassenaar die tegenwoordig Kaswetering heet.

Het is niet bekend tot wanneer de boot in de vaart is gebleven.

De Duve

Het is niet bekend wie de Duve heeft gedoopt.

Duve is een voornamelijk Belgische familienaam. Er is geen relatie met de bootnaam.

Het is niet bekend tot wanneer de boot in de vaart is gebleven.

De Schie

Het is niet bekend wie de Schie heeft gedoopt.

De Schie is een naam die voor vier waterlopen in de omgeving van het Nederlandse Overschie wordt gebruikt, te weten de Delfshavense Schie, de Delftse Schie, de Rotterdamse Schie en de Schiedamse Schie. Het bestaan van vier Schiën is het gevolg van de middeleeuwse rivaliteit tussen de steden Delft, Rotterdam en Schiedam over tolrechten. Sinds 1893 maakt de Delftse Schie deel uit van het Rijn-Schiekanaal.

Het is niet bekend tot wanneer de boot in de vaart is gebleven.

De Dolent

Het is niet bekend wie de Dolent heeft gedoopt.

Dolent is de naam van een 3830 meter hoge berg op het drielandenpunt van Frankrijk, Italië en Zwitserland. De berg bevindt zich in het noordelijke deel van het Mont Blancmassief. Er lijkt geen relatie met de naam van de boot.

Het is niet bekend tot wanneer de boot in de vaart is gebleven.

JEUGDBOTEN

De Wiebewip

Het is niet bekend wie de Wiebewip (J2x) heeft gedoopt. Misschien door een jeugdlid? Het is mogelijk dat de naam verwijst naar Wiebe de Jong die als jeugdcoach actief was.

Het is niet bekend tot wanneer de boot in de vaart is gebleven.

1988

WHERRY'S

De Salamander II

De Salamander II (W2x) werd gedoopt door dhr. De Vreeze, voorzitter van de Stichting Herbouw Salamander. Voor de toelichting op de naam zie de Salamander 1967.

Het is niet bekend tot wanneer de Salamander II in de vaart is gebleven.

JEUGDBOTEN

Het Waterratje

Het is niet bekend wie de het Waterratje (J1x) heeft gedoopt.
De naam Waterratje kan verwijzen naar een woelrat of een bruine rat. Waterrat wordt ook gebruikt voor jeugd die met veel plezier in en op het water bezig is. De naam past in de traditie om jeugdboten naar waterdieren (vissen) te vernoemen.

1989

C-BOTEN

De Verse Eieren

De Verse Eieren (C4x+/C4+) werd gedoopt door Toos d' Artillac Brill.

De boot werd gebouwd door de toenmalige bootsman Jan de Rooij vanuit een casco van botenbouwer Buschman. De boot werd gebouwd in de werkplaats bij een boerderij die door de leden 'Verse Eieren' werd genoemd. Deze plek aan de Vliet is een begrip gebleven voor Rijnlandroeiers. De Verse Eieren is na een grondige opknapbeurt in 2020 nog in de vaart.

1990

SKIFFS

De Hein Diebels

De Hein Diebels werd gedoopt door zijn naamgever. Hein Diebels was wedstrijdcommissaris van 1970 – 1974 en werd in 1990 erelid van de vereniging. In 1975 doopte Hein Diebels ook de Henk van der Meer. De Hein Diebels gaat in 2020 uit de vaart.

TWEEËN EN VIEREN

De Cronesteijn I

De Cronesteijn I (C3x-/c2x+) werd gedoopt door Jopie Haighton. In 2015 ging de Cronesteijn I uit de vaart en in 2017 werd de Cronesteijn II gedoopt.

De naam verwijst naar het voormalige kasteel Cronesteyn, gelegen aan de oostzijde van de

Roomburger Watering (nu de Vliet) bij Lammen ten zuiden van Leiden. Omstreeks 1300 werd hier een versterkte boerderij met de naam Die Brouck of ook wel Heer Wouterswerf gebouwd. In bronnen vanaf het begin van de zestiende eeuw wordt de latere naam Cronesteyn op verschillende manieren geschreven. De naam werd ontleend aan het geslacht Van Cronenburg. Het kasteel werd tijdens het beleg van Leiden verwoest en daarna opgebouwd tot een kasteelachtige buitenplaats.

In 1781 kocht Hendrik Kromhout het landgoed om in

1787 tot de afbraak van het kasteel over te gaan. Wat resteerde was de kasteelgracht, die tot op heden in stand is gebleven.

In 1966 werd de Kleine Cronesteinse- of Knotterpolder geannexeerd door Leiden. In 1982 werd hier het Polderpark Cronesteyn gerealiseerd. De ondergrond van de polder van ca. 90 ha bestaat uit een dik veenpakket waarop door overstromingen van de Rijn lagen klei zijn afgezet. Bij aanleg van wegen ten zuiden van Cronesteyn zijn resten van een fossiel bos gevonden. Er zijn aanwijzingen dat de Cronesteinsepolder lang voor het begin van de jaartelling bewoond is geweest.

1991

WHERRY'S

De Mallegatsluis II

Het is niet bekend wie De Mallegatsluis II (W2x) heeft gedoopt.

Het is niet bekend tot wanneer de Mallegatsluis II in de vaart is gebleven.

Voor de toelichting op de naam zie De Mallegatsluis 1967.

De Windlust II

De Windlust II (W2x) werd gedoopt door Doro Claesen, commissaris roeien van 1983 tot 1987.

De Windlust II is in 2020 nog in de vaart.

Voor de toelichting op de naam zie De Windlust 1967.

1992

TWEËN EN VIEREN

De Jan Dubbeldam

De Jan Dubbeldam (4+) werd gedoopt door Ad Dubbeldam.

De boot is vernoemd naar Jan Dubbeldam, commissaris materiaal van 1980 tot 1986.

Het is niet bekend tot wanneer de Jan Dubbeldam in de vaart is gebleven.

1994

SKIFFS

De Does I

Het is niet bekend wie de Does I heeft gedoopt.

Het is niet bekend tot wanneer de Does I in de vaart is gebleven. In 2018 is de Does II in de vaart gekomen.

De naam verwijst naar een van de oudste kunstmatige watergangen in Zuid-Holland. Deze werd waarschijnlijk al vóór 1200 gegraven. Omdat de monding van de Oude Rijn bij Katwijk in de twaalfde eeuw dichtslibde, ontstonden grote afwateringsproblemen in het Rijnland.

Voor een betere waterafvoer, ook van de omliggende veenmoerassen, werd de Does gegraven die liep vanaf de Oude Rijn bij Leiderdorp naar het noordoosten.

In de periode van de veenontginningen had de Does een belangrijke transportfunctie voor de afvoer van turf. De Does mondt bij Hoogmade uit in de Kromme Does en staat vandaar in verbinding met de Wijde Aa en het Braassemermeer. De Does en de Kromme Does worden omdat ze in elkaars verlengde liggen wel als één watergang beschouwd maar dit is dus onjuist. De korte en bochtige Kromme Does is een onderdeel van de Oude Ade terwijl de langere en kaarsrechte Does feitelijk een kanaal is.

De Vliet I

De Vliet I is gedoopt door Siem van der Kooi, vicevoorzitter van 1981 tot 1982 en voorzitter van 1995 tot 1999.

Het is niet bekend tot wanneer de Vliet I in de vaart is gebleven. In 2017 is de Vliet II in de vaart gekomen.

De naam verwijst naar het water waaraan de roeivereniging ligt, de Vliet. De Vliet loopt van Leiden naar Delft waar het kanaal uitmondt in de rivier de Schie die bij Rotterdam in de Maas uitkomt. Waarschijnlijk is de huidige Vliet aan het einde van de twaalfde of het begin van de dertiende eeuw gegraven als verbinding tussen de Oude Rijn en de Schie. Op de plaats van de sluis bij Leidschendam

lag tot halverwege de zeventiende eeuw een overtoom. De Vliet was hier afgedamd en passagiers van trekschuiten moesten overstappen om hun reis te vervolgen. Zware goederen moesten worden overgeladen, waarbij stapelrecht werd geheven. Langs de Vliet zijn in 1893 gietijzeren kilometerpalen geplaatst met daartussen basaltstenen hectometerblokken. Van de oorspronkelijke 24 kilometerpalen zijn er nog 10 over.

C-BOTEN

De Voorschoten

De Voorschoten (C4x+) werd gekocht van een renteloze lening van de gemeente Voorschoten. De boot werd gedoopt door dhr. Zoetemelk, toenmalig fractievoorzitter van het CDA.

De boot kreeg de naam van de gemeente die ligt tegenover onze roeivereniging aan de overzijde van de Vliet. Het dorp is ontstaan op een oude strandwal en had een langgerekte vorm. Bodemvondsten tonen aan dat reeds 2000 jaar vC ter hoogte van de huidige

Voorschotense wijk Boschgeest een nederzetting bestond van veehoudende vissers en jagers.

De langgerekte vorm is ontstaan door lintbebouwing in de middeleeuwen. Floris V van Holland verleende in 1282 marktrechten voor een jaarmarkt in de Voorstraat. Het langgerekte plein met dorpspomp, oude lindebomen en gaslantaarns is een beschermd dorpsgezicht. Tot de Franse tijd was de kasteelheer van Duivenvoorde ambachtsheer van Voorschoten, nadien werd Voorschoten een zelfstandige gemeente.

Voorschoten is nu vooral een forensenplaats. Met name in de eerste naoorlogse decennia is de gemeente sterk gegroeid: van bijna 5500 inwoners in 1934 naar ruim 25.000 in 2020. De Voorschoten is in 2020 nog in de vaart.

JEUGDBOTEN

De Riccie

De Riccie (J1x) was voor het onderdeel werd van de Rijnlandvloot in bruikleen van de KNRB. De boot is niet opnieuw gedoopt. Het is niet bekend waar de naam naar verwijst. Het is niet bekend tot wanneer de Riccie in de vaart is gebleven.

1995

SKIFFS

De Oude Rijn I

De Oude Rijn I werd gedoopt door Nellie van der Does.

Het is niet bekend tot wanneer de Oude Rijn in de vaart is gebleven. In 2017 werd de Oude Rijn II gedoopt.

De naam verwijst naar een rivier in de provincies Utrecht en Zuid-Holland. De Oude Rijn heeft een lengte van 52 km. De rivier is een overblijfsel van de vroegere Rijn. In de vroege middeleeuwen begon de Oude Rijn nog bij Utrecht. Vanwege zijn zeer kronkelige verloop en slechte bevaarbaarheid is het gedeelte tussen Utrecht en Harmelen in de loop der eeuwen vervangen door de gekanaliseerde Leidse Rijn. Vanaf Harmelen loopt de rivier door Woerden, Nieuwerbrug en Bodegraven en verder langs Zwammerddam naar Alphen. Onderweg zijn er aftakkingen zoals de Korte Linschoten en monden er riviertjes zoals de Meije uit in de Rijn.

Na Zoeterwoude-Rijndijk en Leiderdorp loopt de Oude Rijn Leiden in. Daar splitst de Nieuwe Rijn zich af. De Oude en Nieuwe Rijn maken deel uit van het grachtenstelsel van Leiden en in het centrum van Leiden komen beide weer samen. Waar de rivier Leiden verlaat, mondt de Korte Vliet er in uit. De (Oude) Rijn loopt vervolgens langs Oegstgeest, Valkenburg en Rijnsburg naar Katwijk. Onder de naam Uitwateringskanaal stroomt het Rijnwater via een gemaal bij Katwijk de Noordzee in. De oorspronkelijke monding van de Oude Rijn, die iets noordelijker lag, verzandde rond 1163 na de Sint-Thomasvloed. In de Romeinse tijd was de loop van de Rijn een tijd de grens, de Limes van het Rijk. Langs de rivier, die toen veel breder en wilder was, stonden veel grensforten (Castella). Na problemen met overstromingen, vooral in

Utrecht en Leiden, werd de Oude Rijn in 1122 bij Wijk bij Duurstede afgedamd. De aftakking die eerst als Lek begon, werd de hoofdstroom van de rivier.

C-BOTEN

De Woelwijck II

De Woelwijck II (C2x+) werd gedoopt door Hans van Willigenburg, wedstrijdcommissaris van 1977 tot 1979 en commissaris materiaal van 1991 tot 1996. Hij werd in 2011 lid van verdienste.

De Woelwijck II is in 2020 nog in de vaart.

Voor de toelichting op de naam zie De Woelwijck 1980.

1996

TWEËEN EN VIEREN

De Oud Poelgeest

De Oud Poelgeest (2+-) werd gedoopt door Piet de Lint. Voor Piet de Lint zie ook de Lapland in 1976.

De Oud Poelgeest is in 2020 nog in de vaart.

Voor de toelichting op de naam zie De Poelgeest 1977

De Rhijngeest

De Rhijngeest (2x) werd gedoopt door Peter Reimer. Peter Reimer was van 1990 tot 1996 penningmeester en vervolgens van 1999 tot 2005 voorzitter van Rijnland. Peter Reimer is erelid.

De Rhijngeest is in 2020 nog in de vaart.

De naam verwijst naar de buitenplaats Rhijngeest in Oegstgeest. Oorspronkelijk stond hier de 1720 gestichte plaisante Hofstede Rhijngeest. Het oorspronkelijk huis werd in 1840 ingrijpend verbouwd en kreeg een koloniaal uiterlijk met witgepleisterde wanden, royaal overstekend dak en door zuilen gedragen veranda en balkon. Het huis heeft een aangebouwde wintertuin die verwarmd kan worden.

Het park had in eerste aanleg een formele inrichting met rechte lanen en is midden 19de eeuw getransformeerd tot een park in landschappelijke stijl. In het park is nog een overblijfsel van een achttiende-eeuwse tuinmuur aanwezig. Door het hele park zijn stinzeplanten te vinden. Het buiten is in 1896 door de gemeente Leiden aangekocht. Woning en koetshuis zijn tegenwoordig in particuliere handen. Het park is eigendom van de Stichting het Zuid-Hollands Landschap.

De Adegeest II

De Adegeest II (2x) werd gedoopt door de toenmalige burgemeester van Zoetermeer, dhr. L van Leeuwen. De boot werd in 2005 overvaren en de schade was groot. De boot werd niet meer hersteld en ging dus uit de vaart. Het was een ernstig roeiongeluk dat de roeiers, Corrie en Duco van Golverdingen maar ter nauwer nood overleefden.

Zie voor de toelichting op de naam Adegeest 1969.

De Zanzibar

De Zanzibar (4-) werd overgenomen van DRSV Laga waar hij in 1973 was gedoopt door Rody Rijnders. Rody begon zijn carrière als stuurman bij Laga in 1958. Hij had geen roeiachtergrond, kon niet zwemmen en wist het verschil tussen bak- en stuurboord niet. In de

60-er jaren stuurde hij seizoenen achtereen onder coach Koos Bazuin succesvolle tweeën met stuurman op de internationale kampioenschappen. Voor de Nederlandse roeisport is zijn prestatie op de Olympische Spelen van Mexico in 1968, waar hij in de gestuurde twee naar zilver stuurde, het meest gedenkwaardig.

De boot is in na de aankoop niet herdoopt. De naam verwijst naar het dispuut voor stuurlieden met de naam Zanzibar.

Zanzibar of Unguja is ook een eiland aan de oostkust van Afrika dat behoort tot Tanzania. Samen met het eiland Pemba vormt het eiland de semiautonome staat Zanzibar. Het is niet bekend wanneer de Zanzibar uit de vaart is genomen.

ACHTEN

De Nieuwland

De Nieuwland werd gedoopt door Jo Hazelbag. Jo Hazelbag was van 1990 tot 1995 voorzitter. Onder zijn voorzitterschap werd de verhuizing naar de nieuwe verenigingsgebouwen aan de Vliet gerealiseerd. Jo Hazelbag was erelid.

Het is niet goed te achterhalen waar de naam naar verwijst. Zo was polder het Nieuwland of Nieuwlandsche Polder een polder en waterschap in de gemeente 's Gravezande in de provincie Zuid-Holland. De polder wordt bemalen door de Nieuwlandse molen. Nieuwland is ook een dorp in de gemeente Zederik, ook in de provincie Zuid-Holland. Het dorp is in 1025 gesticht door Jan van Arkel. Tot het jaar 1725 werd Nieuwland Nouland genoemd.

De boot is in 2020 nog steeds veel gebruikt als gesculde acht.

39

C-BOTEN

De Vlist

De Vlist (C1x) gedoopt door Willem Handels. Willem Handels was commissaris gebouw van 1991 tot 1995.

De Vlist is in 2018 uit de vaart is genomen.

De Vlist is een riviertje in de Krimpenerwaard in Zuid-Holland dat loopt van Schoonhoven door Vlist naar Haastrecht en vervolgens mondt het uit in de Hollandsche IJssel. De Vlist is een veenrivier die vroeger werd gebruikt als boezem voor de polders rondom het riviertje. Aan de oevers van de Vlist stonden dan ook veel molens voor het verpompen van het water. Langs deze rivier werd Wilhelmina van Pruisen, de vrouw van stadhouder Willem V, op 28 juni 1787 door patriotten uit Gouda tegengehouden en vervolgens naar een boerderij aan de Goejanverwellesluis gebracht. Vroeger werd de Vlist gebruikt voor transport van goederen en tegenwoordig heeft de rivier vooral een toeristische functie.

De Rotte

De Rotte (C1x) werd gedoopt door Cor de Wit die toen het oudste nog roeiende lid was.

De Rotte is in 2020 nog in de vaart.

De Rotte is de naam van een veenrivier die dienst doet als boezem voor het water uit de polders ten noorden van Rotterdam. De stad Rotterdam ontleent haar naam aan deze rivier. De oorspronkelijke naam van de rivier is vermoedelijk Rotta, afkomstig van "rot" dat modderig of troebel betekent, en "a" dat water betekent maar er zijn ook andere veronderstellingen.

In het verleden, vermoedelijk al in de Romeinse tijd, heeft de Rotte via het riviertje De Wilck in verbinding gestaan met de Oude Rijn.

In 1270 werd nabij de monding van de Rotte een 400 meter lange dam in de rivier gelegd, om het Maaswater buiten te houden. Het Rottewater kon via sluizen in de dam vrij uitstromen. De dam, die vrijwel onmiddellijk bebouwd werd, vormt de oorsprong van Rotterdam. Na verloop van tijd werd deze dam Hoogstraat genoemd. Een deel van de omgeving van de oude Rotteloop werd gebruikt voor vervening, waaruit een moerassig plassengebied is ontstaan: de Wilde Veenen. Deze hebben gefungeerd als een soort nieuwe 'bron' van de Rotte. Toen een deel van deze plassen in de zeventiende eeuw werden drooggemalen had de Rotte geen echte bron meer. Een ander deel van de plassen vormde een verbreding van de Rotte, de Rottemeren.

In het recreatiegebied de Rottemeren ligt de 2 km lange Willem-Alexanderbaan. De aanleg was gekoppeld aan de herinrichting van de Eendragtspolder die vooral ten doel had de waterbergingscapaciteit in het stroomgebied van de rivier de Rotte te vergroten. De baan werd op vrijdag 26 april 2013 officieel geopend door prins Willem-Alexander. Daarna werd tot en met 2016 op deze baan de Dutch Masters Open geroeid die vooral door onze vereniging werd georganiseerd. Het open terrein in de polder maakte de baan echter minder geschikt voor deze wedstrijd, zodat die in 2017 naar Tilburg verhuisde.

WHERRY'S

De Joke van Straalen

De Joke van Straalen (W2x) werd gedoopt door Jan Roest. Jan Roest is drager van de Gouden Speld onder meer voor zijn inzet voor de sociëteit en het inlooptoeien op zondag. De Joke van Straalen is in 2020 nog in de vaart.

De wherry is genoemd naar Joke van Straalen, een vroeg overleden actief toerroeilid.

Zelden van Passe II

De Zelden van Passe II werd gedoopt door Rob Davilar. Rob Davilar was drager van de Gouden Speld voor zijn inzet voor het toerroeien. Hij schreef daarover samen met Piet Schierbeek het standaardwerk 'Toerroeien door Nederland'.

De Zelden van Passe is in 2020 nog in de vaart.

Voor de toelichting op de naam zie de Zelden van Passe 1967.

40

1997

ACHTEN

De Pinewood

De Pinewood of voluit de www.pinewood.nl werd gedoopt door de toenmalige burgemeester van Leidschendam, mw. W.H.J. Bloemendaal – Lindhout.

De www.pinewood.nl is in 2020 nog in de vaart.

De naam verwijst naar de sponsor van de boot de firma Pinewood. De eigenaar van deze firma roeit in één van de grootste Rijnlandploegen, de Pinewoodies.

1998

TWEËN EN VIEREN

De Vrind

De Vrind (4-) kwam als gebruikte boot in de vereniging en is niet gedoopt. De boot werd overgenomen van Njord en de naam verwijst naar een Njordroeier. De boot is in 2020 nog in de vaart.

De Veteraan

De Veteraan (4+) werd gedoopt door Frans Kets, wedstrijdcommissaris van 2005 tot 2008. De Veteraan is in 2020 nog in de vaart.

In de sport spreekt men over veteranen wanneer men mensen bedoelt die de sport beoefenen maar van zodanige leeftijd zijn dat de prestaties verminderd zijn. De leeftijdsondergrens hiervoor is sterk afhankelijk van de tak van sport, en wordt niet altijd strikt aangehouden. Sinds 2011 heten de roeiers van 27 jaar en ouder in Nederland 'masters', de internationale benaming voor veteranen.

C-BOTEN

De Meije

De Meije (C1x) werd gedoopt door Marianne Senf, commissaris roeien van 1987 tot 1997, voorzitter van de toercommissie en lid van verdienste.

De Meije is in 2020 nog in de vaart.

De naam verwijst naar een veenriviertje in Zuid-Holland tussen de Oude Rijn bij Zwammerdam en de Nieuwkoopse Plassen. Langs het water ligt het gelijknamige lintdorp De Meije.

41

EEN B-BOOT

De Blauwe Brug

De Blauwe Brug (B4x+) is de enige B-boot die de vereniging heeft aangeschaft. Hij werd gedoopt door Toos van der Kooij. Het is geen populaire boot gebleken en dat kwam mede door het gewicht van de boot, erg zwaar om te tillen. De boot werd in 2018 uit de vaart genomen.

De naam verwijst naar de eens blauw geschilderde brug over de Vliet, de Vlietlandbrug, vlak bij de vereniging. De brug was jarenlang niet blauw meer maar werd nog wel zo genoemd. Een vriendengroep uit Voorschoten heeft wel geprotesteerd tegen de kleurverandering. *“Maak de brug Blauw! en Gauw! Geef de brug zijn identiteit terug!”* Daarbij bleek dat een brief van een omwonende aan de provincie in 2005 de enige reden voor de kleurverandering was. Met de vraag: *“Mag de brug in dezelfde kleuren als*

andere als andere bruggen op het traject?” kreeg deze persoon het eigenhandig voor elkaar om de blauwe kleur te vervangen door groen en wit, zoals de bruggen in Leidschendam er ook uit zien. Maar in 2020 kreeg de brug zijn blauwe kleur weer terug.

1999

SKIFFS

De Go

De Go was een tweedehands boot die werd gedoopt door Koos Bazuin in de tuin van Floor van der Waal en Daan D'Hoore. Koos Bazuin was van 1981 tot 1983 commissaris roeien en is in de vereniging vooral bekend door zijn verdiensten als coach.

De Go is in 2020 nog in de vaart.

Go kennen we als laatste deel van het commando: slag klaar maken, slag klaar en go.

Stroming

De Stroming werd gedoopt door Jan de Rooij. Jan de Rooij was de bootsman van de vereniging van 1988 tot zijn pensioen in 2005. Hij bouwde ook boten. De C4 de Verse Eieren, genoemd naar zijn werkplaats, en de wherry Windlust II zijn door hem gebouwd.

De Stroming is in 2020 nog in de vaart.

De naam van de boot is een fantasienaam zonder verdere verwijzing.

C-BOTEN

De Clingendael II

De Clingendael II (C4x+) werd gedoopt door Pika Tichler – De Bruin. Zij verzorgde van 1997 tot 2000 de ledenadministratie.

De Clingendael is in 2020 nog in de vaart.

Voor de toelichting op de naam zie De Clingendael I 1969.

2000

SKIFFS

De 1999

De 1999 werd gedoopt door Corrie Smit, draagster van de Gouden Speld. Corrie heeft heel veel roeiers instructie gegeven en was actief bij de CARR.

De 1999 is in 2019 uit de vaart genomen.

De 2000

De 2000 werd gedoopt door Gerard Knoop.

De 2000 is in 2019 uit de vaart genomen.

De DiVa

De DiVa werd gedoopt door Dinko Valerio. In de naam van de boot herkennen we de eerste letters van zijn voor en achternaam. De DiVa is in 2020 nog in de vaart.

De Galgewater

De Galgewater werd gedoopt door Hugo van Lynden.

Het is niet bekend wanneer de Galgewater uit de vaart is genomen.

De naam verwijst naar het Galgewater in Leiden. Het Galgewater is een gedeelte van de Oude Rijn en het is ook de naam van de straat in de Leidse binnenstad langs dit water. Het water loopt vanaf de Bostelbrug bij de Prinsessekade en het Kort Rapenburg in het centrum stroomafwaarts tot aan de spoorbrug bij Ter Wadding en De Groote Vink.

De straat ligt aan de zuidzijde van het centrumgedeelte van het Galgewater, tussen het Kort Rapenburg en de Weddesteeg, de plek waar Rembrandt van Rijn is geboren. De straat aan de overzijde van het water heet het Kort Galgenwater. De naam is

ontleend aan de galgen die vroeger langs dit water stonden.

De Trekvliet

De Trekvliet werd gedoopt door Sylvia Geertsema. Sylvia heeft veel Rijnlanders instructie gegeven. Zij stuurde de dames Veteranen o.a. bij de Head of the River.

Het is niet bekend wanneer de Trekvliet uit de vaart is genomen.

De naam verwijst naar de Trekvliet in Leiden. De Trekvliet is een kanaal in Leiden dat in 1638 gegraven is ten behoeve van de trekschuitverbindingen met Delft en Den Haag. Het kanaal liep oorspronkelijk tussen de Vliet en de Witte Poort aan de Haagweg en is in 1891 verbreed en doorgetrokken tot het Galgewater en de Rijn waardoor de grote scheepvaart om de binnenstad van Leiden geleid kon worden. De straat langs de westzijde van de vaart heet de Rijn- en Schiekade. De Trekvliet werd in 1972 gedempt om plaats te maken voor een autoweg, maar werd in 1984 weer open gegraven. Het zand werd vervolgens gebruikt bij de bouw van de nieuwbouwwijk de Stevenshof.

De Boschgeest II

De Boschgeest II (2x) werd gedoopt door Siem van der Kooij, vicevoorzitter van 1981 tot 1982 en voorzitter van 1995 tot 1999.

Het is niet bekend wanneer de Boschgeest uit de vaart is genomen.

Zie voor de toelichting op de naam Boschgeest I 1975.

WHERRY'S

De Eersteling

De Eersteling werd gedoopt door Otto Kelderman en Justus Ebbenhorst. Otto Kelderman roeide in 1991 als lid van ASR Nereus in een dubbel vier een gouden blik op de Varsity. Hij heeft gewerkt bij de bekende botenbouwer Stämpfli. Justus van Ebbenhorst roeide eerder bij AASR Skøll.

Het is niet bekend wanneer de Eersteling uit de vaart is genomen.

De naam verwijst naar de molen de Eersteling in Hoofddorp. De vroegste geschiedenis van deze molen begint in Katwijk. In februari 1854 verzocht een korenmolenaar uit Oud Beijerland een stuk woeste duingrond in erfpacht te mogen nemen om er een korenmolen te bouwen. Al in 1855 werd de erfpacht overgedragen aan Dirk David van Dijk. Er is geen bewijs dat de molen daadwerkelijk werd gebouwd.

Maar dezelfde Dirk David van Dijk vroeg in 1856 toestemming om in Hoofddorp in de in 1852 drooggevallen Haarlemmermeer een korenmolen te mogen bouwen. Waarschijnlijk zijn de al

gereedgemaakte onderdelen voor de molen in Katwijk gebruikt voor de molen in Hoofddorp. De naam van de molen werd ontleend aan het feit dat het de eerste molen was die na het verkavelen en het in cultuur brengen van de Haarlemmermeerpolder werd gebouwd. In de loop der tijd zijn er nog vijf molens bijgekomen die echter door sloop en brand inmiddels zijn verdwenen.

De molen is als windmolen tot omstreeks 1930 in bedrijf geweest. Vanaf die tijd tot in de Tweede Wereldoorlog werd het maalbedrijf in een bij de molen staande motormaalderij voortgezet. In de Hongerwinter van 1944 op 1945 werd de molen weer geheel maalvaardig gemaakt en met windkracht in bedrijf genomen. Door de oprukkende bebouwing rond de molen werd de windvang steeds slechter. De molen raakte buiten gebruik en in verval. Uiteindelijk heeft de gemeente Haarlemmermeer de molen gekocht en na restauratie in 1977 weer in bedrijf gesteld.

2001

SKIFFS

De Spriet

De Spriet (1x br) werd gedoopt door Andra Dudley. Andra organiseerde jarenlang het inlooproeien op de zondagochtend, zij is vanaf 2019 commissaris roeien en zij is draagster van de Gouden Speld.

De Spriet is in 2020 in de vaart.

De naam van de boot verwijst naar één van de Kagerplassen⁶. De Kagerplassen vormen een stelsel van veenplassen in het noorden van de provincie Zuid-Holland. De plassen liggen tussen Warmond, Oud Ade, de Haarlemmermeer en Sassenheim. Ze worden omzoomd door een netwerk van kleine rietsloten en vaarten en maken deel uit van het Hollands-Utrechts veenweidegebied. Van zuidwest naar noordoost vinden we 't Joppe, de Spriet, de Laeck, de Warckerleede, Zweiland (de grootste plas), het Norremeer, de Eijmerspoel, de Dieperpoel (de meest noordelijke plas), Spijkerboor en Kever (de meest oostelijke grote plas). Ook de vijf kleine plassen ten oosten en zuiden van de hoofdplassen worden nog tot de Kagerplassen gerekend.

Spriet is ook een soort bruinkool ook wel met de naam ligniet of met de verouderde term prits aangeduid. En Spriet is een naam voor de kwartelkoning.

44

TWEËN EN VIEREN

De Starrenburgh II

De Starrenburgh II (2x/2-) werd gedoopt door Koos Bazuin. Koos Bazuin was van 1981 tot 1983 commissaris roeien en is in de vereniging vooral bekend door zijn verdiensten als coach. In 1999 doopte hij de Go.

De Starreburgh II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam Starrenburgh 1979.

⁶ Toelichting Kagerplassen zie bijlage

ACHTEN

De Lapland II

De Lapland II werd gedoopt door Jaap Peters en Pedro de Voogd. Jaap Peters was van 1965 – 1969 penningmeester en van 1971 – 1975 voorzitter van de vereniging. Jaap Peters is erelid. Pedro de Voogd was voorzitter van 1984 tot 1988.

De naam Lapland is een nostalgische verwijzing naar de Lapland I die +/- 1998 werd verkocht aan het restaurant "*Thank God it's Friday*" in Rotterdam.

C-BOTEN

Het Haagsche Schouw

Het Haagsche Schouw (C3x+) werd gedoopt door Alcuin Olthof. Alcuin Olthof was lid van de toercommissie.

Het Haagsche Schouw is de eerst C3x+ van de vereniging. Het Haagsche Schouw is in 2020 in de vaart.

De naam van de boot verwijst naar het restaurant Het Haagsche Schouw gelegen aan de Rijn. Al in de 16de eeuw was hier een veerhuis, later werd het een tolhuis. In een schouw kon je hiet de Rijn oversteken. In 1749 werd het pand verpacht en kwam er een herberg. In de 18de eeuw kreeg het een trapgevel. In 1908 werd het oude pand vervangen door een nieuw pand in historische stijl. Tot 1912 moest bij Het Haagsche Schouw tol betaald worden om de Rijn te kunnen oversteken.

Bij het begin van de Tweede Wereldoorlog werd er bij het Haagsche Schouw strijd geleverd. In de nacht van vrijdag 10 mei 1940, net voor het pinksterweekend, werd de buurt opgeschrikt door het zware geronk van Duitse transportvliegtuigen die zweefvliegtuigen voorttrokken. De bedoeling was om ter hoogte van Het Haagsche Schouw de kabelverbindingen tussen het transportvliegtuig en de zweefvliegtuigen te verbreken zodat ze op vliegveld Valkenburg konden landen. De Duitsers waren niet goed ingelicht. Op 17 april 1939 was wel begonnen met de aanleg van vliegveld Valkenburg maar er waren nog geen landingsbanen. De Duitse vliegtuigen zakten in de modder weg of sloegen over de kop. Na enkele uren werden bij Het Haagsche Schouw kanonnen geplaatst die de brug moesten verdedigen.

Vlak naast Het Haagsche Schouw staat een oorlogsmonument, dat op 26 april 1941 (!) werd onthuld door generaal-majoor b.d. W.F.A. Hackstroh, waarna het Wilhelmus werd gespeeld en gezongen. Het monument herdenkt de militairen die gevallen zijn nabij Het Haagsche Schouw, de vliegvelden Valkenburg en Ockenburg. Er staan 51 namen op vermeld.

In 1948 werden de gevels veranderd en werd het pand wit geschilderd. Tegenwoordig is het ook een Van der Valk Hotel met 80 hotelkamers en heet het Van der Valk Hotel Leiden.

Alleen het restaurant heet nog Het Haagsche Schouw.

2002

SKIFFS

De Jo Hazelbag

De Jo Hazelbag werd gedoopt door zijn naamgever. Jo Hazelbag was erelid van de vereniging, commissaris jeugd- en toerroeien van 1973 tot 1977 en voorzitter van 1990 tot 1995.

Het naambord van de vereniging is indertijd (1994-1995) in opdracht van Jo Hazelbag gemaakt en door Jan de Rooij, de toenmalige bootsman, geschilderd. In 1996 doopte Jo Hazelbag ook de Nieuwland.

De Jo Hazelbag is in 2020 in de vaart.

De Hofwijck II

De Hofwijck II (2x) werd gedoopt door Miep Dubbeldam. Zij is erelid van de vereniging. Zij was wedstrijdcommissaris van 1982 tot 1985 en commissaris materieel van 1996 tot 2002. Nog steeds is zij actief als coach.

De Hofwijck II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam De Hofwijck 1974.

2003

SKIFFS

De Peter Reimer

De Peter Reimer werd gedoopt door zijn naamgever. Peter Reimer is erelid van de vereniging. Hij was penningmeester van 1990 tot 1996 en voorzitter van 1999 tot 2005. Hij had een belangrijke rol bij de financiering van de nieuwbouw in 1994.

De Peter Reimer is in 2020 in de vaart.

De Ade

De Ade werd gedoopt door Annelies en Winfred Haase. Winfred Haase is erelid van de vereniging. Winfred was commissaris materieel van 2004 tot 2010. Annelies was de eerste coördinator voor de skiffinstructie. Annelies is actief als stuurvrouw van wedstrijdachten en instructeur en coach.

De Ade is in 2020 in de vaart.

De naam Ade verwijst naar een korte rivier/veenstroom in Zuid-Holland die deel uitmaakt van de vaarwegen rond de Kagerplassen⁷. De Ade vormt een noord-zuidverbinding tussen het zuidelijkste deel van de ringvaart van de Haarlemmermeer en de Kleipoel of Kiekpoel, een van de kleinere Kagerplassen. De Ade is slechts 2 km lang en stroomt met een scherpe S-bocht door een karakteristiek Zuid-Hollands veenweidegebied. De westoever wordt gevormd door de Aderpolder en de Buurtepolder. Beide polders zijn eilanden, gelegen aan de noordoostelijke rand van de Kagerplassen. Ze zijn alleen via pontjes bereikbaar. Het pontje naar de Buurtepolder gaat over de Ade. De oostelijke oever wordt gevormd door de Veender- en Lijkerpolder en de Kaspolder.

⁷ Toelichting Kagerplassen zie bijlage

De Ade staat op oude kaarten wel aangegeven als de Aa of de Oud A. De Ade moet, ondanks deze oude namen niet verward worden met de Oude Ade, een ander en veel smaller riviertje dat iets verder zuidwestelijk is gelegen.

De Zijp

Ook de Zijp werd gedoopt door Annelies en Winfred Haasse.

De Zijp is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar het riviertje de Zijp, op oude kaarten de Sijp of Zyp, een veenstroom die het Vennemeer en het Zweiland, twee van de Kagerplassen met elkaar verbindt. De Zijp is slechts 1,0 km lang en loopt ongeveer in een noord-zuid richting met halverwege een bocht. De Zijp loopt door een karakteristiek Zuid-Hollands veenweidegebied met slechts één boerderij - genaamd Zijleinde - halverwege de westoever in de Boterhuispolder. Langs de oostoever ligt de Zweilandpolder. In de zomer wordt de Zijp druk bevaren door watersporters. In de noordelijke helft van de rivier liggen veel woonboten afgemeerd. Bij de monding in het Zweiland ligt op de oostelijke oever de Kaagsociëteit. De Zijp is een zogenaamde 'primaire watergang' en wordt door het Hoogheemraadschap onderhouden.

De Berin

De Berin werd gedoopt door Jan de Rooij, bootsman van de vereniging van 1987 tot 2005. De boot werd gekocht door Mies Bernelot Moens en geschonken aan de vereniging. Mies was van 2009 tot 2015 wedstrijdcommissaris. Mies werd in 2016 houder van het wereldrecord ergometer in de leeftijdsklasse 70 – 74 jaar.

De Berin is in 2020 in de vaart.

De naam van de boot is door Mies bedacht en is verbonden met haar roeigeschiedenis. Tijdens internationale wedstrijden roeide zij tegen rusinnen die zo sterk waren als beren. De boot is van het merk Hudson uit Canada, een land dat Mies associeert met beren. Ber(inn)en boezemen door hun immense kracht ontzag en angst in.

C-BOTEN

De Roomburg

De Roomburg (C2x+) werd gedoopt door Jan van Blankenstein. Jan van Blankenstein was van 1979 tot 1981 vicevoorzitter maar vooral heeft hij veel instructie gegeven en gecoached. Hij was in de periode 2012 – 2014 één van de twee leden die het Rijnlandarchief op orde heeft gebracht. In 2018 werd hij lid van verdienste.

De Roomburg is in 2020 in de vaart.

Roomburg is een wijk in Leiden. Dit gebied werd al in de Romeinse tijd bewoond. In een negende-eeuws document wordt vermelding gemaakt van het huis of de nederzetting Rodanburg.

Het huidige gebied Roomburg grenst aan de plaats waar zich aan de Oude Rijn het Romeinse legerkamp Matilo moet hebben bevonden. Daarheen liep in die tijd al een waterloop, mogelijk het Kanaal van Corbulo, een Romeins kanaal van Voorburg tot de Rijn. In de vroege middeleeuwen werd Roomburg nog wel bewoond, maar veel extensiever dan voorheen.

In de dertiende eeuw is er een kasteel gebouwd met de naam Rodenburg, dat in de zestiende eeuw is afgebroken. Ten zuiden van Rodenburg bevond zich vanaf de vijftiende eeuw het Sint-Margarethaconvent waarvan de landerijen uiteindelijk het grootste deel van Roomburg besloegen. Na de onrust die ontstond door de Beeldenstorm en de Nederlandse Opstand werd het klooster in 1572 verlaten. In de jaren daarna werd het soms gebruikt door buitenlandse troepen, soms verdedigd door de Leidenaren, maar

uiteindelijk geheel vernield. In de zeventiende eeuw werd Roomburg geheel ingepolderd en deels afgegraven voor baksteenproductie. Tot ver in de twintigste eeuw werd de polder gebruikt voor landbouw. In 1912 werd van de Vliet en de Roomburgerwetering het Rijn-Schiekanaal gemaakt. Het in 2013 geopende archeologisch park Matilo blijft vrij van bebouwing.

De Allemansvriend

De Allemansvriend (C4x+) werd verworven door een ledenactie en gedoopt door Leonie de Roo de la Faille die ook de naam bedacht. Allemansvriend, een boot voor iedereen. Leonie was actief voor het toenmalige Katern van de vereniging en zij is drager van de Gouden Speld.

De Allemansvriend is in 2020 in de vaart.

De naam Allemansvriend betekent iemand die bij iedereen geliefd is en geen vijanden heeft maar ook wel iemand die iedereen te vriend wil houden. Niet te verwarren met een allemanseind, een rijkelijk versierd stuk touw dat bevestigd is aan de klepel van een scheepsbel of luidklok. En zeker niet met een omstreden theorie dat het allemansend een stuk touw zou zijn met daaraan een kwast dat rond de Gouden Eeuw gebruikt werd op schepen voor de persoonlijke hygiëne. Na het poepen gebruikte men het allemansend om de billen schoon te vegen waarna het allemansend weer terug in zee werd gegooid. Door het zoute zeewater bleef het uiteinde van het touw schoon.

WHERRY'S

De Valk II

De Valk II werd gedoopt door Robbert Schrijver.

Het is niet bekend wanneer De Valk II uit de vaart is genomen. In 2017 werd De Valk III gedoopt.

Voor de toelichting op de naam zie De Valk uit 1969.

De Vrouw Venner

De Vrouw Venner werd gedoopt door P.J. Verschoor, Wethouder in Voorschoten

De Vrouw Venner is in 2020 in de vaart.

Voor de toelichting op de naam zie De Vrouw Vennemolen 1977.

2004

SKIFFS

De Leede

De Leede werd gedoopt door Jan Kruse. Jan Kruse heeft veel betekend voor de instructie. Hij heeft een roebak ontworpen, een Instructie-CD gemaakt en het initiatief genomen voor video-opnamen van ploegen. Jan is lid van verdienste

Het is niet bekend wanneer de Leede uit de vaart is genomen.

De naam verwijst naar de Warmonder Leede, die de verbinding vormt tussen de Kagerplassen, de Trekvaart Haarlem – Leiden en het Oegstgeesterkanaal. Op 10 maart 1843 vond er bij een spoorbrug over de Warmonder Leede het eerste spoorwergongeval in Nederland plaats waarbij een persoon om het leven kwam.

De Zijl

De Zijl werd gedoopt door Jeroen Sanne.

Het is niet bekend wanneer de Zijl uit de vaart is genomen.

De naam verwijst naar de Zijl, de rivier die de verbinding vormt tussen de Oude Rijn en de Kagerplassen⁸. Er liggen twee eilanden in de Zijl: het Zijleiland en het Boterhuiseiland. De Zijl bestond voor een deel als een getijdenkreek toen de Rijn bij Katwijk nog in open verbinding stond met de zee. In de twaalfde eeuw verzandde de riviermond en kreeg het Rijnland te

kampen met regelmatige wateroverlast door het ontbreken van een goede afwatering. De bestaande kreekjes Zyl en Does werden naar het noorden uitgegraven zodat het overtollige water kon worden afgevoerd naar de Kagerplassen en de Haarlemmermeer en vandaar naar het Spaarne en het IJ. Een samenwerkingsverband van 15 ambachten aan beide zijden van de Oude Rijn nam deze taak omstreeks 1200 op zich. Zo ontstond het latere Hoogheemraadschap Rijnland.

Een vroeger aan de oostelijke oever van het water gelegen versterkte woontoren of kasteeltje van rond 1300 heette het Huys Ter Zijl, later Zijlhof, en was het stamhuis van het geslacht Van Zijl. Dit kasteel werd in de achttiende eeuw gesloopt.

Toen de Zijl in 1932 een provinciale vaarweg werd zond de provincie een wetsontwerp naar de Tweede Kamer dat was getiteld: *Verklaring van het algemeen nut der onteigening van perceelen, erfdienstbaarheden en andere zakelijke rechten, noodig voor de verbetering van de Zijl door afsnijding van bochten, met bijkomende werken, in de gemeenten Warmond en Oegstgeest*. Zonder beraadslaging stemde de kamer hiermee in. De werken die ook waren bedoeld als werkgelegenheidsproject werden uitgevoerd in de crisisjaren 1936 en 1937.

⁸ Toelichting Kagerplassen zie bijlage

TWEËEN EN VIEREN

De Berbice II

De Berbice II (4x+/4+) werd gedoopt door Duco van Golverdingen.

De Berbice II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam De Berbice 1967.

De Hoornwijck II

De Hoornwijck II (4x-) werd gedoopt door Peter van Gessel. Peter was wedstrijdcommissaris van 1994 tot 1997 en is nu vooral actief als coach.

De Hoornwijck II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam De Hoornwijck 1980.

ACHTEN

De Rijnland III

De Rijnland III werd gedoopt door N.J. Surber. Nick Surbur was lid van de ploeg Babyveteranen en hij stimuleerde en ondersteunde de aanschaf van deze boot.

De Rijnland III is in 2020 in de vaart.

Zie voor een toelichting op de naam de Rijnland I 1968.

2005

TWEËEN EN VIEREN

De Grumpy Old Men

De Grumpy Old Men (2-) is gedoopt door Ad Dubbeldam. De boot werd geschonken door Hans Marten Hazelbag en Ruud Wessel. Ad Dubbeldam is actief als coach en heeft veel kennis van roeitechniek.

Hans Marten en Ruud roeiden al bij R&ZV De Amstel samen in een dubbel twee. Toen zij beide bij onze vereniging kwamen roeien, rees het plan een eigen twee zonder te kopen en deze bij de vereniging te stallen. In die tijd kon dat alleen als de boot werd geschonken waarbij gebruiksrechten werden afgesproken.

De Grumpy Old Men is in 2020 in de vaart.

De naam van de boot verwijst naar de twee oude heren uit de Muppetshow, Waldorff and Statler. Dat zijn de 'grumpy old men'. Zij zitten in elke muppetshow in de loge te mopperen dat het allemaal niks is en dat alles vroeger beter was. Maar ondanks al die kritiek zijn ze wel altijd bij en daarmee dus (zonder dat te willen toegeven) toch wel de grote fans van die show.

De Dorrepaal

De Dorrepaal (4x+/4+) werd gedoopt door Ruud de Graaff, penningmeester van 2013 tot 2015. De Dorrepaal werd gedeeltelijk gefinancierd door de Pinewoodiesploeg waarvan Ruud de coördinator is. De Pinewoodies wilden de boot de naam geven van een overleden ploeglid. Toen dit verzoek werd afgewezen kreeg de boot de naam Dorrepaal omdat het overleden ploeglid hier naast woonde.

De Dorrepaal is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst dus naar de buitenplaats Dorrepaal. Deze buitenplaats werd rond 1632 door de heer Kettingh opgericht als buitenplaats Leeuwenbergh. De buitenplaats heeft veel eigenaren gehad waaronder Emalia Maria Dorrepaal die de naam wijzigde in huize Dorrepaal. Volgens haar testament mocht het huis na haar overlijden alleen nog gebruikt worden als zorginstelling.

Aan de achterkant van de villa Dorrepaal lag vliegveld Ypenburg en aan de voorzijde de Oude Tolbrug met een directe verbinding naar Den Haag, het regeringscentrum.

Deze strategische plek we aan het begin van de Tweede Wereldoorlog door de Duitsers bezet maar op 10 mei 1940 heroverde Luitenant George Maduro de villa.

Nu vind je op het landgoed een kwekerij en een tuinwinkel waar mensen met een verstandelijke handicap werken. Dit is geheel in lijn met het testament van Emalia Maria Dorrepaal.

WHERRY'S

De Rode Leeuw

De Rode Leeuw (W2x) werd gedoopt door Cas en Agneet Roest. Agneet was van 2011 tot 2015 verantwoordelijk voor de ledenadministratie.

De Rode Leeuw is in 2020 in de vaart.

De naam De Rode Leeuw verwijst naar een ronde stenen stellingmolen op de vest van Gouda. De molen werd omstreeks 1727 gebouwd ter vervanging van een houten wipmolen op die plaats. In 1771 werd molenkap gerestaureerd. Ter herinnering aan deze restauratie is dit jaartal aangebracht in de baard van de molen. Ten onrechte wordt gedacht dat dit het bouwjaar van de molen geweest zou zijn.

In 1894 werd de molen door de bliksem getroffen, maar niet onherstelbaar beschadigd. In de loop van de twintigste eeuw heeft de molen gedurende een lange periode geen maalwerk verricht. Meerdere keren waren er plannen om de molen te slopen. Halverwege de jaren tachtig van de twintigste eeuw werd de molen gerestaureerd. In 1986 was de molen weer maalvaardig.

De Rode Leeuw was ook de naam van het 'lunchrestaurant' waar in het eerste gebouw van onze vereniging aan de Kniplaan iedere woensdag een lunch werd geserveerd. Later werd dit in de huidige sociëteit nog enige tijd voortgezet op de derde vrijdag van de maand. Eén van de organisatoren was Jan Roest, de vader van Cas.

51

2006

C-BOTEN

De Drievliet

De Drievliet (C3x+) werd gedoopt door Til Huisman.

De Drievliet is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar het attractiepark Drievliet in Rijswijk. Vroeger was dit een Rijswijkse buitenplaats die zijn naam kreeg door de ligging aan het knooppunt van de Vliet naar Leiden,

de Haagvliet en de Delftse Vliet. Op een kaart uit 1611 van Floris Balthasars is de hofstede Drievliet met een grote tuin al zichtbaar. De erven van Ysbrand van der Does, secretaris van Amsterdam, verkochten de hofstede in 1625 aan Johan van Gogh, griffier van de Staten-Generaal. Het was waarschijnlijk Van Gogh die het herenhuis bouwde. Van Gogh gaf het landgoed aan zijn dochter toen zij trouwde met Arnout van Beaumont, president van de Raad van Brabant. Via vererving en verkoop kwam het landgoed in 1874 in handen van C.H.Th.A. Hooft Graaflant, tevens eigenaar van het landgoed Burchvliet. Hij bleef er wonen tot aan zijn dood in 1923.

Na de dood van Hooft Graaflant vestigde de nieuwe eigenaar in het huis een café en in 1938 ook een theetuin met speeltuin. In 1951 plaatste een nieuwe eigenaar een eerste attractie, de draaimolen, en werd Drievliet attractiepark. Het classicistische, blokvormige huis is tegenwoordig een rijksmonument.

2007

SKIFFS

De Maresingel

De Maresingel werd gedoopt door Hester Eriks. Hester Eriks is lid van verdienste. Zij was en is actief in de kledingcommissie en de CARR.

De Maresingel is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar de Maresingel in Leiden. De Maresingel ligt aan de noordrand van de in de zeventiende eeuw gereed gekomen singelstructuur die de binnenstad van Leiden omsluit en loopt in oostelijke richting gezien van de Mare tot aan de Herengracht.

Aan de binnen- of centrumzijde ligt geen doorgaande straat direct langs het water omdat hier de stadswallen en bolwerken lagen. Nadat deze hun functie hadden verloren, werden er langs de singel industriële bedrijven gevestigd. De meeste industriegebouwen zijn inmiddels verdwenen. Maar de nog in gebruik zijnde Lichtfabiek, een elektriciteitscentrale met een ruim 80 meter hoge schoorsteen en de spinnerij van de voormalige textielabriek

Clos&Leembruggen herinneren nog aan het industriële verleden van de plek. Hierdoor ligt er in de singel een buis en is doorvaren niet mogelijk.

De Morssingel

De Morssingel werd gedoopt door Tanja Appel.

De Morssingel is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar de Morssingel in Leiden. De singel ligt aan de noord-westrand van de in de zeventiende eeuw gereed gekomen singelstructuur die de binnenstad van Leiden omsluit en loopt van het Galgewater tot aan de Rijnsburgerbrug tussen de Stationsweg en de Steenstraat. Aan de binnen- of centrumzijde ligt geen doorgaande straat direct langs het water omdat hier de stadswallen lagen. Hier is nu het Museum van Volkenkunde dat in het voormalig Academisch Ziekenhuis is gevestigd. Aan de stadszijde bevinden zich delen van de binnenvestgracht en ook de Morspoort, een restant van de Morspoortkazerne en

standerdmolen De Put met een klein parkje. De singel is vernoemd naar De Mors of moeras, het voorheen natte gebied aan de lage noordzijde van de Oude Rijn.

TWEËEN EN VIEREN

De Eikenhorst

De Eikenhorst (2x) werd gedoopt door Ruud Raap. Ruud Raap gaf skiff-instructie en zette de vaardigheidstest op de Rijnlandagenda.

De Eikenhorst is in 2020 in de vaart.

De naam Eikenhorst verwijst naar de villa Eikenhorst, een villa op het landgoed De Horsten in Wassenaar.

De Eikenhorst werd tussen 1985 en 1987 gebouwd in opdracht van prinses Christina. De architect was J.B. van Asbeck (1911–2010). Het gebouw is in grote lijnen gebaseerd op de 17e-eeuwse Nederlandse herenboerderij.

Tussen 1987 en 1996 werd de Eikenhorst bewoond door het gezin van prinses Christina. Van 2003 tot 2019 was dit de woning van koning Willem-Alexander, koningin Máxima en hun kinderen. Tijdens de bewoning door Willem-Alexander en zijn gezin diende de begane grond als ontvangstruimte. Hier is ook de bibliotheek. Het gezin zelf bewoonde de bovenverdieping.

2008

SKIFFS

De Miep Dubbeldam

De Miep Dubbeldam werd gedoopt door zijn naamgever. Miep Dubbeldam is erelid van de vereniging. Zij was wedstrijdcommissaris van 1982 tot 1985 en commissaris materieel van 1996 tot 2002. Nog steeds is zij actief als coach. In 2001 doopte Miep Dubbeldam de Hofwijck.

De Miep Dubbeldam is in 2020 in de vaart

De Jaap Peters II

De Jaap Peters II werd gedoopt door zijn naamgever. Jaap Peters was één van de tien initiatiefnemers voor de oprichting van de vereniging. Hij is erelid en hij was penningmester van 1965 tot 1969, vicevoorzitter van 1969 tot 1971 en voorzitter van 1971 tot 1975. Jaap Peters doopte in 1973 de skiff Jaap Peters I, in 1976 de Rijnland II en in 2001 samen met Pedro de Voogd de acht Lapland II.

De Jaap Peters II is in 2020 in de vaart.

De Witte Singel

De Witte Singel werd gedoopt door Peter Zeevenhoven. Peter Zeevenhoven was commissaris roeien van 1968 tot 1969 en hij is lid van verdienste. Hij was lang coördinator van de werkploeg.

De Witte Singel is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar de Witte Singel in Leiden. De singel ligt aan de west- en zuidrand van de in de zeventiende eeuw gereed gekomen singelstructuur die de binnenstad van Leiden omsluit en loopt van het Galgewater tot de Zoeterwoudse singel. Aan de binnenzijde liggen het LAKtheater en diverse faculteiten van de Leidse Universiteit, de Hortus Botanicus en de oude de Sterrenwacht. Aan de buitenzijde liggen de Universiteitsbibliotheek en het door Dudok ontworpen gebouw van het Leids Dagblad waar nu het kantongerecht in is gevestigd.

TWEËN EN VIEREN

De Beukenhorst

De Beukenhorst (2x) werd gedoopt door Leida Kruse. Leida was van 1983 tot 1987 secretaris van de vereniging. Zij was algemeen coördinator instructie en ploegvorming. De Beukenhorst is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar de buitenplaats Beukenhorst die in 1857 werd gesticht door Henriëtte Johanna Wils, echtgenote van Leonardus Anthonius Ligtenvelt, ambassadeur bij het hof van Frankrijk. Door vererving en verkoop kwam het huis in bezit van Guillaume Charles Albert Herman von Goedeke, de kamerheer en adjudant van prins Frederik der Nederlanden. Hij verbouwde het huis in neoclassicistische stijl met behoud van de oorspronkelijke indeling. Het paviljoen dat naar voorbeelden uit de Romeinse tijd bestaat uit een badkamer met meloengewelf is uniek. Als architectonische voortzetting van het huis kwamen er aan de zuidwest zijde een bloementuin, een pergola, een hoefijzervormige bank en een stibadium, een buitenstoel.

De Noordervliet

De Noordervliet (4x+) werd gedoopt door Els van der Horst. Zij was coördinator ploegvorming.

De boot is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst mogelijk naar het noordelijke deel van de Vliet.

ACHTEN

De Daan van der Linde

De Daan van der Linde werd gedoopt door mw. Van der Linde.

De Daan van der Linde is in 2020 in de vaart.

De boot is vernoemd naar Daan van der Linde, lid van de Peters Acht. De wedstrijd ploeg De Peters Acht was één van de eerste ploegen voor wedstrijden in een acht. En de ploeg bestaat nog steeds. Jaap Peters, de oprichter van de ploeg, was econoom en beklede diverse commissariaten. Hij was voorzitter van de naar hem genoemde Commissie Peters inzake Corporate Governance. Deze commissie pleitte o.a. voor meer invloed van de aandeelhouders. Toen hij gevraagd werd als vervolg hierop een code op te stellen voor de

beloning van topmanagers in het Nederlandse bedrijfsleven vroeg hij zijn vriend en medepleeglid dit van hem over te nemen. Deze code kennen we nu als de code Tabaksblad.

2009

TWEËN EN VIERN

De Lindenhorst

De Lindenhorst (2x) werd gedoopt door Joke Korevaar. Zij is actief in het beheer van My Fleet en verzorgde enige tijd de nieuwsbrief.

De boot is in 2020 in de vaart.

Het is onduidelijk waar de naam Lindenhorst naar verwijst.

De Leeuwenbergh

De Leeuwenbergh (4x+/4+) werd gedoopt door Daan d'Hoore. Daan d'Hoore was wedstrijdcommissaris van 2001 tot 2005.

De boot is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar buitenplaats Leeuwenbergh, die rond 1640 is gesticht. De laatste eigenaresse Maria Emilia Dorrepaal vernoemde het huis naar zich zelf – huize Dorrepaal (zie ook De Dorrepaal 2005) .

C-BOTEN

De Ter Horst II

De Ter Horst II (C4x+) werd gedoopt door Willy Renes.

De Ter Horst II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam de Ter Horst 1980.

55

2010

SKIFFS

De bootsman

De bootsman werd gedoopt door Peter van de Berg, bootsman van 2005 tot 2010

De boot is dus genoemd naar deze bootsman.

De Bootsman is in 2020 in de vaart.

De Winfred Haase

De Winfred Haase werd gedoopt door zijn naamgever. Winfred Haase is erelid van de vereniging. Winfred was commissaris materieel van 2004 tot 2010. Hij doopte in 2003 samen met Annelies Haase de Zijp en de Ade.

De Winfred Haase is in 2020 in de vaart.

C-BOTEN

De Oostvliet

De Oostvliet (C3x+) werd gedoopt door Marius van Otterloo. Marius is actief lid van de werkploeg en organiseerde enige keren een riemen-lakken-actie.

De Oostvliet is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar een historische boerderij aan het oostelijk deel van de Vliet, het Rijn en Schiekanaal. De boerderij stamt uit de achttiende eeuw en is een rijksmonument.

2011

SKIFFS

De Kever

De Kever werd gedoopt door Tanja Appels. Tanja Appels doopte in 2007 ook de Morssingel. De Kever is in 2020 in de vaart.

De naam van de boot verwijst naar één van de Kagerplassen⁹.

De Kagerplassen vormen een stelsel van veenplassen in het noorden van de provincie Zuid-Holland. De plassen liggen tussen Warmond, Oud Ade, de Haarlemmermeer en Sassenheim. De plassen worden omzoomd door een netwerk van kleine rietsloten en vaarten en maken deel uit van het Hollands-Utrechts veenweidegebied. Van zuidwest naar noordoost liggen er de volgende plassen: 't Joppe, de Spriet, de Laeck, de Warckerleede, Zweiland (de grootste plas), het Norremeer, de Eijmerspoel, de Dieperpoel (de meest noordelijke plas), Spijkerboor en Kever (de meest oostelijke grote plas). Ook de vijf kleine plassen ten oosten en zuiden van de hoofdplassen worden nog tot de Kagerplassen gerekend.

't Joppe

't Joppe werd gedoopt door Diny de Jong. Diny was van 2004 tot 2010 secretaris van de vereniging. Zij werd een van de twee vertrouwenspersonen.

't Joppe is in 2020 in de vaart.

De naam 't Joppe verwijst naar de plas met die naam. 't Joppe is de enige niet-natuurlijke plas van de Kagerplassen¹⁰. Deze plas ontstond door de behoefte van Leiden aan zand. Reeds in het zogenaamde 'Leidse Merenplan' van 1949 ontvouwde Leiden zijn ideeën voor zandafgravingen in de polders ten noorden van de stad en werden al stilzwijgend gronden en boerderijen opgekocht. Maar pas midden jaren 70 ontstond 't Joppe door de afgraving van het middelste deel van de Zwanenburgerpolder. De restanten van deze polder werden drie eilanden, de grootste daarvan heet nog steeds de Zwanburgerpolder en de andere twee eilanden kregen de namen Koudenhoorn en De Strengen. Deze plas is veel dieper dan de andere Kagerplassen en de oevers van 't Joppe zijn zeer steil. Daardoor is er ook een groot ecologisch verschil tussen 't Joppe en de andere plassen. Het watervolume van 't Joppe is even groot als dat van alle andere plassen tezamen. Vanwege al deze omstandigheden wordt 't Joppe niet altijd tot de Kagerplassen gerekend.

⁹ Toelichting Kagerplassen zie bijlage

¹⁰ Idem

TWEËEN EN VIEREN

De Easy Rider

De Easy Rider(2x) werd gedoopt door Liesbeth van Beemen. Liesbeth was van 2015 tot 2019 commissaris roeien.

De Easy Rider is in 2020 in de vaart.

De naam Easy Rider doet ons denken aan de film Easy Rider. Deze film uit 1969 was de eerste film afkomstig uit de protestcultuur van de hippiebeweging. De soundtrack bestond volledig uit popmuziek. Centraal in de film staan de tegenstellingen tussen jeugd en de oudere generaties en tussen het platteland en de stad. Easy Rider is vooral een ode aan de vrijheid en het weidse Amerikaanse landschap. Maar het valt te betwijfelen of de naam van de boot daar mee te maken heeft. Wellicht is er een verband tussen het gevoel van vrijheid bij het varen in een gladde twee en het gevoel van vrijheid in de film.

WHERRY'S

De Han Ponneker en De Hoop doet Leven II

De Han Ponneker werd gedoopt door dhr. Eric Kentie van het Rabofonds. De Hoop doet Leven II werd gedoopt door Addy van Ravestein. Addy was één van de eerste roeiers bij het aangepast roeien. De wherry's werden met financiële steun van de Rabobank aangekocht. De boten zijn bedoeld voor het aangepast roeien bij de Rijnland, de CARR maar kunnen ook door andere roeiers worden gebruikt.

Han Ponneker heeft samen met Guus van Leeuwe in 1999 de Commissie Aangepast Roeien Rijnland geïntroduceerd. Om fondsen te verwerven werd ook een Stichting Aangepast Roeien Rijnland, de STARR in het leven geroepen. Toen het 'Aangepast Roeien' bij onze vereniging werd geïntroduceerd mocht dit niet of zo min mogelijk ten koste zou gaan van de rest van de vereniging. Dit betekende dat voor grote investeringen, zoals een tillift een beroep moest worden gedaan op leden met sympathie voor het aangepast roeien. Het 'grote' geld werd bijeen 'geschooid', zoals hij dat zelf noemde, door Han Ponneker. Voor zijn verdienste is een boot naar hem vernoemd. Maar er bleven ook kleinere voorzieningen nodig. Daarvoor werden en worden vooral de donaties van de 'Vrienden van het Aangepast Roeien' gebruikt. Het gaat bijvoorbeeld om ingekorte riemen, reddingsvesten en cursussen voor de begeleiders. Soms draagt de STARR ook bij aan grotere projecten zoals € 5000 voor de aanschaf van de wherry De Hoop doet leven II. Ook wordt de deelname betaald aan de jaarlijkse landelijke tocht voor gehandicapten, de NAR.

Voor de toelichting op de naam zie De Hoop doet Leven 1977.

De Han Ponneker en de Hoop Doet Leven II zijn in 2020 in de vaart.

2012

C-BOTEN

De Gran Old Dad (C1x) was een boot die door de Stichting Roeivaldatie beschikbaar was gesteld aan de CARR. Omdat er weinig in de boot werd geroeid is hij al snel weer teruggegeven aan de Stichting Roeivaldatie. De Gran Old Dad is in 2020 dus niet meer in de vaart. De naam verwijst naar het charitatief genootschap Gran Old Dad, een groep oudere roeiers die de boot had gefinancierd.

De Herengracht.

De Herengracht (C2x+/C3x) werd gedoopt door Elly Tolman. Zij was van 2010 tot 2011 secretaris van de vereniging. Zij was in de periode 2012 – 2014 één van de twee leden die het Rijnlandarchief op orde heeft gebracht en bleef daarna ook een van de twee archivariissen. Zij verzorgde enige tijd de nieuwsbrief.

De Herengracht is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar een gracht in de binnenstad van Leiden. De gracht vormt een directe noord-zuidverbinding tussen de Oude en de Nieuwe Rijn. De Herengracht was de voornaamste straat en gracht in de stadsuitbreiding van 1659. Ten tijde van de eerste vesting rond Leiden was de gracht onderdeel van de oostelijke vestgracht die verder ongeveer over de huidige Spilsteeg en Geregracht liep. Aan de breedte, de hoge driebogige bruggen en de statige panden is het belang van de gracht af te lezen.

De Vrouwenvaart

De Vrouwenvaart (C2+) werd gedoopt door Marianne Zeevenhoven.

De Vrouwenvaart is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar een historisch water. Rond het jaar 1100 ontstond de nieuwe nederzetting Leiden als marktplaatsje op de zuidelijke oever van de Rijn. De nieuwe marktplaats kreeg rond 1200 stadsrechten en werd bovendien door de graven van Holland tot bestuurlijk centrum van de streek gemaakt. In de veertiende en vijftiende eeuw groeide het regionale marktplaatsje uit tot een internationaal nijverheidscentrum. Het befaamde Leidse laken vond aftrek in grote delen van Europa. Voor de bewoners van dorpen in de omgeving was Leiden vooral van belang als marktplaats en

afzetmarkt. In de eerste plaats waren dat vee- en zuivelproducten en daarnaast was er de turf die in het veengebied gewonnen werd, de voornaamste brandstof voor de stedelingen. In de stad kon men ook weer dingen kopen die men op het platteland nodig had. Via de Vrouwenweg en de Vrouwenvaart gingen de mensen uit Zoeterwoude, Benthuzen en Zoetermeer te voet of met een schuit tot aan Lammen. Kwam men per schuit, dan voer men verder over de Vliet de stad in. Ook de Geuzen gebruikten tijdens het beleg van Leiden de Vrouwenvaart om de stad binnen te komen.

De Santhorst

De Santhorst (C4x+) werd gedoopt door Jan van Blankenstein. Jan was van 1979 tot 1981 vicevoorzitter en daarnaast jarenlang coach en instructeur. In 2002 doopte Jan van Blankenstein ook de Roomburg.

De Santhorst is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar een oude bezitting van de familie Van Wassenaer gelegen tussen Wassenaar en Voorschoten. Dit landgoed behoorde vanouds bij Duivenvoorde maar werd in 1959 verkocht aan de Stichting Twickel.

De Weipoort

De Weipoort (C4x+/C4+) is gedoopt door Joost Paijmans. Joost was voorzitter van 2005 tot 2011 en interim-voorzitter in 2015.

De Weipoort is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar een buurtschap in Zuid-Holland in de gemeente Zoeterwoude. Het bestaat uit een lange weg langs de Weipoortse Vliet met, vanuit Zoeterwoude-Rijndijk bezien, de Ommedijkseweg, de Weipoortseweg en de zeer pittoreske en voor autoverkeer doodlopende Uiterdijk die uitkomt bij het Noord Aagebied en de Gelderwoudse Polder. Voor fietsers en wandelaars lopen er twee kerkpaden richting Zuidbuurt en één smal pad met een bruggetje over de Weipoortse Vliet door de weilanden richting Gelderswoude.

Weipoort ligt in een historisch gebied. In 1574 vond de 'Slag bij Zoetermeer' plaats. Onder leiding van Lodewijk Boisot verzamelden zich de Geuzen in het onder water gezette gebied rond Zoetermeer. In platte en open schepen trokken de geuzen via Zoeterwoude en de Weipoortse Vliet op naar Leiden. Na hevige gevechten met het door Alva aangevoerde leger van de Spaanse bezetter werd Leiden in de morgen van 3 oktober 1574 bevrijd. Eindelijk kon de uitgehongerde en uitgeputte bevolking van eten worden voorzien, hutspot met worst en wittebrood met zoute haring. Ook onze geuzentocht, jaarlijks voor gasten en tweejaarlijks voor leden van onze vereniging gaat o.a. over de Weipoortse Vliet.

2013

SKIFFS

De Sever

De Sever werd gedoopt door Gerbrand Moeyes. Gerbrand was wedstrijdcommissaris van 2008 tot 2009.

De Sever is in 2020 in de vaart.

De naam van de boot verwijst naar één van de Kagerplassen. De Kagerplassen vormen een stelsel van veenplassen in het noorden van de provincie Zuid-Holland. De plassen liggen tussen Warmond, Oud Ade, de Haarlemmermeer en Sassenheim. Ze worden omzoomd door een netwerk van kleine rietsloten en vaarten en maken deel uit van het Hollands-Utrechts veenweidegebied. Van zuidwest naar noordoost vinden we 't Joppe, de Spriet, de Laeck, de WarckerSalamanderweiland (de grootste plas), het Norremeer, de Eijmerspoel, de Dieperpoel (de meest noordelijke plas), Spijkerboor en Kever (de meest oostelijke grote plas). Ook de vijf kleine plassen ten oosten en zuiden van de hoofdplassen worden nog tot de Kagerplassen gerekend.

TWEËN EN VIEREN

De Veel Gevaer

De Veel Gevaer (4+) werd gedoopt door Rita Reimer. Rita voerde van 2000 tot 2007 de ledenadministratie en was van 2007 tot 2013 penningmeester. Zij is lid van de examencommissie.

De Veel Gevaer is in 2020 in de vaart.

De naam Veel Gevaer verwijst naar een buitenhuis aan de Vliet in Voorburg. In oude buitenplaatsen langs de Vliet kon het zo nu en dan flink spoken. Dat gebeurde plotseling en vooral tijdens lange ijskoude winternachten. Op onverwachte momenten, maar duidelijk

hoorbaar, werd de stilte verstoord door een onzichtbare kracht die, eerst bijna ongemerkt maar daarna in toenemende hevigheid, aan de luiken rammelde op zoek naar kieren en gaten om daardoor met steeds grotere woede naar binnen te gieren. De naam van het huis: 'In de Wereldt is veel Gevaer' vindt hier misschien zijn oorsprong.

Het oorspronkelijke huis was de samenvoeging van een oude buitenplaats met de naastgelegen boerderij die was gelegen aan het einde van de Cleijne Laan in Voorburg. Omstreeks 1790 werd de oude boerderij en het oude buitenhuis afgebroken en vervangen door een nieuw rechthoekig herenhuis. De strak symmetrische, naar de Vliet gekeerde voorgevel kreeg een

middenpartij die werd bekroond door een timpaan met lousis seize guirlandes. Het schilddak, de schuiframen met roedenverdeling, de vele blinden en de hoge schoorstenen onderstrepen de deftige allure. In 1843 werd het huis gekocht door Bart Schreuders, een 'instituteur', een kostschoolhouder, om er zijn kostschool in onder te brengen en de naam *In de Wereldt is veel Gevaer* keerde terug. Toen het doek viel over de kostschool kwam er in 1911 een wasserij met stoommachine. Tijdens de zestiger jaren bleek in het voorhuis een magnetiseur en een spiritistisch genootschap te huizen. De geruchten die zelfs de landelijke pers haalden, maakten van het oude huis al snel een echt spookhuis waarin geesten werden opgeroepen. De rust keerde pas weer terug nadat een korte maar felle brand een gedeelte van het dak in de as had gelegd. In 1976 is het huis volledig restaureerde waarbij het als beschermd monument, zijn oude luister terugkreeg.

2014

Het Waterratje 2.0

Het Waterratje werd gedoopt door Florence van de Berg, Els Damstra en Marlies Geurtsen die met z'n drieën heel actief waren in de begeleiding van het jeugdroeien. Het Waterratje 2.0 is een skiff die bedoeld is voor de lichte jeugdroeiers.

Het Waterratje 2.0 is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam Het Waterratje 1988

TWEËN EN VIEREN

De Wittenburg II

De Wittenburg II (2x) werd gedoopt door Marianne Bovenhoff. Marianne was voorzitter van 2011 tot 2014.

De Wittenburg II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam De Wittenburg 1986.

2015

SKIFFS

De Ravestein

De Ravestein (1x br) werd gedoopt door zijn naamgever. Nico van Ravestein was commissaris roeien van 2008 tot 2014 en lid van verdienste. Nico was lid van de toercommissie en heeft roeiveiligheid op de kaart gezet.

De Ravestein is in 2020 in de vaart.

De naam verwijst naar de doper en de achternaam 'van Ravestein' kan van oorsprong betekenen 'iemand die uit Ravestein komt'. Ravestein is een vestingstad aan de Maas. In 1360 bouwde een leenman van de hertog van Brabant hier een kasteel en hier ontstond het plaatsje Ravestein dat al in 1380 stadsrechten kreeg. In 1794 maakte de Franse bezetting een eind aan de autonomie van het Land van Ravestein. In 1814 kwam Ravenstein bij het toen opgerichte Koninkrijk der Nederlanden.

TWEËN EN VIEREN

De Hammestein III

De Hammestein III (2x br) werd gedoopt door Anja Heijboer, stuurvrouw van veel wedstrijdachten en lang actief in de SOEFIE

De Hammestein II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam De Hammestein 1981.

61

2016

ACHTEN

De Koos Bazuin

De Koos Bazuin, een lichte acht, werd gedoopt door zijn naamgever Koos Bazuin. Koos was commissaris roeien van 1981 tot 1983 en jarenlang actief als coach.

Uit een verslag van de speech van Koos: *Koos stak van wal en nam ons mee naar het moment dat de 'hoofdcoach' van Laga, die het traditiegetrouw niet op 'lichte pikken' had en zeker niet als hun roeiprestaties de verwachtingen niet overtroffen tegen hem zei. "Daar is het hek en daar ga jij doorheen, tenzij je wilt coachen". De uitdaging werd aangenomen en het is aan dit inzicht te danken dat Koos een groot aantal roeiers is blijven coachen.*

De naam bazuin verwijst naar een blaasinstrument en naar een buurtschap in de gemeente De Wolden ten zuiden van Zuidwolde, gelegen tussen de Bazuinersch in het noorden en het Bazuinerveld in het zuiden.

De Koos Bazuin is in 2020 in de vaart.

C-BOTEN

De Aernsteyn II

De Aernsteyn II(C2x+/C3x) werd gedoopt door Hans Kruijssen. Hans was commissaris roeien van 2014 tot 2015 en lid van de toercommissie.

Deze Aernsteyn vervangt de Aernsteyn uit 1977 die door een val van de botenwagen onherstelbaar werd beschadigd.

De Aernsteyn II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam De Aernstein I 1977

2017

SKIFFS

De Herensingel

De Herensingel werd gedoopt door Pascal den Ouden.

De Herensingel is in 2020 in de vaart.

De singel ligt aan de zuid-westrand van de in de zeventiende eeuw gereed gekomen singelstructuur die de binnenstad van Leiden omsluit en loigt tussen de Maresingel en de Zijlsingel. Het water scheidt de binnenstad van de wijken Noorderkwartier en De Kooi in Leiden-Noord. De straat ligt aan de buitenzijde van de singel. Aan de binnen- of centrumzijde ligt geen doorgaande straat direct langs het water omdat hier de stadswallen en bolwerken lagen. Nadat deze hun functie verloren hadden, werd op een van de bolwerken in 1828 de rooms-katholieke begraafplaats Zijlpoort gerealiseerd. Op de hoek van de Oude Rijn en de Herensingel staat de Zijlpoort, een van de twee overgebleven stadspoorten. Op de hoek van de Herensingel en de Kooilaan stond tot 1970 het station Leiden Heerensingel, het zuidwestelijke eindpunt van de Haarlemmermeerspoorlijnen, dat overigens al in 1936 werd gesloten voor reizigersvervoer. Aan de noordzijde van de singel ligt de zogenaamde Herensingelkerk.

De Oude Rijn II

De Oude Rijn II (1x br) werd gedoopt door Trui Visser. Zij is lid van verdienste van de vereniging en actief als coach en instructeur.

De Oude Rijn II is in 2020 in de vaart.

Voor de toelichting op de naam zie de Oude Rijn I 1995

TWEEËN EN VIEREN

De Voorlinden

De Voorlinden (2- br) werd gedoopt door Mieke Sterk. Mieke Sterk is een oud-atlete en politica. Als atlete was ze gespecialiseerd in het hordelopen en de sprint. Ze werd twintig keer Nederlands kampioen in deze disciplines en ze nam deel aan de Olympische Spelen in Mexico Stad in 1968. Zij was lid van de Tweede kamer van 1994 tot 1998 voor de PvdA.

De Voorlinden is in 2020 in de vaart.

De naam van de boot verwijst naar Landgoed Voorlinden in Wassenaar. Het landgoed ligt tussen Wassenaar en de duinen. Het gebied wordt gekenmerkt door bos, waterpartijen en weide. In 1584 duikt de naam 'Voorlinden' voor het eerst op. In de periode 1803-1835 wordt op deze plek een park in landschapsstijl aangelegd, naar ontwerp uit 1804 van tuinarchitect Johan David Zocher Sr. en sinds 1834 uitgevoerd door zijn zoon Jan David Zocher. In 1824 werd het huis gekocht door Mr. C.Th. Elout, destijds Minister van Staat. Het huis lag toen ten westen van de oprijlaan met de moestuinen op het huidige parkeerterrein.

In 1912 verwierf jonkheer ir. Hugo Loudon Voorlinden. Hij liet het huidige landhuis bouwen naar ontwerp van de Britse architect R.J. Johnston. Het is een kopie van het huis waar de

Engelse echtgenote van Loudon was opgegroeid. Hij liet ook enkele kleine huisjes bouwen voor zijn personeel, waaronder 'Klein Voorlinden' links van de oprit. Ook de omliggende tuin, met de kenmerkende geometrische indeling en gemetselde terrassen is door Johnston ontworpen.

Om de tuin beter te laten aansluiten bij het huis reorganiseerde Leonard Springer het landschapspark. Springer heeft in zijn plan zowel inheemse als exotische bomen gebruikt die rond 1913 zijn aangeplant. Deze bijzondere bomen zijn vooral geplant langs de paden in het park en aan de randen van het open veld los van het achterliggende natuurlijke bos.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog gebruikten de Duitse bezetters het huis, dat licht beschadigd werd door een V2 raket. Daarna woonden er Canadese officieren.

In 1950 huurde de PTT het huis en gebruikte het als opleidings- en conferentiecentrum. In 1999 werd het huis gerestaureerd. Hiervoor kwamen speciaal Engelse dakdekkers om nieuwe Engelse dakpannen aan te brengen. Het huis, het toegangshek, de garage en de dubbele dienstwoningen zijn rijksmonumenten.

Voorlinden is sinds 2011 eigendom van kunstverzamelaar Joop van Caldenborgh. Sinds 2013 werd op het terrein gebouwd aan Museum Voorlinden, dat op 11 september 2016 openging voor het publiek.

Het museumgebouw is een ontwerp van architect Dirk Jan Postel. Het gebouw bestaat uit twee lagen, waarvan één bovengronds van zeven meter hoog. Door toepassing van veel glas en van met natuursteen beklede wanden in de kleur van duinzand voegt het gebouw zich naar de omgeving. De in 2016 uitgevoerde museumtuin is een ontwerp van Piet Oudolf.

De Ter Wadding II

De Ter Wadding II (2x br) werd gedoopt door Henny van der laan. Henny van der Laan heeft veel beginnende leden instructie gegeven. Zij is lid van verdienste

De Ter Wadding II is in 2020 in de vaart.

Voor de toelichting op de naam zie Ter Wadding I 1983

De Paauw II

De Paauw II (2x) werd gedoopt door Willeke van der Weide. Willeke is van 2017 tot heden commissaris wedstrijdroeien.

De Paauw II is in 2020 in de vaart.

Zie voor een toelichting op de naam De Paauw 1968

Van Gijn

De Van Gijn (4-) is overgenomen van Njord en was daar al gedoopt.

De Van Gijn is in 2020 in de vaart.

Mogelijk verwijst de naam naar Simon van Gijn. Simon van Gijn (1836-1922) was van beroep bankier, maar bovenal verzamelaar. Hij had een brede belangstelling en kocht veel verschillende objecten die hem interesseerden: zilver, keramiek, prenten, maar ook meubels en speelgoed. Alles wat hij verzamelde kreeg een plaatsje in zijn huis. Zo creëerde hij tijdens zijn leven al een 'museum aan huis' waar hij regelmatig bezoekers ontving. Hij is geboren in 1836 te Vlaarding en stierf in 1922 te Dordrecht.

In het Huis Van Gijn in Dordrecht, de voormalige woning van Simon van Gijn, is een museum gevestigd. Het huis ademt nog de sfeer uit de tijd van Simon van Gijn.

C-BOTEN

De Cronesteijn II

De Cronesteijn II (C3x+) werd gedoopt Trees van der Voort. Trees is coördinator van het zondagochtend inlooproeien.

De boot is in 2020 in de vaart.

Voor de toelichting op de naam zie De Cronesteijn I 1990.

WHERRY'S

De Valk III en De Salamander III

Deze twee wherry's zijn overgenomen van de Carpe Diem. Met het schip de Carpe Diem werden roeivakanties georganiseerd. Het schip had de beschikking over drie wherry's. Toen de Carpe Diem stopte met het aanbieden van roeivakanties heeft de vereniging twee wherry's overgenomen. Zonder doopplechtigheid hebben de boten de namen De Valk en Salamander gekregen.

De Valk I werd in 1969 in de vaart genomen en de Valk II in 2003. Voor de toelichting op de naam zie De Valk I 1969.

De Salamander I werd in 1967 in de vaart genomen en de Salamander II in 1988. Voor de toelichting op de naam zie De Salamander I 1967.

Zeevier

De Kaiman

De Kaiman werd gedoopt door de naamgever en schenker Kai Fischer.

De Kaiman is een zeevier en daarmee is de boot uniek in de vloot van de vereniging. De Kaiman is in 2020 in de vaart.

2018

SKIFFS

De Does II

De Does II werd gedoopt door Carolien van Sassen van Ijsselt. Carolien is een enthousiaste roeier en betrokken bij jeugdroeien.

De Does II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam De Does 1994.

De Vliet II

De Vliet II werd gedoopt door Job Dresden. Job was commissaris roeien van 2015 tot 2018 en betrokken bij het jeugdroeien.

De Vliet II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam Vliet 1994.

TWEEËN EN VIEREN

De Vronestein II

De Vronestein (2x) werd gedoopt door Jan Cees Sabel. Jan Cees is lid van de examencommissie.

De Vronestein II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam De Vronesteyn 1981.

De Duivenvoorde II

De Duivenvoorde II (4x+/4+) werd gedoopt door Hans Kerkers. Hans was secretaris van 2015 tot 2018 en coach van dameswedstrijdploegen. Hij is de initiator van dubbelachtwedstrijdploegen.

De Duivenvoorde II is in 2020 in de vaart.

Zie voor de toelichting op de naam De Duivenvoorde 1967, een C4 die tot 2015 bij ons in de vaart is gebleven.

2020

SKIFF

De Spijkerboor

De Spijkerboor werd gedoopt door Martin Langbroek. Martin is een enthousiast en behulpzaam roeier.

Spijkerboor, in het oud-Hollands Spiekerboar, betekent moed, vechtlust en overwinning. Het is ook een ouderwetse timmermanshandboor om gaten in hardhout te boren. Maar de naam van de boot verwijst naar één van de Kagerplassen¹¹. De Kagerplassen vormen een stelsel van veenplassen in het noorden van de provincie Zuid-Holland. De plassen liggen tussen Warmond, Oud Ade, de Haarlemmermeer en Sassenheim. Ze worden omzoomd door een netwerk van kleine rietsloten en vaarten en maken deel uit van het Hollands-Utrechts veenweidegebied. Van zuidwest naar noordoost vinden we 't Joppe, de Spriet, de Laeck, de Warcker Salamanderweiland (de grootste plas), het Norremeer, de Eijmerspoel, de Dieperpoel (de meest noordelijke plas), Spijkerboor en Kever (de meest oostelijke grote plas). Ook de vijf kleine plassen ten oosten en zuiden van de hoofdplassen worden nog tot de Kagerplassen gerekend.

Spijkerboor ligt bij het eiland de Oude Kooi. Van de Slag bij de Spijkerboor waarover de doper mooi vertelde is in de historische bronnen niets terug te vinden.

TWEEËN EN VIEREN

De Raephorst

De Raephorst (2-) werd gedoopt door Ad Dubbeldam. Ad Dubbeldam is actief als coach. Eerder doopt Ad al de Jan Dubbeldam en de Grumpy Old Men.

De naam van de boot verwijst naar het voormalige kasteel Raephorst. In het begin van de dertiende eeuw begon Kerstand van Raephorst met de bouw van een eenvoudig kasteel. Zijn nazaten woonden er eeuwenlang. De eerste afbeelding staat op een tapijt waarop ook

¹¹ Toelichting Kagerplassen zie bijlage

het Leids Ontzet staat afgebeeld. Dit tapijt is te zien in de lakenhal in Leiden. Op tekeningen uit de zeventiende eeuw is te zien dat er veel is aangebouwd.

Begin achttiende eeuw werd het kasteel bewoond door twee zusters. Omdat zij het gebouw niet meer konden onderhouden, boden ze het in 1708 aan als hoofdprijs in een loterij. Een luitenant-generaal van de Engelse troepen, William Cadogan won de prijs maar hij verkocht het kasteel dat uiteindelijk in handen kwam van Adriaan Pieter Twent. Uit diens nalatenschap kocht Prins Frederik in 1838 de landgoederen De Paauw, Ter Horst en Raephorst.

De resten van kasteel Raephorst werden afgebroken maar een deel van een oude boerderij bleef staan. Daarop is het wapen van de familie Raephorst te zien is en het jaartal 1639. Het kasteel heeft waarschijnlijk ten oosten van deze boerderij gestaan.

De Middelgeest II

De Middelgeest II (4-)werd gedoopt door Eric ter Mors.

De naam verwijst naar het voormalig kasteel Middelgeest in Voorschoten. Zie voor de toelichting op de naam de Middelgeest 1978.

INDEX BOTENNAMEN

NAAM	TYPE	DOOPJAAR	BLZ
1965	skiff	1980	26
1980	skiff	1980	26
1999	skiff	2000	42
2000	skiff	2000	42
Ade	skiff	2003	46
Adegeest	2-, 2x	1969, 1996	12, 38
Aernsteyn	C2x+, C2x+/C3x	1977, 2016	61, 23
Allemansgeest	C2x-	1975	20
Allemansvriend	C4x+	2003	48
Altie Waal	skiff	1984	30
Bellestein	JOC\$	1967	9
Berbice	4+, 4x+	1967, 2004	4, 50
Berenburg	2x	1984	30
Beresteijn	C2x+	1972	16
Berin	skiff	2003	47
Beukenhorst	2x	2008	54
Blauwe Brug	B4x+	1998	41
Bootsman	skiff	2010	55
Boschgeest	2x	1975, 2000	20, 43
Clingendael	2-, C4x+	1969, 1999	13, 43
Cronesteijn	C3x-/C2x+	1990, 2017	34, 64
Daan van der Linde	acht	2008	54
David Vlugh	W1x	1967	8
Delfland	acht	1968, 1972, 1982	12, 16, 29
DiVa	skiff	2000	42
Dobbe	C1x	1976	22
Does	skiff	1994, 2018	36, 64
Dolent	skiff	1987	33
Dop Logger	skiff	1967	3
Dorrepaal	4x+/4+	2005	50
Drievliet	C3x+	2005	51
Duivenvoorde	C4x+, 4x+/4+	1967, 2018	5, 65
Duve	skiff	1987	33
Easy Rider	2x	2011	57
Eersteling	W2x	2000	43
Eikenhorst	2x	2006	53
Frits Eijken	skiff	1968	10
Galgewater	skiff	2000	42
Go	skiff	1999	42
Goudvis	J1x	1969	14
Gran Old Dad	C1x	2012	57
Grumpy Old Man	2-	2005	50
Haagwijck	4x	1978	25
Haaswijk	2-	1975	20

NAAM	TYPE	DOOPJAAR	BLZ
Hammestein	2x-, 2xbr	1978, 1981, 2015	25, 28, 61
Han Ponneker	W2x	2011	57
Harald Punt	skiff	1978	25
Harry Droog	skiff	1972	16
Hein Diebels	skiff	1990	34
Henk van der Meer	skiff	1975	19
Herengracht	C2x+/C3x	2012	58
Herensingel	skiff	2017	62
Het Haagsche Schouw	W2x	2001	45
Hofwijck	4x, 2x	1974, 2002	19, 46
Hoop doet Leven	W2x	1977, 2011	24, 57
Hoorwijck	4x-	1980, 2004	26, 53
Ingrid Dusseldorp	skiff	1973	17
Inktvis	J4x	1973	18
Jaap Peters	skiff	1973, 2008	17, 5349
Jan Bruyn	skiff	1974	19
Jan Dubbeldam	4+	1992	35
Jan Fortuin	skiff	1983	29
Jan Wienesse	skiff	1967	3
Jo Hazelbag	skiff	2002	46
Joke van Stralen	W2x	1996	40
Joppe	skiff	2011	56
Kaiman	zeevier	2017	64
Karper	J2x	1971	16
Karske	skiff	1987	33
Kever	skiff	2011	56
Knip	C4x+	1985	31
Knipmolen	W2x	1967, 1984	6, 30
Koos Bazuin	acht	2016	61
Lapland	acht	1976, 2001	21, 45
Leede	skiff	2004	49
Leeuwenbergh	4x+/4+	2009	55
Lindenhorst	2x	2009	55
Lobsluis	W2x	1967	7
Lybra	J4x	1975	21
Mallegatsluis	W2x	1967, 1991	6, 35
Maresingel	skiff	2006	52
Meije	C1x	1998	41
Meike de Vlas	skiff	1970	15
Middelgeest	2x-, 2-	1978, 2020	25, 66
Miep Dubbeldam	skiff	2008	53
Morssingel	skiff	2006	52
Munnikenmolen	W2x	1977	24
Nieuwland	acht	1996	39
Noordervliet	4x+	2008	54
Oostvliet	C3x+	2010	55
Oud Poelgeest	2+-	1996	38

NAAM	TYPE	DOOPJAAR	BLZ
Oude Rijn	skiff, 1xbr	1995, 2017	37, 62
Paauw	2-, 2x	1968, 2017	10, 63
Paul Venemans	skiff	1974	18
Persijn	O4+	1967	9
Peter Reimer	skiff	2003	46
Piet Schierbeek	skiff	1986	32
Pinewood	acht	1997	40
Poelgeest	C2x-	1977	22
Raephorst	2-	2020	65
Ravestein	1xbr	2015	61
Redele	C1x	1967	4
Rhijngeest	2x	1996	38
Riccie	J1x	1994	37
Rijnenburg	2+	1967	3
Rijnland	acht	1968, 1976, 2004	11, 21, 50
Rijnvis	J1x	1969	14
Rob Groen	skiff	1970	15
Rode Leeuw	w2x	2005	51
Roomburg	C2x+	2003	47
Rotte	C1x	1996	39
Salamander	W1x, W2x	1967, 1988, 2017	8, 33, 64
Santhorst	C4x+	2012	58
Schenk	C1x	1976	22
Schie	skiff	1987	33
Schieland	acht	1969, 1982	13, 21
Sever	skiff	2013	59
Snoeck	J2-, W1x	1972, 1985	17, 32
Spijkerboor	skiff	2020	65
Spriet	skiff	2001	44
Sprotje	J1x	1971	16
Starrenburg	2-	1979, 2001	26, 44
Stroming	skiff	1999	42
Ter Horst	C4x+	1980, 2009	28, 55
Ter Wadding I	4x+, 2xbr	1983, 2017	29, 63
Tom Neumeijer	skiff	1967, 1970	3, 15
Trekvllet	skiff	2000	43
Valk	W1x, W2x	1969, 2003, 2017	14, 48, 64
Van der Laan	skiff	1973	17
Van Gijn	4-	2017	63
Veel Gevaer	4+	2013	59
Verse Eieren	C4x+/C4+	1988	34
Veteraan	4+	1998	41
Veur	4x+	1971	15
Vlieger	W2x	1975	20
Vliet	skiff	1994, 2018	36, 64
Vlietland	acht	1985	30
Vlist	C1x	1996	39

NAAM	TYPE	DOOPJAAR	BLZ
Voorlinden	2-br	2017	62
Voorschoten	C4x+	1994	36
Vrind	4-	1998	41
Vronesteijn	2x-, 2x	1981, 2018	28,65
Vrouw Vennemolen, Vrouw Venner	W2x	1977, 2003	23, 48
Vrouwenvaart	C2+	2012	58
Waterratje	J1x, skiff	1988, 2014	34, 60
Weipoort	C4x+/C4+	2012	59
Wiebewip	J2x	1987	33
Wim Waal	skiff	1979	26
Windlust	W2x	1967, 1991	6, 35
Winfred Haase	skiff	2010	55
Witte singel	skiff	2008	53
Wittenburg	2x	1986, 2014	32, 60
Woelwijk	4+ C2x+	1980, 1995	27, 38
Zanzibar	4-	1996	38
Zelden van Passe	W2x	1967, 1996	7, 40
Zijl	skiff	2004	49
Zijp	skiff	2003	47

BOTEN EN DOPERS

1967	Tom Neumeijer I	1x	Tom Neumeijer
	Jan Wienese	1x	Jan Wienese
	Dop Logger	1x	Dop Logger
	Rijnenburg	2+	
	Berbice I	4+	Ferman, KNRB
	Lex Redelé	C1x	Lex Redelé
	Duivenvoorde	C4x+	dhr. Ursone, lid comité aanbeveling
	De Knipmolen I	W2x	Louise Visser
	Windlust I	W2x	dhr. Wolfsbergen
	Mallegatsluis	W2x	Thijs d Ártillac Brill
	Lobsluis	W2x	Piet Schierbeek
	Zelden van Passe	W2x	
	De Salamander	W1x	Marten Fortuijn
	David Vlugh	W1x	Piet de Lint
	Persijn	o4+	KNRB
	Bellestijn	JoC4	dhr. Gijsman
1968	Frits Eijken	1x	Frits Eijken
	De Paauw	2-	dhr. E.J.M. Kolfshoten
	Rijnland I	8+	dhr. F.M.A Schokking
	Delfland I	8+	de jeugdleden
1969	Adegeest I	2-	Edo Scheyde
	Clingendael	2-	
	Schieland I	8+	
	De Valk	W1x	Frans Klaassen
	Goudvis	J1x	André Wegener Sleeswijk
	Rijnvis	J1x	Marius van der Flier
1970	Tom Neumeijer II	1x	W.J. Van de Laan
	Meike de Vlas	1x	Meike de Vlas
	Rob Groen	1x	Rob Groen
1971	Veur	4x+	Altie Waal
	Karper	J2x	
	Sprotje	J1x	
1972	Harry Droog	1x	Harry Droog
	Delfland II	8+	De Lint ploeg
	Beresteijn	C2+	dhr. J. Van der Haar
	Snoeck	J2-	KNRB
	Jaap Peters	1x	Jaap Peters
	Van der Laan	1x	Jannes Nijhof
	Ingrid Dusseldorf	1x	Fokkeden Hazelbag
	Inktvis	J4x	Albert Jan Sijthoff
1974	Paul Veenemans	1x	Henk van der Meer?
	Jan de Bruyn	1x	Jan de Bruyn
	Hofwijck I	4x	Wiebe de Jong
1975	Henk van der Meer	1x	Hein Diebels
	Boschgeest	2x	mw.Ir. N.C. De Rooter,
	Haaswijk	2-	Hans van Willigenburg
	Allemansgeest	C2x-	
	De Vlieger	W2x	
	Libra	J4x+	KNRB
1976	Rijnland II	8+	Jaap Peters
	Lapland	8+	Piet de Lint

	Dobbe	C1x	Marjolein Hazelbag
	Schenk	C1x	Bart Grundeken
1977	Aernsteijn	C2x	Piet Versteeg
	Poelgeest	C2x-	
	Vrouw Vennemolen	W2x	dhr. A.A. van Zeggelen
	Munnikenmolen	W2x	Rik Hofsté
	Hoop doet leven I	W2x	Ank van Lonkhuijzen
1978	Harold Punt	1x	Harold Punt
	Middelgeest I	2x	
	Hammesteyn I	2x-	
	Haagwijck	4x	
1979	Wim Waal	1x	Wim Waal
	Starrenburgh	2x	Dick van Lidt
1980	1965	1x	Jaap van Santen
	1980	1x	Dorien van Willigenburg
	Hoornwijck I	4x-	dhr. Van Riel
	Woelwijck	4+	Jan Fortuin
	Ter Horst I	C4x+	dhr. Cannegieter
1981	Hammesteyn II	2x-	Laurens Ford
	Vronesteijn	2+-	Menno Horning?
1982	SchielandII	8+	Rijnland 1 omgedoopt naar Schieland II door Frits Remmelts
	Delfland III	8+	Jan Roest
1983	Jan Fortuin	1x	Jan Fortuin
	Ter Wadding	4x+	Trui Visser
1984	Altie Waal	1x	Altie Waal
	Berenburg	2x	Joop Brouwerens
	Knipmolen II	W2x	
1985	Vlietland	8+	Cas d' Artillac Brill
	De Knip	C4x+	Boud Vogelesang en Socrates Huisman
	Snoeck	W1x	Leontien Bakker
1986	Piet Schierbeek	1x	Piet Schierbeek
	Wittenburg	2x	dhr. Noordanus
1987	Karske	1x	
	Duve	1x	
	Schie	1x	
	Dolent	1x	
	Wiebewip	J2x	
1988	De Salamander II	W2x	dhr. De Vreeze
	Waterratje	J1x	
1989	Verse Eieren	C4x+	Toos d' Artillac Brill
1990	Hein Diebels	1x	Hein Diebels
	Cronesteijn	C3x-/C2x	Jopie Haighton
1991	Mallegatssluis	W2x	
	Windlust	W2x	Doro Claassen
1992	Jan Dubbeldam	4+	Ad Dubbeldam
1994	Vliet	1x	Siem van der Kooi
	Does	1x	
	Voorschoten	C4+	dhr. Zoetemelk
	Riccie	J1x	KNRB
1995	Oude Rijn	1x	Nellie van der Does
	Woelwijck	C2x	Hans van Willigenburg

1996	Oud Poelgeest	2+-	Piet de Lint
	Rhijngeest	2x	Peter Reimer
	Adegeest	2x	dhr. L. Van Leeuwen
	Zanzibar	4-	Rody Rijnjders, Laga
	Nieuwland	8+	Jo Hazelbag
	Vlist	C1x	Willem Handels
	Rotte	C1x	Cor de Wit
	Joke van Straalen	W2x	Jan Roest
	Zelden van Passe	W2x	Rob Davilar
1997	Pinewood	8+	mw. Bloemendaal-Lindhout
1998	De Vrind	4-	
	De Veteraan	4x+/4+	Frans Kets
	Meije	c1x	Marianne Senf
	Blauwe Brug	B4x+	Toos van der Kooij
1999	Go	1x	Koos Bazuin
	Stroming	1x	Jan de Rooij
	Clingendael II	C4+	Pieka Tichler
2000	1999	1x	Corrie Smit
	2000	1x	Gerard Knoop
	DiVa	1x	Dinko Valerio
	Galgewater	1x	Hugo van Lynden
	Trekvljet	1x	Silvia Geertsema
	Boschgeest 2	2x	Siem van der Kooi
	De Eersteling	W2x	Otto Kelderman en Justus Ebbenhorst, bouwers
2001	Spriet	1x	Andra Dudley
	Lapland	8+	Jaap Peters & Pedro de Voogd
	Het Haagse Schouw	C3x	Alcuin Olthof
2002	Jo Hazelbag	1x	Jo Hazelbag
	Hofwijck 2	2x	Miep Dubbeldam
2003	Ade	1x	Annelies en Winfred haase
	Berin	1x	Jan de Rooij
	Peter Reimer	1x	Peter Reimer
	Zijp	1x	Annelies en Winfred haase
	Roomburg	C2x	Jan van Blankenstein
	Allemansvriend	C4x+	Leonie de Roo de la Faille
	De Valk II	W2x	Robbert Schrijver,
	Vrouw Venner	w2x	P.J. Verschoor
2004	Leede	1x	Jan Kruse
	Zijl	1x	Jeroen Sanne
	Starrenburgh 2	2-	Koos Bazuin
	Berbice	4x+	Duco van Golverdingen
	Hoornwijck 2	4x	Peter van Gessel
	Rijnland 3	8+	N.J. Surbur
2005	Grumpy Old man	2-	Ad Dubbeldam
	Dorrepaal	4x+	Ruud de Graaff
	De Rode Leeuw	W2x	Cas & Agneeth Roest
2006	Drievliet	C3x	Til Huisman
2007	Maresingel	1x	Hester Eriks
	Morssingel	1x	Tanja Appels
	Eikenhorst	2x	Ruud Raap
2008	Miep Dubbeldam	1x	Miep Dubbeldam
	Jaap Peters	1x	Jaap Peters

	Witte Singel	1x	Peter Zeevenhoven
	Beukenhorst	2x	Leida Kruse
	Noordervliet	4x+	Els van der Horst
	Daan van der Linde	8+	mw. Van der Linde
2009	Leeuwenbergh	4x+	Daan d'Hoore
	Lindenhorst	2x-	Joke Korevaar
	Ter Horst II	C4x+	Willy Renes
2010	De Bootsman	1x	Peter van de Berg
	Winfred Haasse	1x	Winfred Haasse
	Oostvliet	C3x	Marius van Otterloo
2011	t Joppe	1x	Diny de Jong
	Kever	1x	Tanja Appels
	Easy Rider	2x	Liesbeth van Beemen
	Han Ponneker	W2x	Eric Kentie
	Hoop doet Leven II	W2X	Addie van Ravesteyn
2012	Old Gran Dad	c1x	Roeivaldatie
	Vrouwenvaart	C2x/C3x-	Marianne Zeevenhoven
	Herengracht	C2x/C3x-	Elly Tolman
	Santhorst	C4x+	Jan van Blankenstein
	Weipoort	C4x+	Joost Paijmans
2013	Veel Gevaer	4x+/4+	Rita Reimer
	Sever	1x	Gerbrand Moeijes
2014	Waterratje	1x	Florence van de Berg, Els Damstra en Marlien Geurtsen
	Wittenburg	2x	Marianne Bovenhoff
2015	Ravesteyn	1x	Nico an Ravesteyn
	Hammesteijn III	2x	Anja Heijboer
2016	Koos Bazuin	8+	Koos bazuin
	Aernstein	C2x/C3x-	Hans Kruijssen
2017	De Herensigel	1x	Pascal den Ouden
	De Oude Rijn	1x	Trui Visser
	De Voorlinden	2-br	Mieke Sterk
	Ter Wadding II	2xbr	Henny van der laan
	De Paauw II	2x	Willeke van der Weide
	Van Gijn	4-	Njord
	Cronesteijn II	C3x+	Trees van der Voort
	De Valk III	W2x	Carpe Diem
	De Salamander III	W2x	Carpe Diem
	Kaiman	Zee4	Kai Fischer
2018	Does	1x	Carolien van Sassen
	Vliet	1x	Job Dresden
	Vronestein	2-	Jan Cees Sabel
	Duivenvoorde	4x+	Hans Kerkers
2020	Spijkerboor	1x	Martin Langbroek
	Raephorst	2-	Ad Dubbeldam
	Middelgeest II	4-	Eric ter Mors

	skiff	gladde 2	gladde 4	acht	C1	C2	C3	C4	wherry	B4 / Zeevier	jeugd
1965											
1966											
1967	Tom Neumeijer I Jan Wienesse Dop Logger	Rijnenburg	Berbice I		Lex Redelé			Duivenvoorde I	Knipmolen I Windlust I Mallegatlsuis I Zelden van Passe I Lobsluis Salamander I David Vlugh		Persijn Bellestein
1968	Frits Eijken	Paauw I		Rijnland I Delfland I Schieland I							
1969		Adegeest Clingendael I							De Valk I		Goudvis Rijnvis
1970	Tom Neumeijer 2 Meike de Vlas Rob Groen										
1971			Veur								Sprotje Karper
1972	Harry Droog			Delfland II		Beresteijn					Snoeck I
1973	Jaap Peters I Van derLaan Ingrid Dusseldorp										Inktvis
1974	Paul Veenemans Jan Bruyn		Hofwijck								
1975	Henk van der Meer	Boschgeest Haaswijk				Allemaangeest			Vlieger		Libra
1976				Rijnland II Lapland I	Dobbe Schenk						
1977						Poelgeest Aernsteyn			Vrouw Vennemolen I Munnikemolen Hoop doet Leven		
1978	Harald Punt	Middelgeest Hammestein I	Haagwijck								
1979	Wim Waal	Starrenburg									
1980	Jaap Peters II 1965 1980		Hoornwijck I Woelwijck I					Ter Horst I			
1981		Hammestein II Vronesteijn I									
1982				Schieland II Delfland III							
1983	Jan Fortuin		Ter Wadding I								
1984	Altie Waal	Berenburg							Knipmolen II		
1985				Vlietland				Knip	Snoeck II		
1986	Piet Schierbeek	Wittenburg									
1987	Karske Duve Schie Dolent										Wiebewip
1988									Salamander II		Waterratje
1989								Verse Eieren			
1990	Hein Diebels					Cronesteijn I					
1991									Mallegatlsuis II Windlust II		
1992			Jan Dubbeldam								
1993											
1994	Does I Vliet I							Voorschoten			Riccie
1995	Oude Rijn					Woelwijck II					
1996		Oud Poelgeest Rhijngeest Adegeest II	Zanzibar	Nieuwland	Vlist Rotte				Joke van Stralen Zelden van Passe II		
1997				Pinewood							
1998			Veteraan Vrind		Meije					Blauwe Brug	
1999	Go Stroming							Clingendael II			
2000	1999 2000 Diva Galgewater Trekvllet	Boschgeest							Eersteling		
2001	Spriet	Hofwijck II Starrenburgh II		Lapland II			Het Haagsche Schouw				
2002	Jo Hazelbag										
2003	Peter Reimer Ade Zijp Berin					Roomburg		Allemaansvriend	Valk II Vrouw Venner II		
2004	Leede Zijl		Berbice II Hoornwijck II	Rijnland III							
2005		Grumpy Old Man	Dorrepaal						Rode Leeuw		
2006							Drievliet				
2007	Maresingel Morssingel	Eikenhorst									
2008	Miep Dubbeldam Jaap Peters III Witte Singel	Beukenhorst	Noordervliet	Daan van der Linde							
2009		Lindenhorst	Leeuwenbergh					Ter Horst II			
2010	Bootsman Winfred Haase						Oostvliet				
2011	Kever 't Joppe	Easy Rider							Han Ponneker Hoop doet Leven II		
2012					Gran Old Dad	Herengracht Vrouwenvaart		Santhorst Weipoort			
2013			Veel Gevaer								
2014	Waterratje 2.0	Wittenburg II									
2015	Ravestein	Hammestein III									
2016				Koos Bazuin		Aernsteyn II					
2017	Herensingel Oude Rijn II	Ter Wadding II Voorlinden Paauw II	Van Gijn ?				Cronesteijn II		De Valk III Salamander III	Kaiman	
2018	Does II Vliet II	Vronesteijn II	Duivenvoorde II								
2019											
2020	Spijkerboor	Raaphorst	Middelgeest II								
totaal	61	32	20		15	7	10	4	10	27	12
in de	31	16	11		6	3	6	4	8	10	0
privé	30										30

De Kagerplassen

De Kagerplassen vormen een stelsel van veenplassen in het noorden van de provincie Zuid-Holland. De plassen liggen tussen Warmond, Oud Ade, de Haarlemmermeer en Sassenheim. Ze worden omzoomd door een netwerk van kleine rietsloten en vaarten en maken deel uit van het Hollands-Utrechts veenweidegebied. Van zuidwest naar noordoost vinden we 't Joppe, de Spriet, de Laeck, de Warckerleede, Zweiland (de grootste plas), het Norremeer, de Eijmerspoel, de Dieperpoel (de meest noordelijke plas), Spijkerboor en Kever (de meest oostelijke grote plas). Ook de vijf kleine plassen ten oosten en zuiden van de hoofdplassen worden nog tot de Kagerplassen gerekend.

De grondslag voor de geboorte van de Kagerplassen is gelegd ongeveer 700 jaar vóór het begin van onze jaartelling. Het vochtiger wordende klimaat veroorzaakte een snelle stijging van de zeespiegel. Daardoor konden omstreeks 600 v.C. de eerste plassen ontstaan. Dit gebeurde op plaatsen die door oudere stroompjes het laagst lagen. Hier kon door het stijgende water geen veenvorming meer plaatsvinden, waardoor het gebied relatief al snel was zoals het nu nog is. Een eerste kaart waarop het Kagermeer staat afgebeeld dateert uit 1611. Via het riviertje de Leede en de Spriet kom je vanuit Warmond op de poelen Norremeer en Dieperspoel. Hier mogen de schippers van een snelle boot zich uitleven, al dan niet voorzien van skiërs. Het Gemaal Leeghwater staat even verderop in Buitenkaag, op plek waar de Hoofdvaart en de Ringvaart samen komen. Dit is het oudste van de drie gemalen waarmee de Haarlemmermeer is drooggemalen; de andere twee zijn Gemaal Cruquius en Gemaal Lijnden. Gemaal Leeghwater is voltooid in 1845 en is nog steeds in gebruik. Het is vernoemd naar Jan Adriaanszoon Leeghwater, die in 1641 als een der eersten pleitte voor de droogmaking van het steeds groeiende meer.

De eilanden Lakerpolder en Kogjespolder worden drooggemalen door twee monumentale molens. In het voorjaar kleuren dotterbloemen de eilanden geel. Dan broedt er de Kieviet, grutto, tureluur en allerlei soorten eenden. Ook de bruine kiekendief nestelt in de rietranden van het eiland. Pas als alle vogels zijn uitgebroed, wordt het gras op de eilanden gemaaid. Een hele operatie, want alle hooimachines en trekkers moeten met de pont worden gebracht. Wie een bootje heeft kan de Lakerpolder aandoen. Je kunt er over de dijk rondwandelen. De Kogjespolder is niet toegankelijk.

Bron: Wikipedia

Een stukje geschiedenis over de Holland Beker.

Het organiseren van roeiwedstrijden is een traditie die teruggaat tot de eerste Koninklijke voorzitter en 'Aartsvader' Ernst Sillem. Het was de tijd der 'Liefhebbers'wedstrijdroeien voor het genoegen door louter amateurs. In de hal van het Koninklijke Clubgebouw hangt een aankondiging uit 1851 voor roeiwedstrijden op de Amstel in 4 en 6 riems 'gieken', uitgeschreven door de Koninklijke en ondertekend door Ernst Sillem! In die tijd waren er meer initiatieven voor wedstrijd roeien op de Amstel. En op 14 augustus 1886 kwamen enkele roeiende Heeren bijeen, om een Comité op te richten voor een 'Championnaat van Nederland voor Liefhebbers' in de 'single outriggered skiff'. Dit Comité zorgde ervoor dat amateurs jaarlijks een eigen roeiwedstrijd zouden hebben. Op 25 september 1886 vond op deze basis de eerste roeiwedstrijd plaats op de Amstel, die tot 1912 bekend stond als de 'Internationale Nederlandsche Open Skiff wedstrijd, waar uiteindelijk De Holland Beker is ontstaan.

Inmiddels werd mede op initiatief van de Koninklijke de 'Koninklijke Nederlandse Roei Bond' opgericht; de Koninklijke is heden ten dage nog steeds 'Ere Voorzittende Vereeniging' van de KNRB. De plannen voor het aanleggen van de Bosbaan (roeien) en het Amsterdamse Bos (recreatie) kregen vaste vorm en de KNRB gaf dwingend advies om de verschillende roeiwedstrijden op de Amstel 'samen te voegen' en naar de Bosbaan te verplaatsen. In 1936 was de Bosbaan gereed voor roeiwedstrijden en gingen de gecombineerde wedstrijden voortaan samen door het leven als de Holland Beker.

Het was pas in 1959 dat de Koninklijke het essentiële deel van haar naam verbond aan de Holland Beker, dat wil zeggen mét trait d'union! Dus Koninklijke-Holland Beker. In die jaren lag de organisatie bij de Koninklijke en Roeivereniging De Maas, echter na vele jaren grote inspanning van de Koninklijke en haar leden werd de financiële spanningsboog te groot en was de beslissing voor 'een afscheid' onvermijdelijk...

Zo rond 2010 werd de draad weer opgepakt onder leiding van Gijs Maks en nam de Koninklijke de verantwoordelijkheid voor het uitreiken van de vele zilveren antieke prijzen voor haar rekening. Inmiddels heeft Marcel Revet de functie van penningmeester in het Koninklijke Holland Beker stichtingsbestuur op zich genomen namens de Koninklijke. Hiermee is een geoliede samenwerking als basis gelegd voor de verdere uitbouw van 'onze' Koninklijke Holland Beker in de wandelgangen ook wel 'Henley aan de Bosbaan' genoemd. De R van de KNZ&RV staat weer fier overeind!

Bron: <https://www.knzrv.nl/koninklijke-holland-beker-18-02-2020>

De Gouden Riem

Prijs voor ultieme skiffeursprestaties

De Gouden Riem is een skiffeursprijs voor Nederlandse roeiers die in de skiff het hoogste halen. Janus Ooms kreeg de riem als onderscheiding voor zijn winst van de Diamond Sculls in de Henley Royal Regatta in 1892. De skiffzege in Engeland gold toentertijd als de wereldtitel. Van de gezamenlijke Amsterdamse roeiverenigingen ontving hij voor zijn prestatie de Gouden Riem.

Toen Frits Eyken (Laga) in 1921 als tweede Nederlander zegevierde in de skiff bij de Diamond Sculls in een zware wedstrijd tegen de beroemde sculler Jack Berresford (met Nico Rienks en Ronald Florijn een van de drie mannen die ooit Olympisch goud wonnen in een boord- en een scullnummer) besloot Ooms de riem te schenken. Ooms die inmiddels bij De Amstel roeide, sprak tijdens de officiële overdracht de hoop uit dat de trofee door skiffeurs aan skiffeurs doorgegeven zou worden als er uitzonderlijk was gepresteerd in het eenmansnummer.

Acht jaar later won Bertus Gunther (ook van De Amstel) de Diamond Sculls. Gunther overleed voordat hij de prijs kon overdragen. Frits Eyken gaf de riem in het najaar van 1968 aan Jan Wienese die het hoogst haalbare in de roeisport bereikte: namelijk Olympisch goud in de skiff.

In 1989 was Frans Göbel aan de beurt. Frans gaf aan dat hij in al de jaren die hij al had geroeid als skifeur, tot dat moment onwetend gebleven van het bestaan van deze unieke prijs. Frans was dan ook zeer vereerd toen Jan Wienese de prijs overhandigde. Frans won in 1989 en 1990 de wereldtitel skiff in de lichtgewichtklasse.

Marit van Eupen kreeg op 8 januari 2006 als eerste vrouw 'De Gouden Riem' uitgereikt. De ereprijs werd haar toegekend vanwege haar uitzonderlijke prestaties. Marit van Eupen is de laatste jaren de beste Nederlandse roeister. In 2003 won zij samen met Kirsten van der Kolk de wereldbeker in de dubbeltwee lichtgewicht. Bij de Olympische Spelen in Athene haalden zij samen brons. In 2005 stapte Van Eupen over in de skiff en won de Rotsee Regatta in Luzern en werd zij wereldkampioen in Gifu, Japan. De twee jaren daarna is ze weer wereldkampioen geworden in de skiff. Met recht een echte skiffeuze.

Bron: Wikipedia